

ఆంధ్ర సాహిత్యం

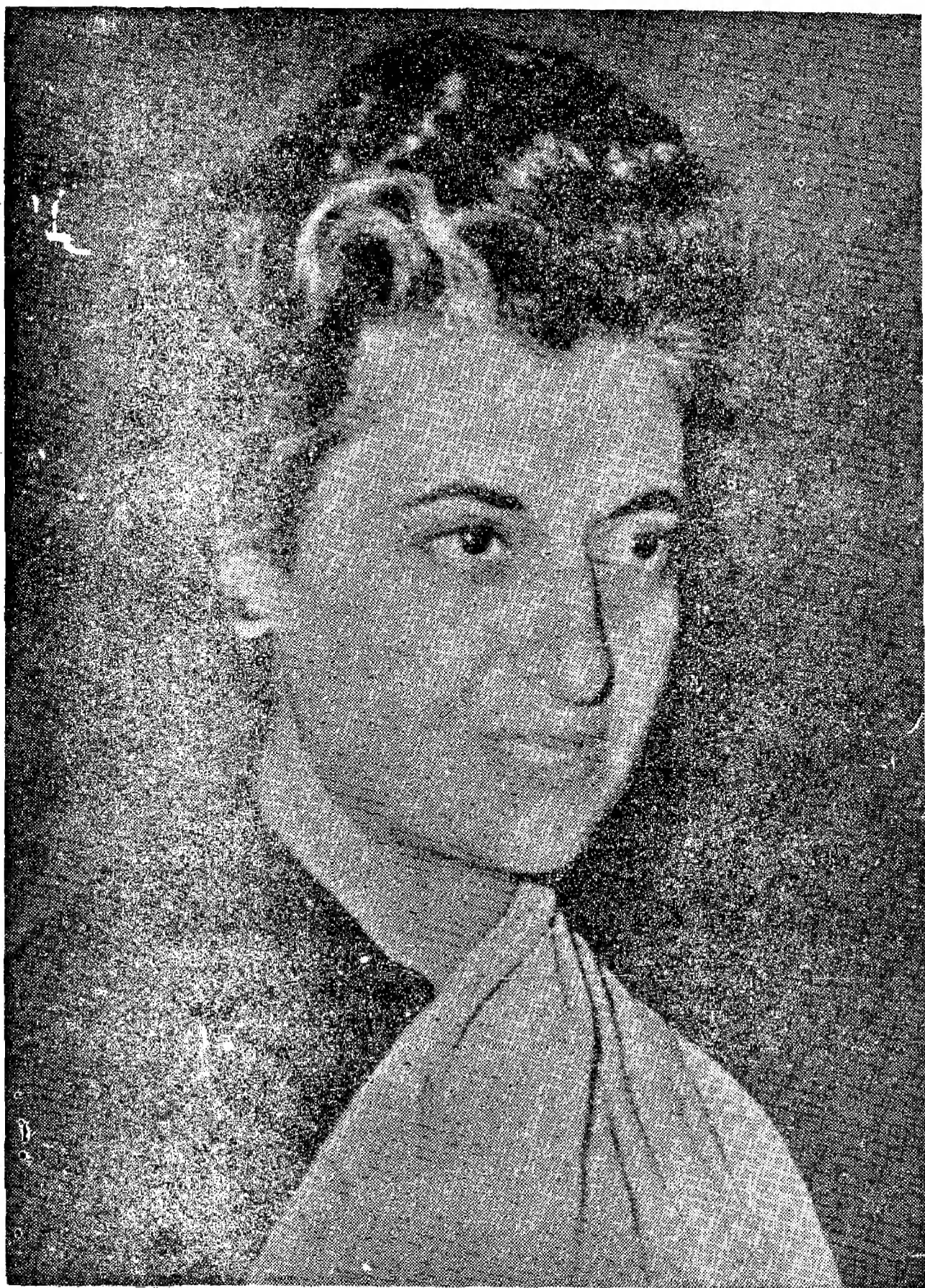
పత్రిక

17495

కొత్త సీరియల్ ప్రారంభం

2-10-64

సమాచారకాళా మంత్రిణి శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీ.

తప్పక చూడండి

బొంబాయి, అహమ్మదాబాద్
బరోడా, పూనా, షోలాపూర్
మొదలగు నగరములలో...
రజతోత్సవ వారములు
జరిపించుకున్నాచితిరి

ప్రిసాద్ పాడర్ప్స్ వారి

బేటి బేటి

[హిందీ]

సునీల్ దత్, జమున, సరోజాదేవి...

నిర్మాత-దర్శకుడు: L.V. ప్రసాద్

సింగీతం: శంకర్-జైకిషన్

బేటి బేటి

BETI BETE

పురార్థాంశిక

NAVARANG

STUDIO KETTER

తితిత్తరరా

Roopkala

భరణి పిక్చర్స్ వారి

భానుమతి ★ ఎన్.టి.రామారావు నటించిన

తితిత్తరరా

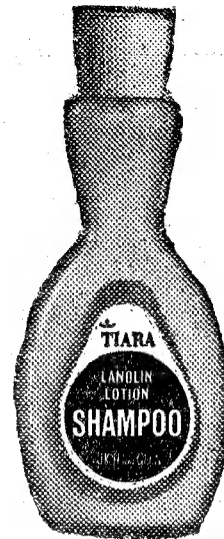
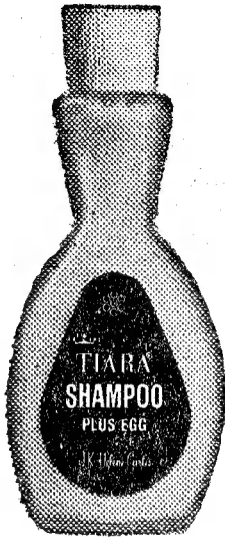
నవయుగ

నిర్మాత, దర్శకుడు: రామకృష్ణ

రచన: ఎ.పి.శ్రీకృష్ణారావు... సాహిత్యం: ఎ.కె.శ్రీనివాస్... సంగీతం: ఎ.కె.శ్రీనివాస్... పాటలు: తిరుమల శర్మ, పి.వి.కోటేశ్వరరావు (భరణి)
 కళ: రాజేంద్రకుమార్... ఛాయా: అప్పయ్య... ఎడిటింగ్: M.V.రాజన్... పాటలు: తిరుమల శర్మ, పి.వి.కోటేశ్వరరావు (భరణి)

NVKR'S

TRIPLE TRIUMPH FOR TIARA

Tiara offers you a choice of three shampoos to suit every kind of hair. Shampoos which condition your hair while washing it squeaky clean.

Tiara Shampoo plus Egg.
Dull, straggly hair springs back to life with Tiara Shampoo plus Egg. It ends snarls and tangles... tames stubborn locks. Tiara Shampoo plus Egg washes your hair shimmering clean.

Tiara Creme Shampoo
chases dandruff from your hair. Its rich lather penetrates into your scalp, washes away grease and every particle of dust. This highly concentrated shampoo is very economical in use. It is a complete beauty treatment for your hair.

Tiara Lanolin Lotion Shampoo
softens dry, brittle hair. The lanolin in the shampoo conditions your hair... makes it obedient. Watch the stars come back in your hair with Tiara Lanolin Lotion Shampoo.

Sole Distributors In India: SPENCER & CO. LTD. □ 153 Mount Rd., Madras 2 □ Spencers Building, Forjett Street, Bombay 26
70 Diamond Harbour Rd., Kidderpore, Calcutta 23 □ 19A Alipore Rd., Delhi 6

11-9-64 ప్రత్యేక సంచికలోని ముఖచిత్రం గురించిన వాగవాదన గాఢ ఉత్తరం చదివి చాలా విచారమనిపించింది. వాకు తెలిసినంత మటుకు ఇందిరాగాంధీ, నెహ్రూల ముఖచిత్రాలు గల పత్రికలు కేవలం ముఖచిత్రాల కోసమే చాలా మంది కొన్నారు. చాలా ఇళ్లలో వాటిని ప్రేమల కట్టించి పెట్టుకొన్నారు. అటువంటప్పుడు కేవలం సినిమాలు ముఖచిత్రాలయ్యేనే పత్రికలు అమ్ముడు పోతాయనుకోడం అవినీతి.

ఇ. హనుచందర్ (హనుమకొండ)

సీరియల్ కథలు

'బృదయ కుసుమాల' చాలా చక్కగా సాగి పోతుంది. కానీ సీత అక్క జీవితంలో ప్రవేశించడం అంత బాగున్నట్లు కనపడదు. జానకి భర్త పాత్రకూడా అంత సహజంగా అనిపించదు. జీవితాన్ని కొందరు వరంగా భావిస్తారు. మరి కొందరు శాపంగా భావిస్తారు. కానీ అంతా దాన్ని దిద్దుకొను తీరుపై ఆధారపడుతుంది.

ఎదుటివారిని బాధపెట్టడం ఎవరికీ ఎవరి మీదా హక్కులేదు. కానీ ఆ బాధలను తప్పించుకోవడానికి మనం చేసే ప్రయత్నాలలోనే జీవిత రహస్యం దాగుంది. జానకి జీవితం బాగు పడుతుంది అనిపిస్తుంది. ఉమారెడ్డి (జెంగుళూరు)

* * *

'కూలిన గోడలు' చాలా బాగుంది. కథ పేరు చూచి చివరికి ఏమవుతుందా అని అనుకున్నాను. కానీ, చివరకు ముగింపు చాలా బాగుంది. మధ్యకాపురం కూడా బాగుపడినట్లు రాస్తే బాగుండేది. అయినా మొత్తంమీద చాలా బాగుంది.

రాజేశ్వరిశర్మ (పచ్చడి)

* * *

డెర్బీలో మళ్ళీ కథలు చదువుతున్నంత సేపు విజంగా మాకు చాలా గర్వకారణమైనది. ఈ రోజుకల యువకులే సైకిలమీద బజారుకి వెళ్లిరావడానికి వానా బాధలు పడుతున్నారు. అలాంటిది ఒక అబల అంత సాహసముచేయుట మెచ్చుకోదగినది. కానీ ఆమె భారతీ అంతా 'టూర్' చేయలేదా? ఒక్క

ఉత్తరాలు

ధీర్జీ చూచి వెళ్లిపోయిందా? పరిశ్రమముఖమున విగ్రహం నుం.

"భోలానాథుని కాశీ, కాశీకిరీకుల కాశీ, అఫోరీ కాశీ" అను వ్యాసం చదువుతుంటే, ఇది సంభవమా అనిపించింది. ఏదో పురాణ గాథలలో వినడం, లేదా సినిమాలో చూడడం తప్పిస్తే ఈ అణుయంగంలో కూడా, నరరూప రాక్షసులు ఉన్నారని తెలుసుకున్నటుకు చాలా బాధగా ఉంది.

చెన్నభట్ల ప్రమాన (బి.ఎస్.సి.) చెన్నభట్ల ఉమాదేవి (బి.ఎస్.సి.) చెన్నభట్ల కళ్యాణి (మొదటి బి. ఇ.) (కాకినాడ)

కథ

"పూసించని నిజాలు" నవ్వంతో ఆకర్షించింది. కథ అంతా ఓ సూతన పందాలో నడిచింది.

డి. వి. గోపాలకృష్ణ (భువనేశ్వర్)

దశావతారాలు

దశావతారాల మీద ప్రచురించిన ఉత్తరాల చూసిన తర్వాత ఈ ఉత్తరం రాయకుండా ఉండలేక పోయాను.

వైదిక సాహిత్యంలో 'వామనుడు' ఒకడే వెళ్ళు అవతారంగా చెప్పే బడినట్లు చదువుతాము. వరాహ, మత్స్య, కుర్రావతారాలు మూడూ ప్రజాపతి అవతారాలను సూచనలు కనిపిస్తాయి. తర్వాత, తర్వాత ఈ మూడూ వెళ్ళు అవతారాల కింద పరిగణింప బడినాయి.

'మొత్తం ఎన్ని అవతారాలు?' అనే ప్రశ్నకి కూడా ఒక సమాధానం దొరకదు. అంతే కాదు, ఏదో 'అనలు' అవతారాలలో చెప్పలేము.

భారతంలో ఒక చోట నాలుగు అవతారాలే చెప్పబడి ఉన్నాయి— వామన, వరాహ, నరసింహ, కృష్ణావతారాలు. మరోచోట భారత రామాయణ, దాశరథి రామాయణ కూడా చెప్పబడ్డారు. ఆ తరువాత హంస, కూర్మ, మత్స్య, కల్కి అవతారాలతో కలిసి పది అవతారాలు అయ్యాయి మహాభారతంలో!

మత్స్య పురాణంలో నారాయణ, నరసింహ, వామన, దత్తాత్రేయ, మాంధాత్రి, బలరామ, దాశరథి రామ, వేదవ్యాస, బుద్ధ, కల్కి అవతారాల వివరాలు ఉన్నాయి.

వాయు పురాణంలో బుద్ధుడి బదులు కృష్ణుడు అవతారంగా పేర్కొన బడ్డడు.

హరివంశం: బుద్ధ, మత్స్య, కూర్మ, (ఒక) రామావతారాల బదులు పద్మ, దత్తాత్రేయ, కేశవ వ్యాసావతారాలు వివరించబడి ఉన్నాయి!

భాగవత పురాణంలో 3 అవతారాల జాబితాలు కనిపిస్తాయి. మూడూ మూడు రకాలవి. ఒక జాబితాలో 24 అవతారాలు ఉంటాయి!

బయడేవుని జాబితాలో ఉన్న అవతారాలు: మత్స్య, కూర్మ, వరాహ, నరసింహ, వామన, భారత రామ, దాశరథిరామ, హలాధరరామ, బుద్ధ, కల్కి అవతారాలు.

ఎ. కె. రావు (విజయవాడ)

పేరులోనే కలదు పెన్నిధి

మీరు వినాయకదశి ప్రత్యేక సంచికలో సినిమానటి రాజశ్రీని పరిచయం చేశారు. నంతోషం ఆమెను గురించి వ్రాసిన వ్యాసంలో "వెండి తెరకు 'రాజశ్రీ' అనే పేరులోనే పరిచయమైంది. 'పేరులోనే పెన్నిధి దొరికింది' బక, బక 'నిత్య కళ్యాణం — పచ్చతోరణం', 'ఆరాధన', 'స్వర గారి' 'మదనకామరాజు కథ', మొదలగు చిత్రాలలో నటించే అవకాశం వచ్చింది" అని వ్రాశారు.

కానీ అదే పత్రికలో 44, 45వ పేజీలలో మీరు వేసిన 'పేరులోనే కలదు పెన్నిధి' అనే వ్యాసం ప్రచురించారు. అందులోని పద్దతిని బట్టి రాజశ్రీ పేరులో పెన్నిధి లేదనిపిస్తుంది.

RAJASREE

2 1 1 1 3 2 5 5=20

మొత్తం సంఖ్యలు 8 వాటిని కూడిన 20 వచ్చినది. మరి అందులో (ఆ వ్యాసంలో) 20 అంత మంచిది కాదు అని ఉంది. మరి అంత మంచిది కానీ పేరుగల రాజశ్రీ మరి ఇప్పుడు తెలుగు, తమిళ, హిందీ చిత్రాలలో శైత్రయాత్ర చేస్తుంది. మరి మీ సంఖ్యా శాస్త్రం ఏమంటుంది?

పి. శంకర్ (గుడివాడ)

* ఏమంటుంది ?

దివ్యస్మృతి

పాశ్చాత్య సాంఘిక భారత దాస్యశృంఖలాల్ని పటానంచ లోనరించి చేశాడు మనని దాస్య విముక్తుల్ని

అజేయులై అలరారిన ఆంగ్లేయులని అహింసా సూత్రంతోనే జయించాలని పట్టుబట్టాడు పూజ్య బాపూజీ పట్టు విడవక పోరాడటం గాంధీజీ అవసరమన్నాడు ఆయన ఆత్మవిగ్రహం అందుకు తోడు కావాలన్నాడు పత్యాగ్రహం భరించాడు కడు యిడుములను ఓర్పుతో భయపడక ప్రాణమైనా యిస్తానన్నాడు నేర్పుతో సాధించలేకపోయారు బాపూజీని శాంతి సమరంలో

స్వీతంత్యకాంక్ష మీరీ ప్రణవేసిన సహాయ నిరాకరణంలో రవి అస్తమించని సామాజ్యం గల 'వారు' రాజీకి రాకుండా ఉండలేక పోయారు! బోధించాడు ప్రజలకు బాపూజీ పత్యాగ్రహ సూత్రం భారత స్వాతంత్ర్యానికి పరికాడు మనస్సంతం!

—మాధవ్

త్వరపడండి!

★

దీపావళి
కథల పోటీ

★

ముగింపు తేది:

1-10-1964

ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక

వ్యవస్థాపకులు :
దేశోద్ధారక కాశీనాథుని
నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

శుక్రవారం : 2-10-'64

(కోనాన నం॥ భాద్రపద మాస బి॥ ద్వాదశి
సంపుటము 57 సంచిక : 5

స్థాపితము :
1908

ముఖ్య సంపాదకుడు :
జెలెంక శంకువసాద్

సంపాదకుడు :
జెలెంక రాధాకృష్ణ

ఒక సంవత్సరం
చందా వివరాలు

ఇండియా రూ. 15.60. ఇతర దేశాలు
పీడమీద (Sea Mail) రూ. 28.60.
విమానం ద్వారా (Air Mail) బిల్ట్ జర్మనీ,
ఇతర యూరోప్, ఆఫ్రికా దేశాలు రూ. 120.00.
అమెరికా రూ. 176.80. ఆస్ట్రేలియా
రూ. 148.20.

విదేశీయ 30 పై.

సంవత్సర చందా 15.60 పై.

6 మాసాల చందా 7.80 పై.

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము
7. కంబుచెటి వీధి, మద్రాసు-1

ఎలెక్షన్లకి దబ్బులిచ్చేంతదాకా నల్ల
ధనం తనిఖీకి తయారవనుకో :

మనలోమాట

‘అయిదురెళ్లు’ నవలా రచయిత్రి పేరు ఆంధ్రసచిత్ర
వారపత్రిక పాఠకులకి సుపరిచితమయినదే! కొంతకాలం
ముందు వనితాలోకం ప్రత్యేక వ్యాస శీర్షికలో ఈమె రచించిన
‘ఉద్యోగాలు - స్త్రీల ఇబ్బందులు’ ప్రచురించాము.

* * *
ఈ సంచిక 17వ పేజీలో ప్రారంభం అయ్యే ‘యుగ
సంధి’ కథ వ్రాసిన శ్రీ జయకాంతన్ మరో కథని (‘విశాఖ’
అనువాదం) ఇంతకుముందు ప్రచురించిన విషయం పాఠకులకి
గుర్తు ఉండవచ్చు. ‘యుగసంధి’ మూలం అరవంలో ఉంది.

* * *
దీపావళి కథలపోటీవల్ల అయిఉండవచ్చు; మామూలుగా
మా కార్యాలయానికి వచ్చే కథలసంఖ్య కొంచెంగా తక్కువగా
ఉంటోంది! కాని దీపావళిపోటీ కథలు మాత్రం రోజుకి
డబ్బుయి-ఎనభయి ప్రాంతంలో వస్తున్నాయి!!

* * *
‘విదేశాలలోని విద్యుషీమణులపై శ్రీమతి జె. నరసిమ్మ
వ్రాస్తున్న వ్యాస పరంపరలో ఉగాండా దేశం కూడా వుంది.
ఆ దేశంలోని స్త్రీల పరిస్థితులను వివరించే వ్యాసం 13వ
పేజీలో ప్రారంభం అవుతుంది.

* * *
పోయినవారం న్యూఢిల్లీ లేఖ ఎందుకు వెయ్యలేక
పోయామో మా పాఠకులకు తెలుసు. ఆ కొరత కూడా
తీర్చేందుకు, ఎలాగయితేనేం, యీ వారం మూడు పేజీల
న్యూఢిల్లీ లేఖ వెయ్యగలుగుతున్నందుకు సంతోషిస్తున్నాం.

విషయానుక్రమణిక

ముఖ్యచిత్రం : “వివాహం”లో భానుమతి.

కథలు :

రచయిత్రి పెళ్లి	— 10
యుగసంధి	— 16
విక్రమార్క సింహాసనం	— 32
సీరియల్ కథలు :	
హృదయ కుసుమాలు	— 25
అయిదురెళ్లు	— 28
(కొత్త సీరియల్ ప్రారంభం)	

శీర్షికలు : వ్యాసాలు : సినీమా.

ఉత్తరాలు — 4, ఊమెన్ కాబూన్ — 6,
ధీర్ఘలేఖ — 7, ఇంటింటి పజ్జులు — 8,
చింతాలోకం — 13, చింతావాణి — 15,
వారపత్రిక — 21, శ్రావణ బెంగళ — 48,
సినీమా — 50.

ఈకారు పెద్ద గండినే దాటింది-!

అవిశ్వాస
తీర్మానం

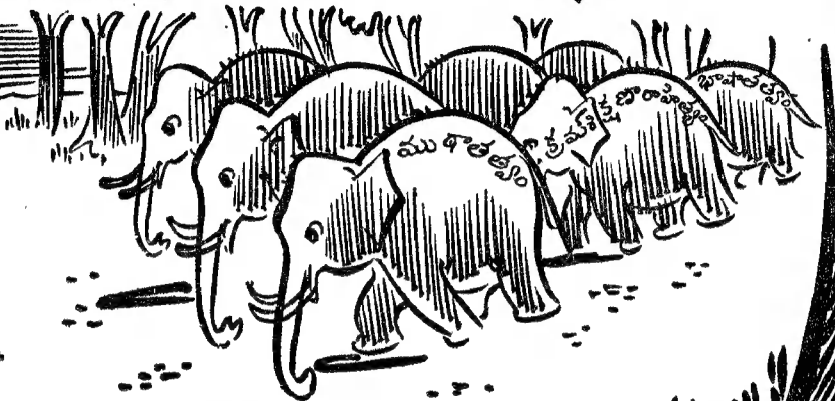
సగర సమస్యల
పరిష్కారం...
హదరా బాడ్ కోస్ట్
తీరుతున్నాయి

మనం
మనం
ఒకటే!

అమ్మ బాబులు
ఈ విమగులను
ఎవరైనా
చంపండి
త్రోయ్!

ఉత్తరప్రదేశ్ లో
విమగులపై కాలువ
నిర్మాణం రద్దు చేశారు-వార్త

COMME

న్యూ ఢిల్లీ రేఖ

ఆహారపరిస్థితిపై తర్జనభర్జనలు:

లోక్ సభలో శ్రీ సుబ్రహ్మణ్యం చాతుర్యం!!

ఆహారశాఖా మంత్రి శ్రీ సుబ్రహ్మణ్యం చాలా గడుసుగా ప్రవర్తించారు. ప్రభుత్వం ఆహార విధానం గురించి పెద్ద ఉపన్యాసాలు

శ్రీ సుబ్రహ్మణ్యం

ఇవ్వకుండా, సభ్యులు చేసిన ఫిర్యాదులకి లెక్కలతో, సంఖ్యలతో సమాధానాలు చెప్పారు. విమర్శకుల విభిన్న దృక్పథాలు ఆయనకి కోడ్పడక పోలేదు. కమ్యూనిస్టులు ఇంకా కంట్రోల్లు కావాలనీ, స్వతంత్ర పక్షంవారు అక్కరలేదనీ చెప్పటం ఆయనకి నచ్చిఉండాలి.

శ్రీ సుబ్రహ్మణ్యం అంతటితో పూకులేదు. ఆనలు ప్రతిపక్షం వారు చేసిన గొడవగోళం వల్లనే అందరూ ఆహారవస్తువులు కొని దాయటం మొదలు పెట్టారనీ, వారి బాధ్యత చాలా ఉందనీ ఆరోపణలు చేశారు.

'నల్లదనం'తోనే ఆహార వస్తువులు కొని దాచటం చేత పరిస్థితులు మరింత క్లిష్టంగా ఉన్నాయన్నారు.

లోకసభలో ప్రభుత్వం మీద అవిశ్వాస తీర్మానం జరిగిందనీ, కానీ, ప్రభుత్వం విజయాల మూలంగా ధర్మం తగ్గుతాయా అనేది ప్రశ్న. ఈ సందర్భంలోనే శ్రీమతి లక్ష్మీమినన్ కూడా కొన్ని ఎగ్జు సత్యాలు బయట పెట్టారు. యంగ్ ఉమెన్స్ వెల్ ఫేర్ ఏసోసియేషన్ సభలో మాట్లాడుతూ, "ఎరువులు కావాలంటాము, అవి

గొడవులలో కుళ్ళి పోతున్నాయి; కుటుంబ నియంత్రణ అంటాము, పెద్ద కుటుంబాలకే ప్రోత్సాహం ఇస్తాము. పూరికే సభలు జరిపితే ఉత్పత్తి పెరుగుదు," అన్నారు. "అవిశ్వాస తీర్మానాలూ ఉత్పత్తిని పెంపు చేయవు. శస్త్ర చికిత్స కావాలి," అన్నారు.

ఈసటికి ప్రధానమంత్రి ఎవరెవరు తన అనుచరులలో, ఎవరెవరు తన విరోధులలో తెలుసుకునే ఉంటారు. శస్త్ర చికిత్సలు చేసినా ప్రజల ఆమోదం ఉంటే ప్రమాదం రాదు. ఈ పని ఢిల్లీలో ప్రారంభిస్తే మంచిది.

మంత్రులూ? తారలూ?

'ప్రజాశిక్ష' ప్రచారం' గురించి పరిశోధనలు జరిపిన ఏడుగుల సంఘం ప్రభుత్వం చేసే ప్రచారం అధికంగా మంత్రుల ఉపన్యాసాలనీ, సమావేశాల వివరాలనీ గురించే ఉంటున్నదని విమర్శించింది.

ఈ సంఘం అలిండియా రేడియోని ప్రత్యేకంగా విమర్శించింది. వ్యక్తులపట్లా, ప్రభుత్వ శాఖల పట్లా అనవసరమయిన శ్రద్ధ మాపుతున్నదనీ, ప్రభుత్వం విడుదల చేసే వార్తల మీద మరి అధారపడి ఉందనీ, సహృదయంతో చేసిన విమర్శలని కూడా స్వీకరించటం లేదనీ సంఘం అంది.

ఒక్క అలిండియా రేడియో మాటేమిటి? బ్యూరో ఆఫ్ ప్రెస్ ఇన్ ఫర్ మేషన్ (ప్రతికలకి సంబంధించినది) కూడా అంతే. ఈ శాఖ అధికారి పని తమ మంత్రికి అనుచిత మయిన ప్రచారం చేయడం తప్ప వేరే ఏదీ లేదు లాగుంది. మంత్రుల బొమ్మల పట్ల సీనియారిటీ బొమ్మల విషయంలో చూపవలసిన శ్రద్ధ చూపిస్తారు, సమాచార శాఖ అధికారులు. పన్నులు కట్టే ప్రజలకి వీరు చేసే సేవ ఇదన్నమాట.

* * *

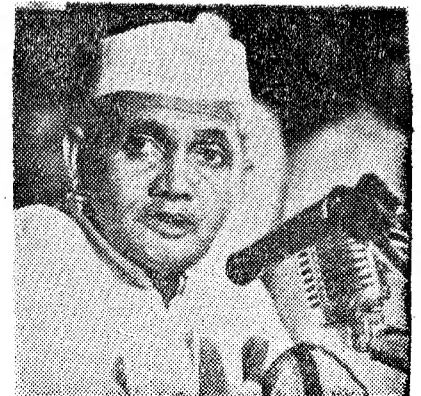
జపాన్, చెకోస్లావియాల నుంచి రెండు వేల 'సవర్ టిల్లర్' లని దిగుమతి చేయమంది, ప్రభుత్వం. వీటిని దేశంలోనే తయారు చేసే పథకం ఒకటి ఉందని ఇంతకు ముందే చెప్పాను. పది వేల బ్రాక్టర్లు, టిల్లర్లు తయారు చేసే కర్మాగారాలు నెలకొల్పుతారు. టిల్లర్ల ఉత్పత్తిలో చెక్ ప్రభుత్వం సాయ పడుతుంది.

ప్రయువేలు రంగంలో బ్రాక్టర్ల ఉత్పత్తి అంత బాగా జరగటం లేదు. నాలుగు కర్మాగారాలకి లైసెన్సు లిచ్చారు కాని రెండు కంపెనీలు మాత్రమే అభివృద్ధి చూపాయి. మాసీ-పెర్లనన్, ఇంటర్ నేషనల్ హార్వెస్టర్ కంపెనీలు త్వరలో చౌక 7000 యంత్రాలూ తయారు చేస్తాయి.

* * *

జనరల్ లూసియన్ క్లే, శ్రీ స్ట్రీట్స్ టెక్ టెక్ లు ఎరువుల సమస్యని క్లుప్తంగా పరిశీలించేందుకని వచ్చారు. ఇద్దరూ అమెరికన్ ఎంజినీర్లే. అందుకు

అక్టోబరు రెండున...

అక్టోబరు రెండవ తేదీకి భారతీయ రాజకీయపు చరిత్రలో ఒక విచిత్రమైన స్థానమున్నది!..... ఆ రోజునే భూమ్మీద అవతరించిన మహాత్మాగాంధీ భారతీయ జనజీవనంలోనే మైత్ర్యాన్ని తీసుకవచ్చి, స్వాతంత్ర్యం ద్వారా కొత్త అధ్యాయాన్ని ప్రారంభింపచేశారు!

నేటి మన ప్రధాని కూడా అక్టోబరు రెండున జన్మించిన సంగతి చాలామందికి తెలిసిందే. ఈ అక్టోబరు రెండుతో అరవైనవత్సరాలు నింపుకొని అరవయ్యేకలో సంవత్సరంలో ప్రవేశించనున్న శ్రీలాల్ బహదూర్ శాస్త్రి యీ నాడు ప్రధానిగాను, కాంగ్రెసు కార్యకర్తగాను, ప్రజా నాయకుడుగాను ఎన్నో కీర్తి మైన సమన్వయలను ఎదుర్కొంటున్నారు!

'వాయిన్ ఆఫ్ ఆమెరికా' ఆయోమయ పరిస్థితి

రోజుల పాటు ఇక్కడే ఉండి ఎరువుల ఉత్పత్తిలో ప్రపంచ ప్రఖ్యాతి గడించిన కొన్ని ఆమెరికన్ కంపెనీల తరపున వీరిద్దరూ మాట్లాడుతారు.

భారత దేశం అవసరాలకి సరిపోయే పరిమాణంలో ఎరువుల ఉత్పత్తి కర్మాగారాల నిర్మాణంలోనూ, వాటి విక్రయంలోనూ తన విజ్ఞానం ఉన్నవారు, సాంకేతిక నిపుణులు ఈ కంపెనీలలో ఉన్నారు.

దీనివలన దాకా వివిధ విషయాలని అనుశీలిస్తారు. 'స్టాండర్డ్ యిక్స్ డి స్పాంట్'ల నిర్మాణానికి సంబంధించిన విషయాలన్నీ అనుశీలించి, ఎరువుల ధరలు తగ్గించే మార్గాలని వెతుకుతారు. స్టాన్ ఫర్డ్ రిసర్చ్ ఇన్ స్టిట్యూట్, జెక్సెల్ కార్పొరేషన్ లు ఈ అనుశీలనలని నడుపుతాయి.

ఇండియాకి మొత్తం మీద ఎంత ఎరువు కావాలి అంచనాలు వేసి ప్రాంతీయ అవసరాలకి కావలసిన కర్మాగార నిర్మాణాలు ఎటువంటివి వీరు చెబుతారు. ఆ తర్వాత ప్రాంతీయ ఉత్పత్తి కర్మాగారాల నిర్మాణ పరిమాణాలని నిర్ణయిస్తారు. నరయిన ఒక నమూనా తయారయితే దానిని బట్టి ఎన్నో కర్మాగారాలు కట్టి అవసరమయిన కర్మలని తప్పించవచ్చు.

ఉత్పత్తి మాత్రమే కాక నరఫరా, విక్రయాల విషయంలో కూడా తనని సలహా ఇస్తారు.

అంతా సమగ్రంగా ఉంటే, ఈ నిపుణుల సలహాలు ప్రభుత్వం స్వీకరిస్తే, ప్రస్తుతం భారతదేశంలో

సంస్థలు, ప్రభుత్వంతో సహకరించి ఈ ప్రణాళికలో పాల్గొనవచ్చు.

వప్పందం విలువ

నమూనా ౯౫ సలహా సంఘంలో శ్రీమతి ఇందిరా గాంధీ, ఒక 250 కి. వా. షెర్ట్ మేన్ ట్రాన్స్మిటర్ ఒక 1000 కి. వా. మీడియం వేవ్ ట్రాన్స్మిటర్ కన్నా బాగా పని చేస్తుందని చెప్పారు. అంతేకాక రాత్రినవవళ్ళూ పని చెయ్యగలదుట, షెర్ట్ మేన్ యంత్రం.

మీడియం వేవ్ ట్రాన్స్మిటర్ వాడితే 'ఇంటర్ నేషనల్ టెలి కమ్యూనికేషన్స్ యూనియన్' వప్పందానికి విరుద్ధంగా ఉంటుందని కూడా అంటున్నారు. ఇక కాబినెట్ తీర్మానం ఎలా ఉంటుందో చూడాలి.

'వాయిన్ ఆఫ్ ఆమెరికా' వప్పందం గురించి శ్రీమతి గాంధీ కొంచెం వివరించి ఉంటే (ఈ సందర్భంలో) బాగుండేది. అసలు ఆ వప్పందం ఎవరి సలహాతో చేశారు? నిపుణుల సంఘం ఏమిస్తుంది? ఎవరి నడిగి 1000 కి. వా. యంత్రాల కోసం 'టెండర్లని' తెప్పించారు?

చేసిన వప్పందంనుంచి తప్పించుకొనటం చాలా ప్రమాదకరమయిన విషయం. శ్రీ గోపాలరెడ్డిని, శ్రీ న వా బ్ సీంగ్ ని పంపించినంత

మాత్రాన చాలదు. ప్రజలకి అన్ని వివరాలూ తెలపాలి, శ్రీమతి గాంధీ వైన చెప్పిన 'ప్రకటన'తో పరిస్థితిని మరింత ఆయోమయం చేశారు.

* * * ఇటీవలి పార్లమెంటు సమావేశం ప్రారంభమే ఒక విశిష్ట మైన దోరణితో అయింది. స్వతంత్ర సభ్యుడు శ్రీ ఎన్.సి. చటర్జీ శాస్త్రమీద ప్రారంభించదలచిన అవిశ్వాస తీర్మానానికి, ప్రతిపక్షాలు అన్నింటినీ తన నీడనకూడాగట్టుకోవాలని తాపత్రయపడిన మాట వాస్తవం. ఆయన కొంత విజయాన్నికూడా సాధించారనే చెప్పాలి. దాదాపు 50 మంది సభ్యులు ఆమోదం ఆయనకు లభించటంతో, ఈ అవిశ్వాస తీర్మానం చర్చకు లోకసభలో అంగీకారంకూడా లభించింది.

ఈ కథంతా జరుగుతుందనే ప్రభుత్వానికి ప్రభుత్వ పెద్దలకుకూడా తెలుసు. దేశంలో అవార పరిస్థితి చర్చకోసం తీర్మానాన్ని ఒకదానిని ప్రతిపాదిస్తూ, ప్రభుత్వం తద్వారా ప్రతిపక్షాన్ని వాళ్ళ అవిశ్వాసతీర్మానాన్ని మరో ప్రక్కకువేట్టింది. అవార పరిస్థితిపై జరిగిన చర్చకూడా ప్రస్తావించ అగినదే. ఇందులో ఎన్నో సాధక బాధకాలు ఉన్నాయి. ఈ చర్చమీద రోక్ సభలో తలకొక అభిప్రాయం వంతున స్పష్టీకరించటంవల్ల, అవార మంత్రికి తన బాధలను చెప్పుకోవటానికి సులువు ఏర్పడింది. ఒకవైపున కమ్యూనిస్టుల, దాదాపు అనే భావాలకుల కొందరు కాంగ్రెసు పెద్దలు మాట్లాడుతూ, అవారసదాల్లా వ్యాపారం, ఎగుమతి, బ్యాంకింగులను జాతీయీకరణ చేయాలని కోరారు. స్వతంత్రపార్టీ మరువైపున గొంతు నవరించుకుంటూ కంగ్రెస్ లో, పార్టీక జాతీయ కరణాలవల్లనే ఈనాటి అసర్తాలు తలయెత్తాయని పేర్కొన్నది. ఇక ఇండియన్ చేంబర్స్ ఆఫ్ కామర్స్ పెడరేషన్ సరే! వాళ్ళ కథానం ప్రకారం ప్రతి వ్యాపారి భూమిమీద జన్మించిన దేవతలాంటి వాడుట! డబ్బు వాసన అంటే గిట్టదుట!

రోక్ సభలోకూడా ప్రభుత్వంయొక్క ఆహార విధానం సమర్థించటంతో, ప్రతిపక్షాలు తేడలచిన అవిశ్వాస తీర్మానం ఎలాంటి దారుణ స్థితిలో పడిందో వేరే చెప్పనక్కరలేదు. ఇదంతా చూస్తుంటే, కాంగ్రెస్ కు కలుగుతున్న అపాయానికి ముఖ్య కారణం ఆ సంస్థలోని కొందరు వ్యక్తులేనా?— అన్న సందేహం కలుగక మానదు. అటు వంజాబ్, ఇటు దక్షిణాదిన కేరళలో జరిగిన 'భాగోతాల'వల్లకూడా కాంగ్రెస్ సంస్థలలో అసర్తాలన్నట్లే ఋజువువుతున్నది. కేంద్రం పరిస్థితి అంతే!

అసలే దేశమూ, పరిస్థితిలూ అంతంత మాత్రంగా ఉంటే, ఇదే అదనుకూడా అనుకుంటూ పండిట్ టి.డి.హాలియాలోంటి మహానుభావులు నాయ

ఇంటింటి పజ్జాలు

ఆరుద్ర

ఆకాశంలో ఇన్ని నక్షత్రాలెప్పుడూ లేవు

అమ్మో ఈ యేడు మండిపోతున్నాయి ఎండలు

అని బాదుకుంటారు కొందరు గుండెలు

ఇదేమిటీయేడు ఇంత విపరీతంగా చలి

ఇంకా సందేహమా! ప్రవేశించింది పూర్తిగా కలి

ఇలా ఎడతెరిపి లేకుండా పడుతున్నాయేం వానలు

ఇంగ్లీషు సామెతలా కురుస్తున్నాయి కుక్కలూ పిల్లకూనలు

సక్రమంగా సాగడానికి ఋతువులు

సాగించేవారు పూర్వం క్రతువులు

ఎవరేం చేసినా ప్రకృతి

ఎప్పుడూ మారుస్తూ వుంటుంది తన ఆకృతి

ఎంహో వానో మబో ఎలాగో ఒకలాగ ఉండాలిదా వాతావరణం

ఎలా ఉన్నా దాన్ని ఆడిపోసుకొంటేనే కాలహరణం.

మాలవీయ, మీసన్ ల అంతర్నాటకంతో అంతరార్థం

పల్లెపోతున్నారు. ఈతని వర్గం ఈ మధ్యనే ఒక రేడప్పును జరిపింది. ఈ సదస్సులో శ్రీ కామరాజ్ శ్రీమతి ఇందిర, శ్రీ నందా, ప్రభువులుకూడా హాజరు సంగతి తెలిసిందే.

శ్రీ కామరాజ్, ఈ సందర్భంలోనే ఒక ఉపన్యాసంచేస్తూ, కాంగ్రెస్ సదస్సులో ముఖాభివ్యం నశించాల్సిందే. తనకి ఇది ఎందుకు వర్తించి ఉండదా అని కాబోలు— శ్రీ మాలవీయ మరొక క్షణంలో తన సహకారాన్ని అందజేస్తానని కామరాజ్ కు వాగ్దానంచేశాడు.

రేపే, మాటో గాంధీజీ జన్మదినోత్సవం రానున్నది. ఈ మాట తలచుకున్నప్పుడల్లా హృదయం బరు వెక్కిపోతున్నది. గాంధీజీ అదర్బాలు ఎక్కడా వినిపించటంలేదు, కనిపించటంలేదు. ఇంకా విప్లవంగా చెప్పాలంటే అవి విక్రమార్కుడి సేవోపసంకల్పా, భోజరాజా సాంఘికకల్పా పాత బద్దాయా అనిపిస్తుంది. మన ప్రక్కన ఉన్న సామాన్యునికి 'సేవ' చేయాలని గాంధీజీ అదర్బం రూపుమాపిపోయింది. అంతటితో ఆగలేదు. ఆత్మ 'సేవ', 'అహింస' పెప్పు పెరిగి పార్థులుదాటి పోతున్నాయి. అందాకా ఎందుకు?— ఈ మధ్య జరిగిన అఖిభారత కాంగ్రెస్ సమావేశంలో శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీ ఉండనే ఉంది. కామరాజ్ పథకాన్ని కొందరు కాంగ్రెస్ వాదులు దుయ్యబట్టింది కూడా ఈ సమావేశంలోనే కదా ! ఈ దుయ్యబట్టుటం ద్వారా, కొందరు మాజీ మంత్రులకు కలిగిన సంభ్రమిని శ్రీమతి ఇందిరా గాంధీ గమనించి ఉండకపోదు.

అంతటి సమావేశంలో, కాంగ్రెస్ 17 ఏళ్ల ప్రగతిని సమర్థించటానికి శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీ ఎలుగెత్తి ముందుకు వచ్చారు. ఇందుకు మరో కారణం ఉంది. కాంగ్రెసు పాలనను విమర్శించటం, ఇంత కాలంగా తన తండ్రిచేసిన పరిపాలననే విమర్శించి నట్లు అవుతుంది.

మరో దృష్టాంతంకూడా ఉంది. ఈ మధ్య ఒక సమావేశంలో మన ప్రధాని శ్రీ శాస్త్రి వ్యవసాయయొక్క ప్రాధాన్యత ఉగ్గడిస్తే, శ్రీమతి గాంధీ భారీ పరిశ్రమల ఆవశ్యకతను స్పష్టీకరించారు. అంటే, ఇండియా యొక్క నిర్మాణాత్మక ప్రగతికి అవకాశాలను విస్తరించి, శ్రీమతి గాంధీ తన తండ్రి అదర్బానే కొనసాగాలని ప్రయత్నించారని చెప్పుకోవచ్చు.

శ్రీ నెహ్రూ రాటుదేసిన రాజకీయవాదే కావచ్చును. కాని, ఒక దృక్పథంనుంచి మూస్తే శ్రీ నెహ్రూ మరణాంతరమే శ్రీమతి ఇందిరా నిజమైన రాజకీయరంగంలోనికి ప్రవేశించింది. అందువల్ల మరో అనర్థం ఉంది. శ్రీమతి ఇందిరని సరియైన మార్గంలో ఎవరు నడిపిస్తారు ? ఎలా నడిపిస్తారు ?

తెలుగు వ్యాకరణం విద్యార్థికి విరోధాపాలంకారం చెప్పే దానికి ఉదాహరణగా శ్రీమతి ఇందిరా గాంధీ పేరు చెబితే చాలు. అదీ యీనాటి ఆమె పరిస్థితి.

పది, పదిహేనురోజులయి ఉంటుంది. — ఒక

శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీ

సందర్భంలో శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీ మాట్లాడుతూ గుల్జారీలాల్ నందా 'అవినీతి నిర్మూలన' కు చేస్తున్న కృషిని ఆక్షేపించింది. 'అవినీతి' అనే సమస్యకి ఇంతటి ప్రచారాన్ని ఇవ్వటం శ్రీమతి గాంధీకి నచ్చకపోవచ్చును. కాని, నందాగారు పాత కాలపు కాంగ్రెసువాదాల్లో ఒకరు. అందువల్ల వినాదాలమీద, జనబాహుళ్యపు ప్రచారాలమీదనే ఆయనకు సమ్మతం ఉండవచ్చును.

ఏ. ఐ. సి. సి. సమావేశంలో శ్రీమతి ఇందిరా గాంధీ చెప్పిన కొన్ని మాటలు ఇంకా విచిత్రంగా ఉన్నాయి. ప్రజలు నిత్యజీవితపు సమస్యలతో ఉక్కిరి బిక్కిరి అయిపోతున్నప్పుడు వాస్తవిక జీవితానికి దగ్గరగా తేని సమస్యలను కాంగ్రెసు చర్చించాలని వా రన్నారు.

కాంగ్రెసులో వారికి గౌరవపడవడమే సాధనమే ఉంది. కాని దానికి, దీనికి సంబంధం లేదు.

ఆమె ఈనాడు వివిధ రాజకీయ పక్షాలన్న ఒకానొక లోకసభలో ఉంది. సహజంగా వారి తాత గారైన మోతీలాల్ కంటే ఇందిరాగాంధీకి విరుద్ధమే మెక్కువ. పైగా, ఏంచేసినా, ఏమన్నా ప్రతి పత్రిక ఆమెను ఆకాశానికి లేవనెత్తటం మరో విషయంతో కథ. సరియైన మార్గం చూపగల జ్యోతి విద్యన లభించిననాడు ఆమె తప్పకుండా గొప్ప నాయకురాలు అవుతుంది.

నందీల్ మాలవీయ జరిపిన సదస్సులో చాలా మందికి పూడిపోయిన గొంతులో తిరిగి రహదారుల్లా విరుద్ధాయి. ప్రతివాడూ ఉపన్యాసం దండేసిన వాడేగా ! "ఎయిల్ కండిషన్స్ !" బంగారాలలో, ఖరీదైన ఉన్ని దుస్తులు ధరించే పెద్దలు చాలామంది 'సోషలిజం' గురించి ఉపన్యాసించ బూసుకోవటం హాస్యాస్పదంగా లేదా ! మహాసభాపులు కృష్ణ మీసన్, మాలవీయ కలసి ఇండియాలోని 'పేదవాని సామ్యుని' ఎంత దుర్నియోగం చేశారో ఇంకా తెక్కు వేయవలసి ఉన్నదన్న సంగతి మా పాఠకులు మరిచిపోలేదనే భావిస్తా !

ధీర్ఘి అంతా వరదల్లో మునిగి తేలుతున్న సమయంలో మాలవీయ ఈ సమావేశం జరపటానికి బదులు, ఆ డబ్బును వరదబాధితులకై వా ఇచ్చి ఉంటే, పుణ్యమో, పురుషార్థమో మిగిలేది. సాసం అదీ మిగిలేదనే వా చింత.

అసలు రహస్యం వేరే ఉంది. దేశంలో సోషలిజం నెలకొల్పాలనిగాని 'పేదరికం నిర్మూలించాలనిగాని' విశ్లసలు అనుకోరు. మళ్ళీ 1967 జనరల్ ఎన్నికలు రానున్నాయిగా! దానికే యీ నిర్మాణం, యీ కవల వాటకమంతా !

శ్రీకృష్ణ. ★

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక

16-10-'64

ద స రా ప్ర త్యే క సంచిక

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక 16-10-64 సంచిక పనితలకు ప్రత్యేక ఆకర్షణలతో వెలువడుతుంది ! వెల మామూలే ఏజెంట్లు తమకు కావాల్సిన కాపీలకు వెంటనే వ్రాయాలి

కుమారి లలితాకుమారి ఆరోజు
 నందిగ్గావనలో పడ్డది. తన మనో
 భావాలు తనకే అర్థం కావడం లేదు.
 పెళ్లి అంటే తనకు భయం లేక
 పోయినప్పటికీ పెళ్లి గురించి నికర
 మైన అభిప్రాయాలు ఏవీ లేవు. —
 క నీ నం తన పెళ్లి గురించి.

ఆమె రాసిన వంద పైచిలుకు కథల్లో చాలా
 పార్లు పెళ్లి, ప్రేమ గురించి తన ప్రాతల చేత
 వాగ్విధాలు జరిపించింది. ప్రేమలేని పెళ్లిళ్ళ మీదా
 పెళ్లిని కోరని ప్రేమ మీదా డజన్ల కొద్దీ కథలు
 రాసింది. పెళ్లియిన భార్య భర్తల మధ్య కీమ
 తాలూకా, భార్యలను కుక్కల కన్నా హీనంగా చూసే
 భర్తలనూ స్పష్టించింది. పవిత్ర ప్రేమ కల ప్రేమి
 కులు అత్యవశ్యం చేసుకోవటమూ, సంఘానికి
 ఎదురాడి ఎన్ని కష్టాలు వచ్చినా సహించి, కొండలూ,
 గుట్టలూ ఎక్కి, నదులు దాటి మనసారా ప్రేమించి
 చిన యువతని కథానాయకుడు చేపట్టిన ఘట్టాలు
 ఎన్నో స్పష్టించింది.

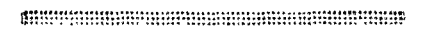
కానీ తనకు మాత్రం వాటివంటి ఏ ఒక అవ
 కాశం లభించలేదు. కాబట్టి వాటి యాదార్థ్యం
 ఆమెకు తెలియనే చెప్పాలి. ఆమెకు జీవితం గురించి
 అనుభవం కన్ప, పరిజ్ఞానం ఎక్కువ. ఆమె కథా
 నాయికలు మాత్రం ఏ ప్రబంధ నాయికకూ తీసి
 పోరు. వారందరికీ కాస్తో, కూస్తో సాహిత్య పీఠాన
 ఉంటుంది. వాళ్లు పుస్తకాలు — యింటి పని
 చేస్తారో, చెయ్యారో, మనకు తెలియదు — ఇరవై
 వాలుగు గంటలూ పడుపుతారు. జుట్టు కత్తిరించు
 కుని, పెదాలకు రంగులు వేసుకునే స్త్రీలు కూడా
 అవిడ కథల్లోకి తొంగి చూస్తూ పుంటారు.
 కానీ వాళ్లు దన్ను సర్కానికి చెందిన వాళ్లు. అవిడ
 కథల్లో ఇంకొక ప్రత్యేకత ఏమిటంటే కథానాయ
 కుడూ, కథా నాయికా ఒకళ్ళనొకళ్ళ ముట్టుకోరు.
 కనీసం ఓ పది అడుగులు దగ్గరగానైనా రారు.
 మనుషుల్లో 'రేడియో యాక్టివ్' కిరణాలు
 లేవని ఏం నమ్మకం ? అందుచేత అవివాహితులైన
 ప్రేమికుల చేత అప్రాప్య పనులు చేయించటం
 అవిడకు అలవి కాని పని. ఎంత 'షూర్ ఫాట్' గా
 పెళ్లి కాబోతున్నప్పటికీ వాళ్లు కానించుకోవటమూ
 మొద్దు పెట్టుకోవటమూ చాలా చౌకబారు వీధి
 చేపట్టగా కనిపించేవి అవిడకు. అంత ఆత్రం
 వుంటే పెళ్లియే వరకూ ఆగవచ్చుగా ? మొదటి
 రాత్రి అలిలెన్నీ జరుపుకోవచ్చుగా ? చిక్కె
 వింటంటే అవిడ దానికి కూడా ఒప్పుకోదల్లే వుంది,
 ఎప్పుడూ అటువంటి రాత్రి అనుభవాలు ఆమె
 దాయలా. ఎందుచేతంటే అవిడ రాసిన కథలు
 ఆ రాత్రి రాక మునుపే అంతమై పోయేవి.

ఒక్క ముక్కలో చెప్పాలంటే అవిడన్నీ
 ఏమిటమైనా భావాలు. కథల్లో రెండు పార్టీలు.
 యిద్దరూ ! యిద్దరన చచ్చి అయినా పోయేవాళ్ళు
 లేదా వోటిపోయే వాళ్ళు. ఒక్కొక్కప్పుడు పళ్ళె
 తాప పడేవాళ్ళు కూడా, మంచితనమూ, ప్రేమ
 చినరకు గెలుస్తాయి. వీటిని బట్టి లలితాకుమారి
 ఆదర్శాలు మనం తెలుసుకోవచ్చు.

ప్రస్తుతం అవిడ మనస్సును చికోకు పరు
 న్నున్నదేమిటంటే, ఆమె కోసం తలిదండ్రులు
 పెళ్లి సంబంధాలు చూస్తున్నారు. ఓ డజను
 సంబంధాలు ఎరుకలో ఉన్నాయి. ఇంకొక రెండు
 డజన్లయినా రావచ్చు. లలితా కుమారికి పెళ్లి
 చెయ్యాలనే జిజ్ఞాస ఆమె తండ్రిని వేదిస్తున్నది
 మధ్య. ఆమెకు పెళ్లి కాదనే దిగులు ఆయనకి
 లేదు. ఆమె ఎం. ఏ. చదువు కున్నది, కనీసం
 అయిదారు సంవత్సరాల నుంచి రచయిత్రుగా
 గొప్ప పేరు తెచ్చుకుంది. అవిడను చేసుకోమని
 సేవర్లో ప్రకటిస్తే ఈ రోజున కనీసం రెండు
 వేల దరఖాస్తులున్నా వస్తాయి. కారణమేమింటే
 ఆమె ఒక విధంగా 'ప్రాజెక్ట్' అవిడ పదిహేనే ఏట
 తన మొట్ట మొదటి కథ రాసింది. ఆ తర్వాత
 గాంధీవంటోంచి తూపులు వచ్చినట్టు ఈ అయిదారు
 సంవత్సరాలూ, కథలు వెలువడుతున్నాయి. అవిడకు
 వారి పూరివాళ్ళు నన్నానం ఏర్పాటు చేస్తే, ఏం
 ముట్టాడా తోచక ఏదీ కూనుంది — అవి
 ఆనంద బాషలు ! అవిడకు ఇంత అనుభవం
 ఎట్లా వచ్చింది చెప్పాలి అని అవిడ కథలు చదివిన
 జుట్టు నెరిసిన పెద్దలు సైతం ముక్కు మీద
 వేలు వేసుకున్నారు. కాబట్టి పెళ్లి కుమార్తెగా
 అవిడకు ఘనమైన భవిష్యత్తు వుంది. కొంత
 మంది గడుగ్గాయలు అవిడకు ప్రేమలేఖలు గూడా
 రాశారని వదలి. ఈ పుకార్లను మనం నమ్మా

ర చ న : రా మ న్న

ల్లిన అవసరం లేదనుకోండి. అవిడ తండ్రిని కంపర్
 పరుస్తున్నది ఇవే కావు. ఆమె వయస్సు ఇప్పుడు
 ఇరవై ఒకటి. ఇంకా వయస్సు ముదరక మునుపే
 పెళ్లిచేసి చూడాలని ఆయన అభిలాష. అంచాత
 పెళ్లి సంబంధాలు చూస్తున్నారాయన. అన్ని
 విధాలా అనుకూలమైన సంబంధం కలిసి వస్తే
 ఎంత కల్లుమయినా ఇవ్వటానికి ఆయన సిద్ధంగానే
 ఉన్నాడు. ఆ సంగతి లలితా కుమారికి తెలి
 కుండా గుప్తంగా వుండదు. అవిడకు తెలిస్తే
 చచ్చినా పెళ్లి చేసుకుండు. పై చెప్పే దాని మీద
 వాలంగయిదు కథలు కూడా రాయచ్చు.

ఇంతవరకు వచ్చిన సంబంధాలతో సగం తల్లి
 దండ్రులే పడగొట్టారు. మిగతా సగం ఆమె
 బుట్ట దాఖలా చేసింది. బుట్ట దాఖలా అయిన
 వాటిల్లో ఒకరిద్దరు అందమైన కుర్రాళ్ళు లేక
 పోలేదు. కానీ లలితాకుమారికి కావలసింది బాహ్య
 కర్మణ కాదు. హృదయ సౌందర్యం. ఆ హృదయ
 సౌందర్యం ఎట్లా కనిపెట్టు గ. దో అవిడకే తెలి
 యాలి. అవిడ ఇంతవరకూ ఏ యువకుడికీ దగ్గ
 రగా రాలేదు — అవిడ రాసే కథల్లోని ప్రధాన
 ప్రాతలకు మల్లే. కనీసం గూరాన్నించయినా
 ప్రేమించలేదు. లోతిగా ముక్కు మొహం ఎరు
 గని మదిపిని ఎట్లా పెళ్లి చేసుకోవటం ? పెళ్లి
 చేసుకున్నాక అతని అభిరుచులూ, తన అభిరుచులూ
 కలవక యావజ్జీవం ఘర్షణ పడల్సి వస్తుంది.

లలితాకుమారి బుర్ర వేడిక్కింది. చేతిలో వున్న
 'గోరా' పుస్తకం సోపా మీద పెట్టి బాలెస్టోకి
 వెళ్లింది. బయట పిందార బోసినట్లు వెన్నెల.
 కొబ్బరిచెట్లు ఆకుల మధ్య నుంచి పూర్ణ చంద్రుడు
 కనుపిస్తున్నాడు. ఎక్కడ నుంచో వైట్ ట్నీస్ పరి
 మళం వస్తోంది. వాతావరణం రసమయంగా వుంది.
 మెల్లిగా కదిలి తన గదిలో ద్రస్టింగ్ టేబుల్
 ముందు నుంచుంది. అద్దంతో తన ప్రతిబింబం
 చూసుకుంది. తెల్లని కాటన్ చీర, వల్లని రవికతో,
 వదులుగా వేలాడుతున్న డజను ముందుకు చేసు
 కునే తన ప్రతిబింబాన్ని కాస్తోపు దీక్షగా చూసు
 కుంది. ఇక్కడ లలితాకుమారి అందం గురించి
 కొంచెం ప్రస్తావించటం అవసరం. అప్రాలోపు పున్న
 వందమంది అందమైన అమ్మాయిల జాబితా
 తయారు చేస్తే, లలితాకుమారి పేరు దాంట్లో
 తప్పకుండా వుంటుంది. ఆమె రంభ కాదు. కానీ
 ఆమెలో ఆకర్షణ లేకపోలేదు. కల మొహం
 పెద్ద కళ్ళు, పొడుగంటి జడ. ఆమెకు పూలు పెట్టు
 కునే అలవాటు లేదు. పూలంటే మాత్రం చాలా
 ఇష్టం. జడ కూడా ఎప్పుడూ పదులుగా వేసు
 కుంటుంది. నమ్మతా మనషి పొడగరేమో, ఏ పీరి
 కట్టుకున్నా తీర్చిదిద్దనట్లు ఉంటుంది. ఎప్పుడూ
 కాటన్ చీరలు మాత్రమే కట్టుకుంటుంది. రెండు
 చెవులకూ దిద్దులు తప్పితే నేరే నగలు చేపు.
 పుంటానికి చాలా వున్నాయి. వాటిని పెట్టుకోటం
 ఇష్టం లేదు. ఎప్పుడయినా వాళ్ళమ్మ పోరగా
 పోరగా వట్టుచీర కట్టుకుని నగలు పెట్టుకునేది.
 ఎం. ఏ. పాసయిన తర్వాత ఓడి ముసేసింది.
 ఏ విధమైన ఆడంబరం లేకపోయినా తనలో ఉన్న
 ఆకర్షణ శక్తి మీద లలితాకుమారికి చాలా
 విశ్వాసం వుంది. అందుచేతనే తనకు వచ్చే
 సంబంధాలలో అవతలి వాళ్ళకు తమ నచ్చుతానా
 లేదా అనే నమస్సు ఆమె తలలోకి ప్రవేశించనే
 లేదు. లలితాకుమారి అద్దం ముందు
 నుంచుని అక్కణ్ణుంచి కదలి వెళ్లి హాల్లో సోపా
 రోకి చేరగలిగి బిడింది. లలితాకుమారి తండ్రి రాసు
 వయస్సుగారు హాల్లోకి వచ్చారు. చేతిలో ఉత్తరం
 ఏదో లాగితాలూ ఉన్నాయి.

"అమ్మాయి లలితా, ఏం చేస్తున్నావమ్మా?"
 అంటూ వచ్చి వక్కన కూచున్నారు.

"ఏం లేదు నాన్నా ఏదో పుస్తకం చదువు
 కుంటున్నాను." అంది లలితా కుమారి.

"ఇప్పుడే ఓ మంచి సంబంధం వచ్చింది
 తల్లీ. ఇదుగో పుర్రాసు నుంచి జానకి రామయ్య
 గారి ఉత్తరం. ఆయన ఆమధ్య ఢిల్లీ వెళ్లి నన్ను
 అక్కడ రాజారావు గారని, ఓ పాత స్నేహితుని
 ఇంటికి వెళ్లారట. వాళ్ళబ్బాయి పెళ్లికి ఉన్నాడట.
 ఇరవయ్య ఎనిమిదేళ్ళ. ఢిల్లీలోనే ఇంజనీరుగా పని
 చేస్తున్నాడట. ఆ అబ్బాయి ఫోటోను లలితా
 కుమారి చేతికిచ్చారు.

లలితా ఆ ఫోటో వైపు నిరీక్షారంగా చూసింది.
 కుర్రాడు మాత్రం బావున్నాడు. కళ్ళూ, ముక్కులూ,
 పెదమలూ తీర్చి దిద్దినట్లున్నాయి. తెలివైన
 మొహం. నూలు వేసుకుని, రెండు చేతులూ పాటు
 జేబుల్లో పెట్టుకుని తీవ్రంగా నుంచుని ఉన్నాడు.

"ఎట్లా వున్నాడు లలితా ?" ఆత్రంగా అడి
 గారు రామయ్యగారు.

"ఫోటోలో చూద్దానికి బాగానే కనిపిస్తున్నాడు. కానీ"

రచయిత్రి పెళ్లి

"ఈ సంబంధం దివ్యంగా కనుపిస్తోంది వాకు. రాజారావు గారి కుటుంబం కూడా నవనాగరికంగా కనుపిస్తుంది. ఆయన చాలా కాలం ఢిల్లీలో ఏదో పెద్ద ఉద్యోగంలో ఉండి రిటైర్మెంట్ తీసుకుని నలుగురు కొడుకులు, ఇద్దరు కూతుళ్ళు నటించుకున్నారు. ముగ్గురు కొడుకులకు పెళ్ళియి మంచి ఉద్యోగాలలో ఉన్నారు. ఇతను — పేరు — మదన్ — పేరే ఎంత నవనాగరికంగా ఉందో — యూరప్ లో మూడు సంవత్సరాలు ఇంజనీరింగులో టైమునిగి పొంది వచ్చాడట. జీతం ఎనిమిది తొమ్మిదొందల వుండవచ్చునని జానే రామయ్యగారు రాశారు. ఇతని అన్న ఒకతను అమెరికాలో ఉన్నాడట. ఇంకొకతను రష్యన్ వెళ్ళిపోయాడట. . . . దేముడి దయవల్ల ఈ సంబంధం కనుక కుదిరితే..." రామయ్య గారి ఉత్సాహం గోచరించే వరదలా పొంగుతోంది.

"అదంతా ఎందుకు వాస్తూ? వాళ్ళ బిళ్ళర్యం వాళ్ళకే ఉంటుంది. మనకు ఒరిగేదేముంటుంది!" అంది లలిత ఈ సంబంధం తనకు నచ్చని దానల్లే.

రామయ్యగారి నెత్తి మీద ఏదో బలముండునది వడ్డట్టుంది.

"అయితే నువ్వే సంబంధానికి ఒప్పుకోవా?" అని అడిగారు రామయ్యగారు తన చెవులను తనే నమ్మలేని వాడిలా.

"ఒప్పుకోనని నేననటం లేదు. ముందు అతన్ని మనం చూడనియింది. మనకే వాళ్ళకే అన్నీ కుదరాలి. అతను వాకు నవ్పాలి. ఆ తర్వాత ఎన్నో విషయాలు మాట్లాడుకోవాలి. ఈలోపుగానే మనం స్వర్గం దిగివచ్చినట్లు గంట తొండుకు వేయటం?" అంది లలితకుమారి నిబ్బరంగా, తన సహజ రచనా ధోరణిలో.

"అన్నీ కుదురుతాయి తల్లీ. నువ్వు సరేనంటే చాలు..... నాకు తెలుసు నువ్వు ఒప్పుకుంటావని!"

ఉత్సాహంగా భార్య వద్దకు వరుగొత్తాడు రాఘవయ్యగారు.

లలితకుమారి తన చేతిలోనున్న ఫోటో వైపు దృష్టి మరల్చింది. "ఎంత బాగున్నాడు?" అనుకుంది. తన తండ్రి దగ్గర తన అభిప్రాయం వెలిబుచ్చడం ఇష్టం లేదు.

సోఫాలోంచి లేచి వెళ్ళి తన బెడ్ రూంలోకి వెళ్ళి బెడ్ టైలు వేసింది. పక్క మీద బోర్లా వదుకుని ఫోటోను టైలుకు దగ్గరగా పెట్టి చూడ సాగింది.

"ఇతని మనస్తత్వం నాకు తెలిస్తే ఎంత బావుంటుంది" అనుకుంది. ఇంజనీరంటే స్కూల్ ట్రైనరు వట్టుకుని వుంటాడు. కానప్పు, సాహిత్యం అంటే ఏమైనా అభిరుచి వుందో లేదో, ఇతను పెళ్ళాన్ని పుష్పల్లా పెట్టి పూజించే రకమో, లేక కుక్కలా చూసే రకమో!"

ఎంత ఆలోచించినా మదన్ మీద దురభిప్రాయం కలిగించుకోలేకపోయింది లలిత.

"చా! ఏమిటి వా అనుమానాలు. మనిషిని చూడందే అతని మీద అభిప్రాయం ఏర్పడటం ఎట్లా?" అనుకుని 'గోరా' పుస్తకంలో పెట్టేసింది ఫోటోను.

లలితకుమారి మనసులో ఏదో తెలియని అలజడి మొదలయింది. దీనం ఆరేసి పడుకోటానికి ప్రయత్నించింది. నిద్ర రావటం లేదు. తలంతా ఆలోచనలతో నిండి వుంది. పక్క మీద అటూ ఇటూ దొర్లింది. తర్వాత పక్కమీద నుంచి లేచి బాల్కనీలోకి వెళ్ళి పిల్లగోడ వాసుకుని నుంచుంది. బయట చల్లని వెన్నెల. ప్రకృతి ప్రశాంతంగా వుంది. తన మానసిక స్థితి మీద కథ రాద్దామని గదిలోకి వచ్చి కాగితం, కలం తీసుకుని పక్కమీద బోర్లా వదుకుంది. టైలు వేసి కథ రాయటానికి తెల్ల కాగితం మీద కలం పెట్టింది. కలం సాగలేదు.

కలం పక్కన పెట్టేసి, 'గోరా' పుస్తకం తెరిచింది ఫోటో కింద బడ్డది. గుండెల్లో ఏదో అర్థం కాని వేగం. ఫోటో వేచే చూస్తూ పడుకుంది. ఏవో భావాలు మనసును గిరిగింతలు పెట్టసాగాయి. ఫోటో పుస్తకంలో పెట్టేసి, టైలు ఆరేసింది. ఆ రాత్రికి నిద్ర రావటం అసంభవం. రచయిత్రు కూడా మనిషే.

వో వారం రోజుల తర్వాత ఢిల్లీ నుంచి ఉత్తరం వచ్చింది. వచ్చే నెలలో మదన్ ఏదో పని మీద మద్రాసు వెళ్ళిపోతున్నాడట. వచ్చేటప్పుడు, పోయేటప్పుడో పుచ్చకో దిగి పిల్లను చూసి సోలా నని ఉత్తరం రాశాడట. వాళ్ళ నాన్న, అమ్మా వాళ్ళ పిల్లను చూడ నక్కలేదట. అబ్బాయికి నచ్చుతే వాళ్ళకు నచ్చినట్టేనట. వాళ్ళ కట్నాలూ, కాసుకలూ పుచ్చకునే రకాలు కారట.

రామయ్యగారు ఈ సంబంధం కుదరాలని వెయ్యి దేవుళ్ళకు మొక్కుకుంటున్నాడు.

రెండు వారాల తర్వాత మదన్ రానే వచ్చాడు. ఫోటోలో కంటే బావున్నాడు. ఉతన సూట్ వేసు కుని అందంగా ఉన్నాడు. చేతిలో వో స్టాన్లీక్ మూట్ కేస్ ఉంది. రామయ్యగారు స్వేచ్ఛనుకు వెళ్ళి వెంట పెట్టుకుని తీసుకు వచ్చారు.

"కూచోండి. కాఫీ చెప్పివస్తా" అని రామయ్య గారు ద్రాయింగు రూంలో మదన్ ను కూచో పెట్టి లోపలికి వెళ్ళారు.

మదన్ కు ఏం చెయ్యటానికి తొచక గదంతా కలయ చూశాడు. గోడకు రపింద్రవాళ్ లాగుర్ ఫోటో తగిలింది ఉంది. మరో వైపున మహాత్మా గాంధీ చిత్రం. గదికి నాలుగు వైపులా అద్దాల బీరువాలు. వాటినిండా పుస్తకాలు. వో పక్కగా రేడియోగ్రాం ఉంది. దానిమీద ఇవపార్థి శిల్పం ప్రక్కనే ప్లన్ టేబుల్. ఇవికాక కొన్ని దేవుళ్ళ చిత్ర పటాలు వేలాడేసి ఉన్నాయి. మదన్ ఎందుకో చిన్న నవ్వు నవ్వాడు. పుస్తకాల బీరువా దగ్గరగా వెళ్ళి పుస్తకాల పేర్లు చూశాడు. ఒక అరంతా లాగుర్ పుస్తకాలు— గీతాంజలి, ఇతర పుస్తకాలు, క్రింద అరం 'నారాయణరావు', 'వేయి పదాలు' అంధ్ర మహాభారతం, రామాయణం ఇత్యాది. మదన్ ముఖం మీద మళ్ళీ చిరునవ్వు కనుపించింది.

జుల్లోకి ఎవరో వచ్చిన శబ్దం మదన్ వెనక్కు తిరిగాడు— రామయ్యగారూ, లలిత కుమారి, వెనకాలగా రామయ్య భార్య పార్థవమ్మ గారు. ఆవిడ గుమ్మం దగ్గరనే ఆగి, చీరచెంగు చేత్తో పట్టుకుని నుంచుని ఉండి పోయింది.

లలితకుమారి టేబుల్ మూడు కాఫీకప్పులు పట్టుకుని టేబుల్ మీద ఉంచింది.

"మా అమ్మాయి లలితకుమారి" అని మదన్ నకు పరిచయం చేశారు రామయ్యగారు.

"నమస్కారం." చేతులు జోడించి సీగ్నల్ తల దించుకుంది లలిత. అప్పుడు మదన్ చేతిలో ఉన్న పుస్తకం పెల్లులో పెట్టి నమస్కారం పెట్టాడు.

మదన్ కాఫీపు సింపాదిగా లలిత వైపు చూశాడు. లలిత మదన్ వైపు చూసింది. రామయ్యగారు మదన్ ముఖంవైచే చూస్తున్నాడు.

45 ■ పేజీ చూడండి

ఆదర్శవంతమైన జీవితంకోసం ఉగాండా మహిళల పంచశీల!

జె. ప ర ల క్షి

ఉగాండా అనే దేశాన్ని తలచుకొగానే అది పాఠ సంభాషించే భూమి, చారిత్రాత్మక వర్తమానం జ్ఞాపకం వస్తే. ఈ భూమిని దుగ్ధ పంటలు పండించడానికి తగినంత మంది స్త్రీలు కూడా ఉన్నారు. అందరి ఈ దేశంలోని జనాభాకు పెద్దగా అవసరం అనేవి కూడా లేవు. ఇక స్త్రీలకున్న దల్లి ఒకే ఒక కోరిక! చదువుకోవాలనీ, కళాభివృద్ధి అభివృద్ధి, కుటుంబీకులకు చేయాలనీ, అధునాతన పద్ధతులలో జీవించాలనీ, నాగరికతా ప్రభావం వల్లనే నేమో జలమైన యీ కోరిక కలిగింది. ఇది గుర్తించి ప్రభుత్వం, వారిని ఉత్సాహ పూరితులను చేయాలని నిశ్చయించింది. ఆఫ్రికన్ ప్రజలలో బిడ్డల ఎడల ఆసక్తి పెంచు! ఇటువంటివి లేకుండా బిడ్డలను ఆరోగ్య కరమైన పద్ధతులలో పెంచడం ఎలాగో వేర్ని, తల్లిలకు సవజీవన పద్ధతులలో జీవించటం కూడా నేర్పుతున్నది ఆ ప్రభుత్వం.

1946వ సంవత్సరములో మహిళా సంస్థలు అక్కడక్కడా స్థాపించి మహిళాభ్యుదయం యొక్క అవశ్యకతను వివరించి చెప్పటంతో ఈ కార్యక్రమం ప్రారంభమయింది. క్రమ క్రమేణా ప్రతి జిల్లాలోనూ సంక్షేమ కార్యక్రమాలు వ్యాప్తి చెందాయి. జిల్లాకొక కమ్యూనిటీ డెవలప్ మెంటు అసోసియేషన్, మరొక సహాయాధికారి ఉంటారు. వీరితో ఒకరు మగ అయితే మరొకరు అడవారు. 5 జిల్లాలో స్త్రీల ప్రస్తుతం జిల్లా అధికారిగా ఉన్నారు.

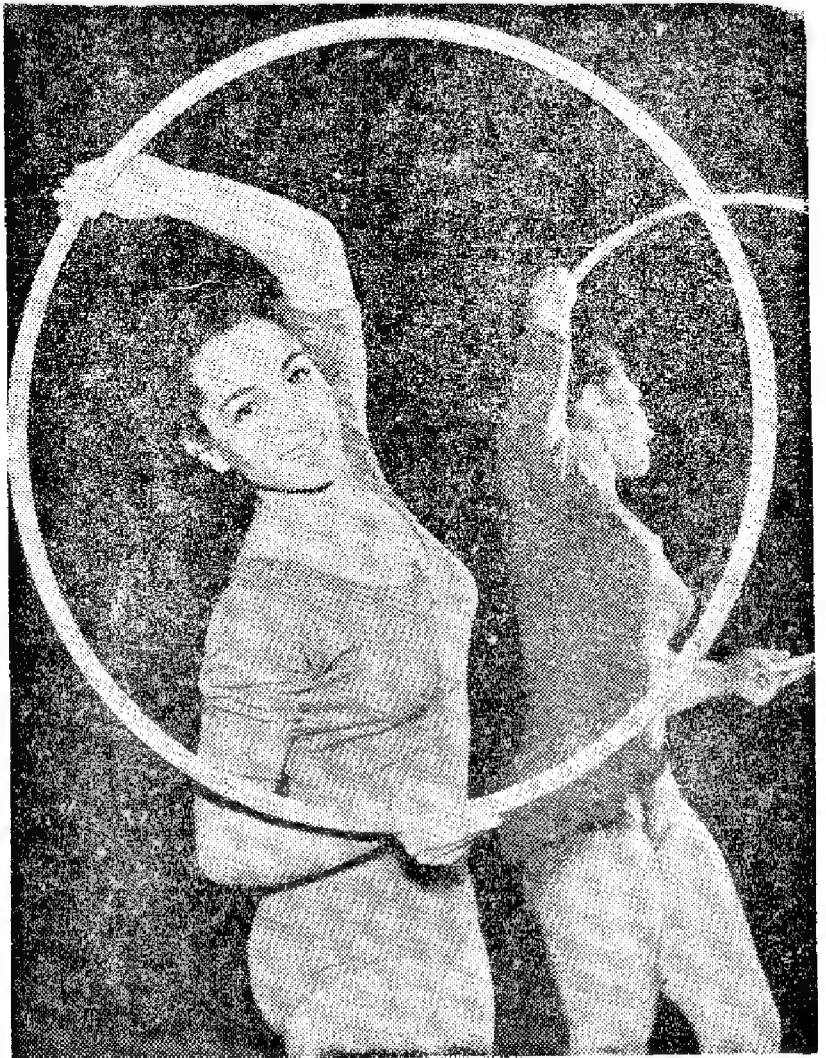
వీరంతా చరిత్ర, లా, సైన్సు మొదలైన విద్యలులో పట్టభద్రులై ఉంటారు. ఇప్పటి కప్పుడే 60 మంది సహాయాధికారులు ఉన్నారు. 200 మందికి పైగా అసరే వర్కర్లు ఉన్నారు.

ఇక వీరు చేసే పని కూడా ఆసీనుల్లో కూర్చోని చేసేది కాదు. జనాభాలో ఎక్కువ మంది గ్రామాల్లో కాకుండా జనాభా తోటల్లో నివసిస్తారు. వారు తోటల్లో పని చేస్తూ ఉంటేనూ, మెల్ల తరచు సదున్నా ఉంటేనూ, వారిలో కనిపించే తిరుగుతూ సచ్చ జెప్పాలి. వారిని సమావేశ పరచి అన్నా సుఖమే! వేదికలూ అక్కర్లేదు. ఉపన్యాసాలు అక్కర్లేదు. వారు పని చేస్తూ ఉన్నప్పుడే వారికి మహిళాభ్యుదయాన్ని గురించి చెప్పాలి. మహిళా సంఘాలు, వాటి అవశ్యకతను గురించి కూడా మామూలు మాటల్లో చెబుతేనే వారు అర్థం చేసుకోగలరు. ఇప్పుడప్పుడే స్త్రీలు అక్షరాస్యులు అవుతున్న దేశంలో, అప్పుడే 1500 క్లబ్బులున్నాయనీ, వాటి సభ్యులు 30,000 దాకా ఉన్నదనీ అంటే అశ్చర్యంగా లేదా! ఈ క్లబ్బులు వ్యతిరేకంగా వాటి కార్యకలాపాలను అనే నిర్వహించుకుంటాయి. ఎన్నికలలో గొంపొందిన సభ్యులు గా "కమిటీ"లు ఉంటాయి. ఈ కమిటీ సభ్యులు

"కమ్యూనిటీ డెవలప్ మెంటు" అసోసియేషన్ అవసరమై వస్తున్నప్పుడు సంప్రదించుట చేస్తూ ఉంటారు. వారిని కోసాని ఈ సభ్యులలో కొన్నిలో హోల్స్ నూ, చర్చలలోనూ, స్కూల్స్ లోనూ లేక చర్చగా ఉన్న చెట్ల కిందనూ సమావేశ మవుతూ ఉంటారు. ఈ సమావేశాలలో తరచు, ప్రభుత్వాధికారులు వచ్చి విద్య, వ్యవసాయం, ఆరోగ్యం మొదలైన విషయాల మీద మాట్లాడుతూ ఉంటారు.

మహిళా సంక్షేమ కార్యక్రమం స్వల్పకాలిక శిక్షణ ఇవ్వబడుతుంది. గృహ నిర్వహణ, శిశు సంక్షేమం, సామాజిక నైపుణ్యం, ముగ్ధుల తయారీ వంటి విషయాలలో శిక్షణ ఉంటుంది. సామాజిక నిర్వహణ వంటివి కళలను, సమీకరణాలను గుర్తించి మార్చి నేర్పుతారు. అప్పుడప్పుడు వీటిని నిర్వహించ బడతాయి కూడా!

"గుడెహౌస్" అనేది వారి అనిర్వచనీయ ప్రాయమైన ఇల్లు. ఎలా ఉందో దోధించిన తరువాత, అలాంటి "గుడెహౌస్" తో మహిళ

క్రిడాంగం - అందులోనూ వ్యాయామ క్రిడలకు సక్రమ జర్నల్ పేరెన్నిక గన్నది. వివిధ క్రిడల్లో అభ్యుత్తమ శిక్షణ నిచ్చే అంతర్జాతీయ కేంద్రంగా ప్రసిద్ధి చెందిన కోలోన్ వ్యాయామ కళాశాలలోని ఒక మహిళ "మహిళా"తో క్రీడా తరవా వ్యాయామాన్ని అభ్యసిస్తుంటుంది చిత్రంలో చూడవచ్చును.

పుష్పము మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోతున్నదిన్నీ, మీ నరియైన చర్యను గురించిన్నీ మీరు తెలుసుకొనగోరినట్లయితే ఒక పోస్టు కార్డుపై న మీకు ఇష్టమగు ఒక పుష్పము పేరున్నా, మీరు వ్రాయు తేదీ, వేళవివరములన్నా, మీ నరియైన విరునామాయున్నా వెంటనే వ్రాసివ్వవలసింది. తోడ్పాటుగా వ్రాయుకోని రహస్య గణితము మూలముగామేము గుణించి, మీరు కార్డు వ్రాసినతేదీ లగాయతు

12 మాసములలోను మీయొక్క అభ్యున్నము, లాభన్నములు, జీవిత మార్గము, ఏ వ్యవహారముతోను మీకు జయము కలుగునో, ఉద్యోగం విషయంలో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, వరదేశిగమనము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీసుఖము, సంతానము, నిధినిక్షేపములు, లాటరీ, అకస్మాత్ ద్రవ్యలాభము: మొదలగువానిని గురించి పుష్పముగా మానవారీగా వ్రాసి రు.1.25న. పై. లకు మాత్రము ఏ. పి. గా పంపగలము. (ఏ. పి. ఛార్జీలు ప్రత్యేకం). దుష్టుగ్రహములైన నా ఉన్నయెడల కాంతిచేయు విధానం కూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపై నవలంబడును. మేము పంపిన బోగట్టా మీకు తప్పిగా లేనివిడల పైకము వాసను చేయబడును. ఒకసారి వరీక్షించండి. అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

PT. DEV DUTT SHASTRI, RAJ JYOTHISHI (A.W.P)
P. B. 86, JULLUNDUR CITY.

నాణ్యత మరియు పాడుపు కుటుంబం అంతటికీ

ఎంతో పాడుపు.
ఎంతో ఉజ్జనకరం!
ఈ పెద్ద సైజు
టాల్కన్ ప్రత్యేక
కాల్సేట్ ప్రత్యేక
కలిగివుంది.

ఎంతో సువాసన:
ఎంతో కాలం
పస్తుంది: స్నానం
చేసాక అయితేనే చేస్తే
ముందు హాయిగా ఈ
టాల్కన్ యడచుగా
చల్లుకొన వచ్చు.

ఎంతో సుకు సూరమైనది:
ఎంతో మెత్తనిది: కాల్సేట్
అహల విదోనయోగ
టాల్కన్ ను కేరీ ఎంతో
మెరుస్తుంది. సున్నిత
వర్ణాలకు తగినది.

కాల్సేట్

బహుళవిధోపయోగ టాల్క్

అపురూపమైన పువ్వుల కాశ్వత సువాసనగలది :

ఉగాండా స్త్రీలు

తారు. "పారం" అదర్శ ప్రాయంగా ఉండడం కూడా ఒక కళగా అభ్యసించ బడుతోంది. అంతేకాదు మంచి మంచి తోటలూ, విహారాలూ చూసిపెట్టారు. "నాస్తిజీ" (టెయినింగ్) పెంటరు స్థాపించిన తరువాత, కార్యక్రమంలకు, గ్రామీణ మహిళలకీ మంచి శిక్షణ లభిస్తోంది. ప్రతి జిల్లాకూ, ఒక శిక్షణా శిబిరం నిర్వహించ బడుతున్నదనే చెప్పాలి. బోధన ఇంగ్లీషు భాషలోనే జరుగుతుంది. "మాడ రన్ లివింగ్స్" (నవీన వద్దతులలో జీవించటం) లోని మెళుకువలు, సాధక బాధకాలు కూడా నేరు బడతాయి. ప్రతి సంవత్సరంలోనూ మూడు మాసాల పాటు "నాయకత్వ నిర్వహణలోనూ, గృహ" నికీ సంబంధించిన ఆర్థిక వ్యవహారాల లోనూ శిక్షణ గల బడుతుంది. ఆ విధంగా తర్ఫీదు పొందిన వారిని శిక్షణ చేసి చూస్తే ఒక్క 1961న సంవత్సరంలోనే 175 మంది దాకా ఉన్నారు. ఈ శిక్షితులు అప్పుడే జిల్లాలో పర్యటించే తమ అనుభవాలను, అభిప్రాయాలను ప్రజలకు తెలియ జెబుతున్నారు. 3 మాసాల పాటు ఇల్లు, వాటికి నిడివి శిక్షణ పొందటం మంటే ఉగాండా స్త్రీల విషయంలో మూటలు కాదు. కానీ ఏవో ఏర్పాట్లు ఇక్కడో చేసుకొని, ఈ శిక్షణ పొందటం కోసం అవకాశం దొరికితే చాలు, ఉత్సాహంగా స్త్రీలు ముందుకు వస్తున్నారు. "అంకోల్" అనే జిల్లాలో 20 మంది కని (టెయినింగ్) ప్రారంభిస్తే 33 మంది వచ్చి చేరారు. ఆ శిక్షణా కేంద్రాన్ని నిర్వహిస్తున్న అధికారి "మాడండి ! మహిళల వద్ద నుంచి ఎంత పత్తిడి వచ్చిందంటే వారి దరఖాస్తులపై పరిశీలించి శిక్షితుల సంఖ్యను 20 నించి 33కు పెంచాలి వచ్చింది" అన్నారు.

మదర్స్ యూనియన్, కాథలిక్ యూత్వో, కాలేషన్ ఆర్మీ, వై. డబ్ల్యు. యు. పి. ఎ, మొదలైన స్వచ్ఛంద సంస్థలు పూర్తి సహకారాన్ని అందజేసి ప్రభుత్వంద్వారా 'యునెస్కో' యొక్క సహాయాన్ని పొంద గలిగారు. అందుకే ఉగాండా ప్రభుత్వం ఆ సంస్థ వారికి ఎంతో ఋణుడని ఉన్నామని చెబుతుంది. జిల్లాలో పర్యటించే వారికి వా వా నాలు అభివృద్ధిచెందువల్ల మారు మూల ప్రాంతాల కూడా పర్యటించడానికి వీలయింది.

1959న సంవత్సరములో "హోం ఎకనా మిక్చు సిలబస్" తయారయింది. ఇంతులో, గ్రామం, ఇల్లు, తోట, దొడ్డి మొదలైనవి ఎలా చూసుకోవాలి చెప్పబడి ఉంది. ముటురిబ జీవితం ఎలా సుఖవంతం చేసుకోవచ్చు అనే విషయం మీద డాక్టర్ వినిఫ్రెడ్ వ్రాసినది కూడా పుస్తకములో ఉంది. ఇందులో ముటురిబములో ఉన్నవారి మధ్య ఎలాంటి సంబంధ బాంధవ్యాలు ఉండాలి

వనితావాణి

విద్యుషీమణులు

శ్యామసుందరిగారి "అమెరికాలో విద్యుషీ మణులు" వ్యాసం పత్రికకు నిజంగా వన్నె తెచ్చింది. ఈ లాంటి వ్యాసాలు ఎప్పుడూ పత్రికలో చేర్చాం అని కోరుతున్నాను. "సశిషం" అని చూడగానే తరువాయిది గూడ ఇప్పుడే చదివేయాలని ఉంది. వచ్చేవారం పత్రిక ఎప్పుడు వస్తుందో అని ఎదురు చూశానంటే నమ్మండి.

వి. సరళాదేవి (న్యూఢిల్లీ)

శ్రీవారితో సినిమాకి

మీ ఆంధ్ర సచిత్ర వార పత్రికలో ప్రచురించబడిన "శ్రీవారితో సినిమాకి".....అను వ్యాసము చాలా బాగుంది. ఇటువంటి ఉదాత్తమైన (యదార్థమైన) వ్యాసము పత్రిక పత్రికలో ఒక్కటైన ప్రచురిస్తే చాలా బాగుంటుంది.

బి. సి. మనయ్య (యామవరము)

లివ్స్టిక్ పాశ్చాత్యుల సంపర్కమా

"లివ్స్టిక్ పర్వరా కృత్రిమ పాశ్చాత్య సౌందర్య సాధనలు" అనే వ్యాసం చదివిన తర్వాత నా అభిప్రాయాలు వెల్లడించకుండా ఉండలేక పోతున్నాను.

మన భారత దేశంలో తాంబూల మనేది కామ వర్ణకుం అనీ, యువతీ యువకులలో ఆకర్షణ కలిగించేది అని ఆయుర్వేద ఆభిప్రాయం. అందుకనే దాన్ని బ్రహ్మచర్యం ఆవలంబిస్తున్నవారు వేసుకోకూడదని నిషేధం ఉంది. దానివల్ల జిహ్వాకూ, అధరాలకూ మాత్రమే కాకుండా—దంతాలకు కూడా కొద్దిగా ఎరుపురంగు వస్తుంది. ఆరోగ్యరీత్యా మంచిదే అయినా—సర్వకాలాల తాంబూలం వసులదానికి వీలుండదు. అటువంటిప్పుడు తాంబూలం వల్ల ఉండే ఎరుపుదనం తాత్కాలికమే అవుతుంది.

ఇదే కాకుండా పూర్వీకులకు ఎల్లప్పుడూ వాడటానికి వీలుగా లత్తుక అని ద్రవం ఉండేది. ఈ లత్తుకని ఎల్లకాలమూ కొంత మంది వాడేవారు.

రసయంత్రి చెప్పినట్లు చరిత్రకాలములో పెదవులు పగులుట వలన ఆయుర్వేదమెంటు పూస్తారనీ—క్రమేనీ దానికి రంగుకలపడం వల్ల లివ్స్టిక్ అయింది అన్న మాట పాశ్చాత్యులకి అవ్యయిస్తుందేమో కాని మనకు కాదు. ఇప్పుడప్పుడు పాశ్చాత్యులు కనుగొంటున్నదీ, ఇంతవరకూ కనుగొన్నదీ కూడా మన పూర్వులు ఎంతో కాలం ముందరే కనుగొన్నారు. పెదటి చెట్టు మందుకు కొరగాదన్నట్లు మన గొప్ప తివాన్ని, సంస్కృతిని మరం మాత్రమే గుర్తించలేము.

చరిత్రకాలంలో పెదవులు పగలకుండుటకు కుంకుమగానీ మైసముగానీ వ్రాసేవారని కుమార సంభవంలో ఉన్నది.

"హిమ వ్యవయాద్విశదాధ రాజాం

మిహిషాగ్రి భూతముఖస్య వినాం....."

దీనికి మల్లినాధమూరి తన వ్యాఖ్యానంలో "కిన్నర స్త్రీలు చరిత్రల్లో పెదవులు పగలకుండుటకు కుంకుమగానీ మైసము గానీ బూయుదురు. వసంత కాలమున చరిత్రకుండుటచే వారి పెదవులు ఏ విధమైన ముఖరాగమున లేక తుభ్రమైన పాండుర వర్ణముతో ప్రకాశించుచుండెననియు."

ఈ సాధనములు తాత్కాలికము

"రాగణ బాలారుణ కోమలేన

చూత ప్రవాళోష్ణ మఖంచకార"

"వసంతతిష్ఠి బాలారుణకాంతితో సమీప మైన లత్తుకచే మానివిగురను క్రింది పెదవిని అలంకరించెను" ఇదీ మల్లినాధుని వ్యాఖ్యానమే.

"విష్ణుస్థ రాగాధరాన్ని పత్రిత

స్తనాంగ రాగారుణి లేచుకందుకాత్...."

పార్వతీదేవి అంగుళులు పెదవులకు లత్తుక పూయుట చేతనూ, స్తనములకు మైపూతగా వాడు అంగరాగము చేత ఎర్రనైన బంతిని ధరించుట చేతనూ అరుణ వర్ణమును దాల్చుచుండెడివట ! ఆ రెంటిని తనశ్చర్య వల్ల మోసినదట !

పై రెండు ఉదాహరణములచేతనూ పెదవులకు వ్రాయు లత్తుక ఎరుపురంగుదే అని రూఢి అగున కదా !

".... చిరోజ్జితి లక్ష్మక పాటలేనకే

తులాం యదా రోహితి దర్శనావసా."

కను వలుపు పార్వతీదేవితో కుశం ప్రశ్నలలో ఇలా అంటాడు "నిచే పోషించబడిన లత—చిర కాలము మండి లత్తుక పూయక పోవుటచే పాటల ఎర్రము (తెలుపుతో గూడిన ఎరుపు) గలిగిన అధరము వంటి చిగురును వేసినదా ?"

పార్వతీదేవిని దొండగళ్ళ వంటి యధరములని అన్న కని పై మాటతో దానినే కొట్టి వేసినాడు. అయినా కూడా ఇది కాలిదాట వ్రాసినది కనుక కవులు వ్రాయువానిలో కొద్దిగా నైనను సాంఘిక ముగా సమకాలికములైన అలవాట్లు, ఆచారములు ప్రతిబింబించుట సహజము. దీనివలన మనకు కాలిదాసు కాలములో స్త్రీలు లత్తుక పెదవులకు పూయువారని ధృవపడుతోంది కదా !

నేను చదివినది కుమార సంభవము ఒకటే కనుక—నిరూపణార్హము దాని మండే శ్లోకములను ఉదహరించాను. ఆ కాలములో ఉన్న లత్తుక క్రమేనీ అధృక్వము ఇప్పుడు పాశ్చాత్యులు వాడటాన్ని చూసి లివ్స్టిక్ అనేది పాశ్చాత్య సంపర్కం వల్లనే మనకువచ్చింది అని అనుకోవటం శోచనీయం.

లివ్స్టిక్ వేసుకోవడం అమర్యాద అని భావించడం గూడా తప్పు. పూర్వకాలం వాళ్ళు దానిని అందం తగ్గిపోతుందనే వాదా ? ఈ కాలపు పాశ్చాత్యులూ అలానే అనుకుంటున్నారా ? ఏదైనా అలవాటైతే అదే అందంగా మారిపోతుంది.

(నేను మాత్రం ఎప్పుడూ వాడను లివ్స్టిక్ ! ఈ ఉత్తరం చూసి అనుకోవేరు !)

విజయ (పియ (పాదరథివాడు)★

అనేది ముఖ్యంగా చెప్పటమే కాక స్కూలుకు వెళ్ళని పసిబిడ్డ దగ్గర నుంచీ వివాహితుల దాకా వివరించబడి ఉంది. అంతే కాదు ! పిల్లలకు పుట్టుకను గురించి ఎప్పుడు ఎలా చెప్పాలి అనేది కూడా వర్ణించబడి ఉన్నది. మరికొన్ని భాగాలు కుటుంబ ఆరోగ్యాన్ని ఎలా కాపాడాలి, ఆచర విహారాలు ఎలా ఉండాలి, చాకిరినని, 'సిడిట్ వర్క్' ఎలా చేయాలి అనే విషయాలును గురించి కూడా చెబుతున్నాయి !

రెడ్ క్రాస్, మెడికల్ డిపార్టుమెంటు వారి సహాయంతో శిశుపోషణలోని మూలస్థూత్రాలను గూర్చి శిక్షణ ఇస్తున్నారు. ఇలా శిక్షణ పొందిన వారు ఈ వాడు వందలూ, వేలూ ! పల్లెటూళ్ళు సంపాదించి గర్వంగా బాడ్జీలు ధరించి గర్విస్తున్నారు.

క్లబ్బులు చిన్న చిన్న సంఘాలను ఏర్పాటు చేస్తున్నాయి. జిల్లాకొక సంఘాన్ని స్థాపించిన తర్వాత ఉగాండా దేశాని కంటకీ కలిపి ఒక సంఘాన్ని ఏర్పరుస్తున్నారు. "మెంగ్" అనే జిల్లాలో ఇలాంటి సంఘాలే ఎక్కువ చోరన తీసుకుంటున్నాయి. కమ్యూనిటీ డెవలప్ మెంటు అసెనర్లు కూడా ఈ ఫీల్డే లాగా కాకుండా ఈ సంఘాలకు సలహాలిస్తూ, బాధ్యతనంతా ఈ సంఘాల "లిడర్లు"కే వదిలేస్తున్నారు.

కమ్యూనిటీ డెవలప్ మెంటు ప్రోగ్రాము ప్రారంభమైన తరువాత స్త్రీలంతా సాంఘిక జీవనములోని సంపూర్ణతను అర్థం చేసుకుంటున్నారు. ముఖ్యంగా స్త్రీ పురుషుల మధ్య సహకారం ఎంతగా అవసరమో గుర్తించ బడింది. మగవాళ్ళు "ఇల్లును" నిర్మిస్తే, ఆడవాళ్ళు దానిని "స్వర్గదానం" చేయ జానున్నారు ! !

అన్ని కార్యక్రమాలకూ ఆంతరంగికమైన మూల స్ఫూత్రం ఒకటే ! ఆడవాళ్ళ క్లబ్బులు "మంచి ఇల్లును" తయారు చేయడానికే ! "మంచి భార్యలుగా", "మంచి తల్లులుగా", "మంచి పౌరులుగా" తయారు కావటమే ప్రస్తుతం ఉగాండా స్త్రీల లక్ష్యం.

పంచశీలలాగా, ఉగాండా స్త్రీలకు అయిదు అదర్శాలు ఉన్నవి :

1. ఇల్లు అనేది చిన్న ప్రపంచం. అలాంటి ఇల్లు, దానిలోని ముఖ్యమైన సౌఖ్యాన్ని, సెక్యూరిటీని కలిగి ఉండేలా చూడటం.

2. మంచి గృహిణిగా తయారు కావటం.

3. క్లబ్బులలో నేర్చే విషయాలను క్లుణ్ణంగా అవగాహన చేసుకొని మంచిగా గ్రహించటం.

4. స్వంత చేతులతో అన్ని వసూలూ చేయగలగటం. క్లబ్బులో నేర్చిన విషయాలను ఆచరణలో పెట్టటం.

5. మంచి కుటుంబానికి మంచి "అధినేత"గా ఉండి, ఉగాండా దేశానికి "మంచి పౌరులుగా" తయారు కావటం.

గౌరవాత్ముగారు వోద్యుతో బాటపెట్ట బనుస్తో నిలబడింది. అందరూ దిగక, తన కాకిరంగు నంచీయొక్క బాధాన్ని నడుము దగ్గరగా ఎత్తు తుని అబద్ధపర్చింది.

“అవ్వా.....అవ్వా! నందినీ తీసుకుని రావా? ఒక్క అణ ఇయ్య అవ్వా”.

“బండి కావాలా అమ్మా?”

“పురుషులెం ప్లేడరు గుమస్తాగారింటికేనా... రండి పోదాం”— అని అనేక స్వాగత కంఠాలతో ఆమెని దిగివీయకుండా అడ్డునడి నిలిచిన బండి వాళ్లనీ, కూరీ కుర్రవాళ్లనీ చూసి అడరంగా నవ్వి అవ్వగారు చెప్పింది.

“నాకేమీ వద్దయ్యా.....కొంచెం దారి వదలితే నేను మెల్లగా నడిచే వెళ్లిపోతాను.....ఏనయ్యా ఇలా ఇంటినీకూడా తెలిసిపెట్టుకున్నాడే. వేసు నెలకు ఒక్కసారి వస్తున్నానీ, ఏనాడోనీ బండిలో వెళ్లానా?” అని ఒక్కొక్కరికీ ఒక్క జవాబు చెప్పి, వారిని తప్పించుకుని దారిచేసుకుని, నిప్పు ల్లాగా దహించే ఎండలో మునుగు లాక్కుని నడు మున ఎత్తుకున్న భారంతో కాలుతున్న మట్టిని అదిమి అదిమి త్రొక్కుతూ ఒక ప్రక్కగా ఒరిగి నడచింది బామ్మగారు.

బామ్మగార్ని నయస్సు దెబ్బయి అయినా శరీరం ధృఢంగానే ఉంది. నయస్సునల్ల నిర్బుడిన స్థూలమూ, అందునల్ల కలిగే అలసటా ఇంటికి వెళ్లాకే కదా తెలుస్తుంది?.....

ఆమె కళ్ల ఎదుటే నిల్చి పుట్టిన పిల్లలంతా, అడుగో రిక్తాలలోనూ, జట్యాలలోనూ స్పైకిళ్ల మీదా ఎగిరి ఎగిరి పరుగులెత్తుతున్నారు.

వర్షమూ, ఎండా మనుష్యుల్ని తరిమే తీరుని తలచుకుని బామ్మగారు నవ్వుకుంది.

ఆవిడకిదంతా ఒక రెక్కా? వరదలాగా పొంగి వచ్చిన జీవితపు సుడి గుండాలలోనూ, అటు పిమ్మట వాతాత్మకా ఎండిన ఎడారిగా మారిపోయిన జీవితపు అగ్నిలోనూ వోర్పుతో నడిచి అలవాటుయిన ఆవిడని, ఈ ఎండా వానా ఏమిచేయగల్గుతాయి? ఏమిచేస్తే మాత్రం ఏ?

కాలుతున్న మట్టిని పాదాలు అదిమి అదిమి త్రొక్కుగా, అడుతూ అడుతూ నడుస్తూంది బామ్మగారు.

దారిలో బాట ప్రక్కగా నలుగురైదుగురు మనుష్యులు నిలుచుని సుబాల్ని చవి చూడానికని మొలిచిన పెద్ద చిత్రంలాగా పిడని పరుషోందొక చిన్న వేచెట్టు.

ఆ నీడలో ఒంటరిగా కాస్త నిలుచుంది బామ్మ గారు. కాల్చి దహించే ఆ ఎండ నడుమ, సుబాల్నివ్వ డానికని నడిన ఆ నీడలాగా, యంత్రాలనే తప్పించి, చేరే దేన్నీ నమ్మని ఈ ఇరవై యన శతాబ్దంలో— గత శతాబ్దపు చిహ్నంగా తన స్వంత కాళ్లనే నమ్మి నిలుచున్న— చూడ్డానికి అప్రూపమైన ఆ ముస లావిడ ప్రనవ్వుతలాగా మెల్లగా వీచిన చల్లగాలితో వేవ రెమ్మలు కదిలాయి. “శంభో! మహాదేవా!” అని భగవంతునికి కృతజ్ఞత తెలుపుకుని ఆ శీత లాన్ని అనుభవించింది బామ్మగారు.

బామ్మగారి మునుగున్న గుండటి ముఖంలో ఒక చనిదాని శళ నించివుంది. ఈ నయస్సులోకూడా

ఆమె నవ్వేటప్పుడు వెలు వరుసలు అందంగా అమరి ఉండటం ఒక వింతే! ఆవిడ గడ్డంపై కుడి ప్రక్కగా ఒక మిరియం గింజంతకంటే కొంచెం పెద్దదిగా ఉన్న అందమైన నల్లటి మచ్చ. దాని మీద మాత్రం నల్ల నల్లని రెండు వెంట్రుకలు— ఇవన్నింటినీ ఒక్కసారి చేర్చి చూసేవారు ఈవిడ యస్సనప్రియంలో ఎలాగ ఉండి ఉంటుందో అని అనుకోకుండా ఉండనేరరు.

బామ్మగారి బంగారపువ్వాలు మేసిపై అధి కంగా వర్ణ భేదం కనపడకుండా నారనట్టు నవన గాలితో రెవరెపలాడింది. చీరతో పెట్టుగున్న మునుగు తొలగినప్పుడల్లా ముళ్ల ముళ్లలాగా లేతంగా కనపడుతోంది— రోజులయినందువలన పెరిగిన— నెరిపిన జుట్టు. మెడలో న్నటికమాల, నుదుట వెనుటతో చెదరిన విభూతి రేఖలు. చీర తొంగుతో ముఖాన్ని చేతులని నక్షత్రంలపు చీర మడతలని రాసుకుని తుడుచుకుంది. అప్పుడు కుడి రొమ్మమీద ఉన్న చిన్న వగలాంలాటి ఎర్రటి మచ్చ బయటికి కనిపించింది.

—తిరిగి నీడలోనుండి ఎండలోకి వచ్చి మట్టి పుంచి బాగా కాలిన ‘కెడెల’ నది అనకట్టు కాంక్రీటు నేలమీద పాదాలని శాంతంగా మోపి, అడుతూ, అడుతూ ఆమె నవ్వేటప్పుడు—

అనకట్టుమీద గట్టు వారగా, బామ్మగారిమీద నడకూడదన్న భయానుభూతితో తప్పుకుని నిలు చుచి, చేతిలోనున్న చిన్నరెకు పెట్టెతో దండం పెట్టాడు. ఒక బాగా ఎరిగున్న— మంగలి.

“బామ్మగారూఎక్కడుంది, నై వెలి సుండా?” అని అడరంగా అడిగాడు.

“ఎవరూ వేలాయుధమా?.....అవును ! నీ పెళ్లాం నీళ్లాడిందా?” అని అతర్హంగా అడి గింది ముసలావిడ.

“అడిందండి.....మొగిల్లవాడే”

“బాగా ఉండనీ.....భగవంతుని లీల.....! ఇది మూడో పిల్లవాడా?”

“అవునండి” అని తృప్తిగా నవ్వాడు వేలా యుధం.

“మన్యు అదృష్ట వంతుడనీ.....ఎలాంటి కష్ట మైనానడి చదివెందు. విన్నావా?” అనగానే వేలా యుధం జారు ముడిని గోక్కుంటూ నవ్వాడు.

“ఒరి వీచ్చాడా, ఏమిటి నవ్వుతున్నావు? కాలం చాలా మారిపోతోందిరా, నీ తండ్రి కాలం నీ కాలం ఇలాగ పెట్టెలు మోసే వెళ్లిపోయింది.....ఇక మీదట ఇలాగ జరగదు.....పురుషులంతా

షాపులకి వెళ్ళుచున్నారు.....అడవారికంతా వాలాగా ఇంకమీదట లేదని ఇప్పుడే తెలిసిపోయిందే..... పూ.....అంతానరే కాలం మారేటప్పుడు మను ష్యులూ మారాలి.....ఏం, నేను చెప్పేది?”

అనిచెప్పి ‘ఏదో రహస్యంగా మాట్లాడినట్లు బామ్మ గారు నవ్వింది. జవాబుగా వాడూ నవ్వాడు.

“ఇదంగో. ఎండకి రెండు కొరుకుతూ వెళ్ళి” అని చంకపున్న చిన్న సంచితో బయటికి కన్న డుతూ నిలిచిన రెండు నక్కదోస పిండెలని తీసి వాడు చావిన దోసీలితో వేసింది.

“బస్సులో నువ్వుంటే అలాకీ నాలుగని అమ్మాడునల్లరికి ఉంటాయికదా అని ఒక నాలుగు

అణలకి కొబ్బాను” అని ఆవిడ చెప్పగానే వేలా యుధం ఒక దండంపెట్టి— తనని ఆవిడ దాటేసి తనరకు నిలబడి, తర్వాత తన దారిని తాను వెళ్లాడు.

చిదంబరంలో పుట్టి పెరిగిన గౌరముగారు తన వదో నయస్సులో ఈ కడలూరులో మంచి స్థితిలో మన్న ఒక కుటుంబంలో కానరంచేసింది. నడవారో ఏటన చేతిలో ఒక పిల్లాడితో విధన రూపు వచ్చాక కూడా, ఇంతకాలం తన కొడుకుని తన శాస్త్ర వాటాకి వచ్చిన ఇంటిని వదిలి ఏ వూరూ వెళ్ళ లేదు.

కానీ తన కొడుకు కడపున పుట్టిన పెద్ద కూతురు గీత పెళ్లి కూతురయిన పది వెలంతే ధరించిన సుమంగళి వేషాన్ని పాలుపు రంగులని తుడుచుకున్నట్లు తుడిచేసుకుని కుటుంబాన్ని ముంచే పెద్ద శోకంగా అయి రోదీస్తూ తన ఒడిలో పడి నిలపించిన రోజు మొదలు తన జీవితంలో చని చూచే కడసారి దుఃఖంగా ఆమెని దగ్గరికి తీసింది గౌరి బామ్మగారు. తన కాగిలింతలో, తన ఆడరంలో తన కన్నీటితో, తన స్పర్శతో ఆమెని దగ్గరగా ‘తీసుకోవడమే’ తన బాధ్యతగా స్వీకరించింది. అంతవరకూ గీతమీద, కొడుకుకన్న అమ్మ యన్న పాశం సూత్రమే కలిగిన బామ్మగారు— భర్తని కోల్పోయిన రోజు మొదలు తన ప్రాణాల్నే కొడుకుమీద పెట్టుకున్న ఆ తల్లి— దాన్ని మార్చు కుని గీతకి వోదార్పునిచ్చే బాధ్యత వహించింది.

గౌరి బామ్మగారు తన గడచిన కాలపు వర్తమాన ప్రతినిదిగా తననే అమెతో చూసుకోసాగింది.

బామ్మగారి కొడుకు గణేశయ్యరు తండ్రి మరణాన్ని—అందునల్ల కలిగిన అత్యంత శోకాన్ని గ్రహించినవారు. ఆయన భార్య పార్వతి అప్పు డప్పుడు రహస్యంగా ఖండించేదానికి తగ్గ ప్టే ఆయన ఒక తల్లిదాలు పిల్లవాడే.

విధన అయిన గీతని గూర్చి అనేక విధాలుగా ఏడ్చి ఏడ్చి తర్వాత ఒకరోజు హైస్కూలు చదు వుతో ఆపేసిన ఆమెని, ఉపాధ్యాయ శిక్షణకి పంప నుద్దేశించి, సందేహించి సందేహించి తన తల్లి అభిప్రాయం అడిగినప్పుడు, ఆయన నిర్ణయాన్ని అతిగా ప్రశంసించి, ఆవిడ అంగీకరించగానే, గౌరి బామ్మగార్ని కొలవడానికి అంచనవేయడానికి ఆయన వలన పాధ్యంకాలేదు.

బామ్మగారు, మారిన కాలంలో పుట్టిన గీత అదృష్టాన్ని తలచుకుని మనస్సులో ఉప్పొంగింది...

శిక్షణ ముగిసి చాలాకాలం స్వంత వూరులోనే పనిచేస్తున్న గీతకి పోయిన సంవత్సరం— క్రొత్తగ జనించి త్వరగా పెరిగిపోతున్న పరిశ్రమర వగర మైన నైవేరికి ఉద్యోగ బదిలీ వచ్చినప్పుడు గణో శయ్యర్ విచారించారు.

“దాని కేమిటి? నేను వెళ్లాను తోడుగా.... అని, ఈ అవసర కాలంలో కొడుకుని కుటుం బాన్ని వదిలి వంటరిగా ఆమె స్వయంగా ముఖ్య డుకు వచ్చిన కారణం, ఎక్కడ మువ్వయి సంచ త్వరలేనా దాటని తన గీత వైదవ్యపు చికటి గదులలో బంధించబడిపోతుందేమోనన్న భయమే.

ఈ ఒక్క సంవత్సర కాలంలో, పెద్ద పెలవులకి ఇద్దరూ వచ్చివుండి చెళ్ళటవేశాక, శని, ఆదివారా లలో తలుపుకున్నప్పుడు నవ్వేస్తుంది బామ్మ

గారు. అందుకు ముఖ్యమైన కారణాలలో ఒకటి ఆమెకి అలవాటయిన మంగలివాడు వేలాయుధమూ అంతకు ముందర వాడి తండ్రులు తప్ప వేరే ఎవరి దగ్గరా బామ్మగారికి కేళాని తీసుకునే అలవాటు లేనందువలననే.

ఇప్పుడు దారిలో ఎదురయిన వేలాయుధం, మర్నాడు ప్రాద్దున్న తన ఇంటిముందర వచ్చి ఉంటాడని బామ్మగారికి తెలుసు. కావల్సి

యమ గ నం థి

ఉంటుందనికూడా వాడికి తెలుసు. అది అలవాటు. ఒక మెల్లలుకంటే తక్కువైన ఆ దారిని అర్థ గంటసేపు వడివి ఆమె ఇంటిదగ్గరగా వచ్చినప్పుడు గణేశయ్యగారు ముఖానికి దినపత్రికని అడ్డు పెట్టుకుని ఈజీ చెరులో సాగిలబడి ఏద్ర దోచున్నారు. నక్కన తెరచి ఉంచిన తగరపు డబ్బా,

టేబులో దోసుకున్న మినుప్పప్పుతో, ముక్కుమీద బున్న కళ్ళజోడుని దించి రాళ్ళు ఏరుతూంది కోడలా పిర్వతమ్ము. పూచల దడి పెట్టి మూసిన ముందర ప్రక్క, కటకటాలలో ఒక మూలగా ఎండకి చాటుగా వ్రేలాడుతున్న తడక వారిగా లక్క పడతలు చెదరి ఉండగా, నోట్స్ ఏవో అర్థం లేని సంభాషణలు తాను మాత్రం రాగంతో గొణు గుతూ సంసారపు అట నడుపుతోంది. ఆఖరి

దినదినానికీ...

అతిమనోహర శృంగారానికి రెక్సోనా

రెక్సోనా మీ దర్బారాలో నల్లక చూడి ఉన్న దోహదక శరీరశృంగారాన్ని హెచ్చించుతుంది. అద్భుతం కాదు, రెక్సోనాలో 'కేడిల్' పున్నది... రెక్సోనాకి సాగమగరిగించే సూపర్ మిక్రమం. దానిలో ఎక్కువగా అనంత శక్తిపై న కొత్త పరిమళం పున్నది—మీ శరీరాన్ని అది సౌందర్యం గాను, కాతాగాను, సువాసనగాను పుండుతుంది.

అనంతశక్తిపై కొత్త పరిమళ తరంగం!

కేడిల్తో గూడిన రెక్సోనా షౌ చత్తానికి గుణకారి

RX.16-140 TL

హిందూస్టాన్ లిమిటెడ్ ఉత్పత్తి

మనుమరాల్చిన ఆరేళ్ల జానా.

—బామ్మగారు వచ్చి నిలుచోవటం ఎవరూ గమనించనందువలన— ఇమిన తలుపు గయగని జరిపి రేకంగా శబ్దం చేయవలసి వచ్చింది. ఆ చిన్న శబ్దానికి అటల స్వగరస్వరస్వంతో తిరిగి చూసిన జానా, ప్రేమతో నిండిన ఆత్మతతో “బామ్మా” అన్న పిలుపుతో కళ్లని పెద్దవిగా తెరిచి ముఖాన్ని విప్పారచేసింది.

“తలుపుని తెరవవే” అని బామ్మ చెప్పేది చెప్పలో పడటానికి ముందరే, “అమ్మా అమ్మా... బామ్మ వచ్చేసిందమ్మా, బామ్మ వచ్చేసింది !.....” అని అరుస్తూ లోపలికి పరిగెత్తింది జానా.

తలుపు తెరవకుండా తన రాకని తెలుపుతూ లోపలికి పరిగెత్తిన పిల్లనిచూసి బామ్మగారు నవ్వింది.

గణేశయ్యగారు, ముఖమిది పడివున్నవత్రి కని లాగి కళ్ల తెరిచి చూసారు. పిల్ల ఉద్బాహు తేకట వలన పాతాత్తుగా లేచి ఎరబడిన కళ్లతో బెడరి బెడరి తడేకగా ఒక్క నిమిషం ఏమీ అర్థమవకుండా గుడ్డపగించారాయన. అంత లోగా “ఏమిటే శనీ, ఇలా అరుస్తూ పరిగెత్తు తున్నావు !” అని పిల్లని తిట్టేసి, “రాండి, ఎండ లో నడిచి వచ్చారు.....ఒక బండి చేసుకోకూడదా” అని అంగదార్చుతూ సుర్యుడత లేచి వచ్చి తలుపు తోచింది పొద్దుతి.

“ఇక్కడుండే చోటుకి బండి వాహనమూ కావాల్సి వచ్చింది. వాడో పడతాట ఇయ్య, ఎనిమిదటాట ఇయ్య అంటాడు.....” అని విమర్శించుతూ సెట్టెక్కి లోపలికి వచ్చిన అల్లని చూడగానే “నుంచి ఎండలో వచ్చినమ్మా.....పొద్దుతి ! అమ్మకి సుబ్బగ తీసుకోచ్చి ఇయ్య” అని ఉప చరిస్తూ ఈజీచైరులో నుంచి లేచారు గణేశ య్యగారు.

“పాపం. గాడ విద్రుహున్నావు. ఇంకా కొంచె పడక్కో” అని అట్టి చేత్తో కూర్చోబెడతూ, ఈజీచైరు ప్రక్కనే ఉన్న స్వల్పమైన నుంచీని పెట్టి మండువాటి దిగి, తొట్టెలోని నుంచీనీటిని తీయమని కాళ్ళూ నుఖమూ కడుగుతుని, అమీద కూడా ఒక చేతితో తీసుకుని వల్లుకుంది బామ్మ గారు. తర్వాత కొంగుతో ముఖాన్ని తుడుచుకుని పావిట్లోని ప్లాండులోంచి విభూతిసంధు తీసుకుని “శంభో ! మహాదేవా” అని పువ్వు విభూతి పెట్టు కుని వచ్చేవరకూ గణేశయ్యగారు ఈజీచైరు దగ్గరే నిలబడి ఉన్నారు.

ఆ ఈజీ చైరు బామ్మగారికి సూత్రపా బామ్మగారు సేవోదయం. అవిడ ఇంటిలో లేనప్పుడు మాత్రమే ఎవరైనా దాంటో కూర్చోవడం అల వాటు. అవిడ ఈజీచైరులో కూర్చున్నాక ప్రక్కనే ఉన్న ఒక కుర్చీ లాక్కుని కూర్చుని వినసాగారు గణేశయ్యగారు. అందుకోసమే కాకుండా దానిలా బామ్మ కూర్చోగానే అవిడ వడిలోకి వచ్చి ఎక్కింది జానా.

“బామ్మ ఎండలో వచ్చింది. కొంచెం తుప్పుకో... నచ్చి రాగానే పైకి ఎక్కి.....” అని వినురుతున్న పరికరాలతో జానాని అట్టారు గణేశయ్యగారు. “ఉండనియరా.....పసిల్ల ! నువ్వు కూర్చోవ”

అని పిల్లని ఒడిలోకి లాక్కుని పట్టుకుంది బామ్మగారు.

“ఇప్పుడేం చేస్తావోయ్” అని వాలుక కరిచి చూసి తండ్రిని వెక్కిరించింది జానా.

జానాని ఒక్కో పెట్టుకునే ప్రక్కనే స్వల్ప మిద పెట్టిన నుంచీని తీసి అందులోనున్న సక్క దోసకాయల మిడెలని తీసి వరుసగా పెట్టి జానా చేతిలో ఒక్కటి ఇచ్చింది. పినులుత్రిప్పి పెట్టిన మారు వీరిని దండెమిద వేయడానికి ప్రక్కనే కొంచెం త్రోవపెట్టింది. తర్వాత నుంచీని తల క్రిందులుగా పట్టుకుని అందులోనున్న మూడు వడుల వేరు శనగ కాయలని పోసినప్పుడు దానిలో బాటే ఒక కవరు పడింది.

“సరే, మీనా, అంది ఎక్కడ? -కనపడ్డంతేదే” అని చుట్టుప్రక్కల చూస్తూ “ఇది నీ దగ్గర ఇవ్వ మని చెప్పింది గీత” అని కవరుని చాచింది బామ్మ గారు.

ఇరవై ఏళ్లు నిండిన కూతురుని అంది తోడుగా మాట్టి మో చూడ్డానికి ఎంత దగ్గరలోనున్నా ఎలాగ పినిమాకి వచ్చురానని తల్లి కొప్పుడుతుందో ఏమిటో అన్న భయంతో కవరుని తీసుకుంటూ “నీదో అది పదివిన నవటం. పినిమాగా వచ్చిందని ప్రాద్దున్ననుంచి ప్రాణాలు తీసేశారు. ఇద్దరు శవలానా. మాట్టిమోనేరా.....సానియ్య అని వంపాను” అన్నారు గణేశయ్యగారు.

“ఓ ! వీరియో కడగా వచ్చిందే.....ఆ కథేలా అది.?.....పేరుని చూసాను.....” అని ఒక వల్లిర పేరు, ఒక రదయిత పేరు మొదలైన నవ్వి వివరంగా అడిగింది బామ్మగారు. “ఇందు కోసమని పోయి పోయి పిల్లని ఎందుకు శని అని తిట్టుకున్నావు?.....ఏమో నాకూ పినిమా

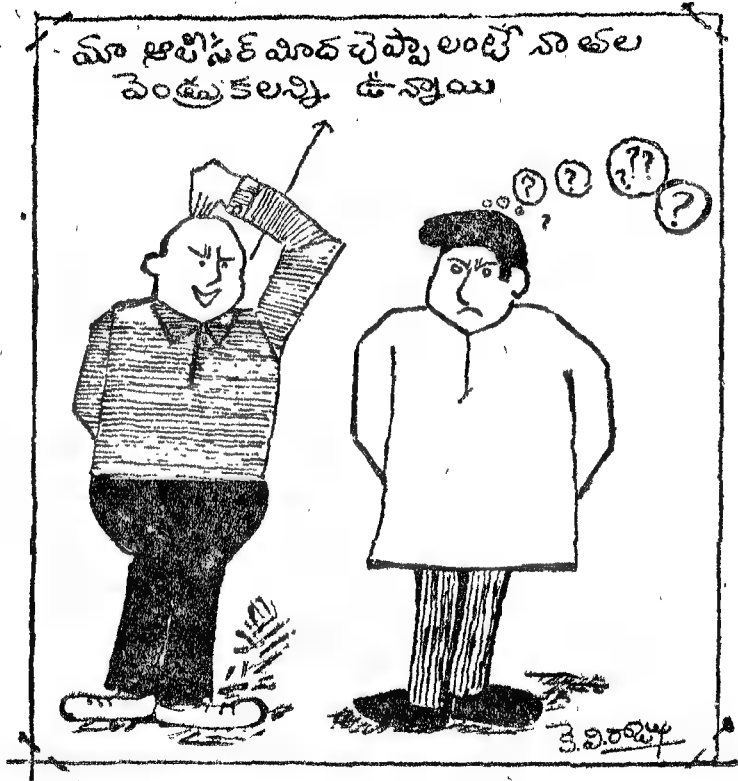
అంటే ఏమిటో తెలియదు. ఈ కాలన్న పిల్లల పినిమా అప్పించి వేరే ఏమీ తెలిదు. మన పిల్లల ఎంతో నయం అనుకో.....” అని కొడుక్కి బుద్ధి చెప్పేసి, “కవరులోది ఏమిటో చెప్పు— దాన్ని అడిగివప్పుడు, ‘నాన్న చెప్పుతారు’ అని బూక కంగా ఇచ్చి పంపేసింది” అని గొణిగింది బామ్మగారు కవరుని విప్పి, కళ్లతోడూ తీసుకు తగిలించ కుని అందులోనున్న ఒకే ఒక కాగితంలో క్లుప్తం ప్రాసిన విషయాన్ని చదువనారంభించినప్పుడ గణేశయ్యగారు చేతులు వణికాయి, ముఖ మంతా గుప్పుమని చెమర్చి పెదిమలు వణికేయి చదివి ముగించగానే తలయెత్తి ఎదురుగోడమీద ప్రలాడిన గీత పెల్లినాటి ఫోటోనే తీక్షణంగా చూశారు.....

తల్లి దగ్గరగా కూర్చుని సుందరమైన స్థితిలో నంతోషంగానున్న గణేశయ్యగారు ముఖము పాతాత్తుగా చల్లబడింది ! కుర్చీ చేతిని గట్టిగా పట్టుకుని తల్లి ముఖాన్నే అదేకంగా చూడసాగారు. అతని చేతిలోని ఉత్తరం క్రింద జారి పడడంకూడా గమనించలేదు.

“ఏమి విపరీతం !” అని హడలిన బామ్మగారు, నేమిదా పడిన ఆ ఉత్తరాన్ని వెలుతురులో పట్టు కుని చదువనారంభించింది. అవిడ కళ్లద్దాలు లేకుండానే చదవగలదు !

“నా వ్రాయమైన నాన్న, అమ్మ, బామ్మ మొదలయినవారికి,

ఈ ఉత్తరం వ్రాయటానికి ఆరునెలలు దీర్ఘంగా ఆలోచించి తీర్మానమైన ఒక నిష్ప యానికి వచ్చాకనే సరియైన మనస్సుతోటే వ్రాస్తున్నాను. ఈ ఉత్తరం తర్వాత మీనా 39వ పేజీ చూడండి

అమృతాంజనం

వాడి శీఘ్రంగా నివారణ పొందండి

నిరపాయకరంగా గుండె జలుబుకు, సాధారణ జలుబుకు అమృతాంజనం గుణాన్నిచ్చే అమృతాంజన్ 10 రకాల ఔషధాలు చేరిన మందు. కండనొప్పికి, తలనొప్పికి, జెఱుకులకు కూడా అమృతాంజనం పనిచేస్తుంది. కొంచెం కొంచెం ఉపయోగించ వలసి ఉంటుంది కాబట్టి ఒక పీసా మీ కుటుంబాని కంతా నెలల తరబడి వస్తుంది.

అవసరానికి ఎప్పుడూ అమృతాంజన్ ఉంచుకోండి. అమృతాంజన్ 70 ఏళ్ళ ప్రసిద్ధిపొందిన నమ్మకమైన గృహ ఔషధం.

అమృతాంజన్ నొప్పులు జలుబుల నివారణకు 10 రకాల ఔషధాలు చేరిన మందు.

అమృతాంజన్ రిమిడి, మద్రాసు - బొంబాయి - కలకత్తా - ఢిల్లీ

2-10-1964 శుక్రవారము మొదలు

8-10-1964 గురువారము వరకు.

మేషం :

(ఆశ్వని, భరణి, కృత్తిక 1 పా.)

ఈ వారం అన్ని వ్యవహారాల్లోనూ ప్రత్యాహం లభిస్తుంది. వృత్తి వ్యాపారాల్లో ధైర్యంగా ముందుకు వెళ్లవలసిన సమయం. వ్యాపారంలో మీ అభివృద్ధిని సహించలేని వ్యక్తులు మీకు కొన్ని చికాకులను కలిగించడానికి ప్రయత్నించేస్తారు. కాని మీకు ఏ విధంగానూ నష్టం కలిగించలేరు. ఉద్యోగంలో అనుకూలమైన మార్పులు రావచ్చును. వృత్తిలో మీరు ఇదివరకు చేసిన ప్రయత్నాలకు ఫలితాన్ని ఈ వారం మీరు పొందగలరు. స్థిరాస్థి వ్యవహారాలు యధాభద్రంగా ఉంటాయి. ఆరోగ్యం బాగానే ఉంటుంది.

స్త్రీలకు— ఆరోగ్యం సంతుష్టికరంగా ఉంటుంది. సాటివారితో మాట పట్టించుకుంటున్నారా? వివాద కార్యక్రమాల్లో పాల్గొంటారు.

4,5,6 తేదీలు మంచివికావు. మిగిలినవి మంచివి. వృషభం :

(కృత్తిక 2, 3, 4 పా, రోహిణి, మృగ 1, 2 పా.)

ఈ వారం గతవారంకంటే బాగా ఉంటుంది. వృత్తి వ్యాపారాల్లో క్రమాభివృద్ధిని పొందిస్తారు. స్వతంగా చేసే వ్యాపారాలంటే భాగస్వాములతో కలసిచేసే వ్యాపారాలు అనుకూలంగా ఉంటాయి. అధికారులవలన జరుగవలసిన పనులు యీవారం మధ్యలో నెరవేరడంవలన ఆదాయం పెరగడానికి అవకాశం ఉంది. వృత్తిలో మాతనావకాశాలు లభిస్తాయి. ఉద్యోగంలో మీకు వ్యతిరేకమైన మార్పులు ఏమీ జరగవు. వారం ప్రారంభంలో ప్రయాణ సూచనలు ఉన్నాయి. ఆరోగ్యం సంతుష్టికరంగా ఉంటుంది. రాజకీయ వ్యవహారాలు సామాన్యంగా ఉంటాయి.

స్త్రీలకు— ఆరోగ్యం సామాన్యంగా ఉంటుంది. కుటుంబ వ్యవహారాల్లో కార్యభారం పెరిగినా, మొత్తంమీద పరిస్థితి బాగానే ఉంటుంది.

7,8 తేదీలు మంచివికావు. మిగిలినవి మంచివి.

మిథునం :

(మృగశిర 3, 4 పా, ఆశ్విని, పునర్వసు, 1, 2, 3 పా.)

ఈ వారం చిత్రంగా ఉంటుంది. మీ ఆలోచనలు ఇతరులకు సలహా రూపంలో బాగా ఉపకరిస్తాయిగాని మీకు మాత్రం వాటివల్ల ఏమీ ప్రయోజనం ఉండదు. వ్యాపారంలో మామూలుగా జరిగే వ్యవహారాలకూడా అటుకాలు రావడం వలన మీకు నిస్పృహ కలగవచ్చును. ముఖ్యమైన వ్యవహారాలు భాగస్వాముల నిర్ణయానికి విడిచి పెట్టడం మంచిది. ఉద్యోగరీత్యా మీరు ఇదివరకు జరిపిన వ్యవహారాల్లో ఇప్పుడు చికాకులు రావచ్చును. కొర్ర వ్యవహారాల్లో అభివృద్ధి ఉండదు. ఆరోగ్యం అంత బాగా ఉండదు.

స్త్రీలకు— అనారోగ్య సూచనలు ఉన్నాయి.

మీ మే వృ మీ

		గు	రా
క	పారఫలం	కు	
	మ హే వ్	చం కు	
కే			ర మ

శుభకార్యాల విషయంలో అభివృద్ధి ఉంటుంది. అధిక వ్యయంచేస్తారు.

7,8 తేదీలు మంచివి. మిగిలినవి సామాన్యం. కర్కాటకం :

(పునర్వసు 4 పా, పుష్యమి, అశ్లేష.)

మీరు ప్రయత్నించేసిన వ్యవహారాలకు అటంకాలు రావడం, కొన్ని వ్యవహారాలు మీ ప్రయత్నం లేకుండానే నెరవేరడంవంటి సంఘటనలు జరగవచ్చును. ఇంతవరకు ధనలోపం వలన నిలచిపోయిన వ్యవహారాలను తిరిగి ప్రారంభించగల సూచనలు ఉన్నాయి. వృత్తిలోగల అనిశ్చిత పరిస్థితి తొలగిపోవడంవలన కొంత మనశ్శాంతి లభిస్తుంది. మీ స్వంత వ్యవహారాలలోకంటే ఇతరుల పనులమీద శ్రమపొందవలసి వస్తుంది. ఉద్యోగంలో మీ పరిస్థితి గత వారంలోకంటే బాగా ఉంటుంది. ఆరోగ్య విషయంలో జాగ్రత్త అవసరం.

స్త్రీలకు— కుటుంబ వ్యవహారాల్లో అభివృద్ధి ఉంటుంది. సాంఘిక వ్యవహారాల్లో పలుకుబడి లభిస్తుంది. పుణ్యకార్యాల చేస్తారు.

2,3 తేదీలు మంచివి. మిగిలినవి సామాన్యం.

సింహం :

(మఖ, పుబ్బ, ఉత్తర 1 పా.)

వృత్తి వ్యాపారాల్లో మీరు అనవసరమైన వ్యవ ప్రయాసలకు గురి కాక సూచనలు ఉన్నాయి కాని, మీరు ప్రయత్నించేసిన వ్యవహారాల్ని నెరవేరటంవలన ఈ వారం సంతుష్టికరంగానే ఉంటుంది. వ్యాపారంలో నూతనావకాశాలు కొన్ని ఇంద్రబాలంవలె కనిపిస్తాయి గాని ఫలితం పూర్తిగా వేరికే వచ్చేవరకూ నమ్మడానికి అవకాశంలేదు. వృత్తిలో మీ అభిప్రాయాలకు తగిన అవకాశాలు లభిస్తాయి. ఉద్యోగంలో అధికారుల ఆదరణ సాటివారితో గౌరవ లభిస్తాయి. ఆరోగ్యం బాగా ఉన్నా శరీర శ్రమతో కూడిన కార్యక్రమాలు పనికిరావు.

స్త్రీలకు— ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. శుభములాగా ధన వ్యయం జరుగుతుంది. సంతానానికి సౌఖ్య సంతోషాలు లభిస్తాయి.

7,8 తేదీలు సామాన్యం. మిగిలినవి మంచివి.

సూ చ న

నూతన వ్యవహారాలు ప్రారంభించడానికి, ముఖ్యమైన నిర్ణయాలు చేయడానికి మంచిని అని వ్రాసిన తేదీలు అనుకూలంగా ఉంటాయి. మంచిని కాని తేదీల్లో అనుకూలమైన సంఘటనలు జరగడానికి అవకాశం ఉంది. కాబట్టి జాగ్రత్తగా వ్యవహరించడం అవసరం.

కన్య :

(ఉత్తర 2, 3 4 పా, హస్త, చిత్త 1, 2 పా.)

ఈ వారంలో కొన్ని వ్యవహారాల్లో చికాకులు వచ్చేటట్లు కనిపిస్తాయి కాని సమయోచిత శక్తి వలన రాబోయే చికాకులను తప్పించుకొనడమే కాకుండా వృత్తి వ్యాపారాల్లో తగిన అభివృద్ధి సాధించగలరు. భాగస్వాములతో ఏర్పడిన భేదాభిప్రాయాలు తొలగిపోతాయి. వ్యాపారంలో పెట్టుబడి చాలని లోపం అప్పుడప్పుడు కనిపిస్తుంది. వృత్తిలో ప్రయోజనంకల పరిణయాలు ఏర్పడుతాయి. ఉద్యోగంలో మీ పరిస్థితి సంతుష్టికరంగా ఉంటుంది. ఉన్నాధిక్యవలన అనారోగ్యం చేయవచ్చును.

స్త్రీలకు— ఆరోగ్యం బాగా ఉన్నా బలహీనత వేస్తుంది. నూతన విషయాలు తెలుసుకుంటారు. బంధువులకు సహాయం చేస్తారు.

2,3,4 తేదీలు మంచివికావు. మిగిలినవి మంచివి.

తుల :

(చిత్త 3,4 పా, శ్రావణ, 1,2,3 పా.)

వృత్తి వ్యాపారాల పైకి ప్రశంసగా కనిపించినప్పటికీ మీరు ఏ మాత్రం యేమరుపాటుగా ఉన్నా నష్టం తప్పదు. మీ స్వంత పనులు ఎలాగ ఉన్నా ఇతరులకు చేసిన వాగ్దానాలు మీరు ఈ వారంలో పూర్తిచేయగలగడంవలన సంతుష్టి లభిస్తుంది. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాల్లో నష్టం రావచ్చును. వృత్తిలో శ్రమ పెరుగుతుంది. ఉద్యోగ రీత్యా కొంతమంది అవాంఛనీయులైన వ్యక్తులతో సన్నిహితంగా ప్రవర్తించవలసిన పరిస్థితి ఏర్పడుతుంది. ముఖ్యమైన కార్యక్రమాలను వాయిదా వేయడం మంచిది. ఆరోగ్యం సామాన్యంగా ఉంటుంది.

స్త్రీలకు— ఆరోగ్యం గత వారంలోకంటే బాగా ఉంటుంది. సాంఘిక వ్యవహారాల్లో వ్యయమూ, బాధ్యత పెరుగుతాయి.

4,5,6 తేదీలు మంచివికావు. మిగిలినవి మంచివి.

వృశ్చికం :

(విశాఖ 4-వ పాదం, అనూరాధ, జ్యేష్ఠ.)

గ్రహబలం అనుకూలంగా ఉంది. వృత్తి వ్యాపారాల్లో అధికాదాయమేకాకుండా, విజయాన్ని సాధించామనే సంతుష్టి కలిగి పరిస్థితి ఏర్పడుతుంది. సాటివారితో మీ ప్రతిభా విశేషాలు గుర్తించబడుతాయి. రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందడంవలన అన్ని వ్యవహారాలూ ఒడుదుడుకులు

వారపలం

లేకుండా నెరవేరతాయి. ఉద్యోగంకూడా అనుకూలం గానే ఉంటుంది. మీరునువిలవాన్ని అనరాగా తీసికొని కొంతమంది వ్యక్తులు తమ స్వేచ్ఛం కోసం విమ్మల్ని వివియోగించుకొనడానికి ప్రయత్నం చేస్తారు. ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది.

(స్త్రీలకు— ఆరోగ్యం బాగానే ఉంటుంది. కుటుంబ కార్యక్రమాలు నిరాటంకంగా నెరవేరతాయి. ప్రయాణాలు చేయగల సూచనలు ఉన్నాయి.

7,8 తేదీలు మంచివికావు. మిగిలినవి మంచివి. ధనుస్సు :

(మూల, పూర్వాషాఢ, ఉత్తరాషాఢ 1 పా.) వృత్తి వ్యాపారాల్లో మీ ఆభిప్రాయాలకు విరుద్ధంగా వ్యవహరించవలసి వస్తుంది కాని ప్రమాద ఫలితం మీరు పూహించినదానికంటే బాగా ఉంటుంది. వృత్తి వ్యాపారాల్లో నూతన వ్యవహారాలు ప్రారంభించడానికి కనుయంకాదు. భాగస్వాములతో కలిసి చేసే వ్యాపారాలు ప్రత్యాపారంగా ఉంటాయి. వృత్తిలో మాట పట్టించుట వలన కార్యభారం పెరుగువచ్చును. ఉద్యోగంలో మీ పరిస్థితి యదాతదంగా ఉంటుంది. కోర్టు వ్యవహారాల్లో మీకు కొంతమంది ప్రముఖ వ్యక్తుల అండదండలు లభిస్తాయి. ఆరోగ్యం సామాన్యంగా ఉంటుంది.

(స్త్రీలకు— ఆరోగ్యం సాధారణంగా ఉంటుంది. కుటుంబంలో శ్రేణిప్రాయాలు రావచ్చును. నిలువైన వస్తువులు కొంటారు.

7,8 తేదీలు మిక్కిలి మంచివి. మిగిలినవి సామాన్యం.

మకరం :

(ఉషా 2, 3, 4 పా, శ్రవణం, ధనిష్ఠ 1,2 పా.) ఇదివరకు మీరు జరిపిన వ్యవహారాల్లో ఏర్పడిన చికాకులను పరిష్కరించుకోవడంలో నిమగ్నమై పోవడంవలన వృత్తి వ్యాపారాల్లో చెప్పతగిన అభివృద్ధి సాధించడానికి అవకాశంలేదు. అర్థికంగా ముష్టికేసులు, ఎప్పుడూ ఏదో ఒక విధంగా అందోళన కలిగించే పరిస్థితి ఏర్పడుతుంది. భాగస్వాములతో తేడాప్రాయాలు రావడంవలన కొన్ని వ్యవహారాలు నిలిచిపోవచ్చును. వృత్తి రీత్యా ప్రయాణంవలన ప్రయాణాలు చేస్తారు. ఉద్యోగంలో మీ స్థానాన్ని శ్రమమీద నిలుపుకుంటారు. కొంతెం అవాదోగ్యం చేయవచ్చును.

(స్త్రీలకు— సహిత్య కళారంగాల్లో భృతి అభివృద్ధి. సంతానానికి సాఫ్య సంతోషాలు లభిస్తాయి.

2,3,4 తేదీలు మంచివికావు. మిగిలినవి మంచివి.

కుంభం :

(ధనిష్ఠ 3, 4 పా, శతభిషం, పూ. భా. 1, 2, 3) వృత్తి వ్యాపారాల్లో గౌరవం బాగా ఉంటుంది. గాని అర్థికంగా అంత ప్రత్యాపారంగా ఉండక పోవచ్చును. వ్యాపారంలో కేవలం మీ వసులే కాకుండా ఇతరులవ్యవహారాలకూడ చూడవలసి రావడంవలన కార్యభారం పెరుగుతుంది. వృత్తిలో మునుముందు ఉపయోగించు అవసరమైన మార్పులు

వస్తాయి. ఉద్యోగంలో అధికారంతో తేడాప్రాయాలు వచ్చివా మీ గౌరవానికి 4ంగం ఏమీ కలగదు. కొన్ని వ్యవహారాల్లో మీరు పూహించిన పదావీకంటే అదనంగా వ్యయం జరుగడంవలన అర్థిక కంగా తోట్రుపాటు కలుగుతుంది. ఆరోగ్యం బాగానే ఉంటుంది.

(స్త్రీలకు— బంధువుల వ్యవహారాల్లో శ్రమ పొందినా విషయం వస్తుంది. ఆరోగ్యం బాగా వున్నా మానసికాందోళన కలుగుతుంది.

4,5,6 తేదీలు మంచివికావు. మిగిలినవి మంచివి.

మీనం :

(పూ. భాద్ర, 4 పా, ఉ. రేవతి.) ప్రతిక్షణమూ హారా హారాగా జీరాణి

గాని వివేకమహర్షి నిరంతరం. వృత్తి వ్యాపారాల్లో మీ ప్రతి కట్టు మీ మీద పనిగట్టుకొని దుష్ప్రభారం చేసే ప్రమాదం ఉంది. నిగ్రహంతో వ్యవహరించడం చాలా అవసరం. అధికారులవలన జరుగవలసిన పనులు కొంచెము శ్రమమీద నెరవేరి లాభం కలుగుతుంది. అర్థిక వ్యవహారాల్లో ఏర్పడి ఉన్న చికాకులు క్రమంగా తగ్గుముఖం పడతాయి. ఉద్యోగంలో కార్యభారం పెరిగినా తగిన ప్రతిఫలం ఉంటుంది. ఆరోగ్యం సామాన్యంగా ఉంటుంది.

(స్త్రీలకు— ఇతరులతో మాట పట్టించుటకు సమయంకాదు. దైవ కార్యాల నెరవేరతాయి. సాంఘిక కార్యక్రమాల్లో మార్పులు వస్తాయి.

5,6 తేదీలుమంచివి. మిగిలినవి మంచివికావు.★

జన్మ దిన ఫలం

అక్టోబరు-2

అప్పుడప్పుడు కొన్ని అవాంఛనీయములైన పరిస్థితులు యేర్పడినా మొత్తం మీద ఈ సంవత్సరం సంతృప్తికరంగా ఉంటుంది. వ్యాపారంలో అనుకూలత లభిస్తుంది. భారీ యెత్తున చేసే వ్యాపారాలు ప్రత్యాపారంగా ఉంటాయి. కొన్ని వ్యవహారాల్లో అక్కుకంగా చికాకులు యేర్పడడం వలన అనవసరమైన వ్యయం జరుగుతుంది. వృత్తిలో సాటి వారితో గౌరవం లభిస్తుంది. నూతన మార్గాల ద్వారా ఆదాయం పెరగ గల సూచనలు ఉన్నాయి. ఉద్యోగం కూడా సంతృప్తి కరంగా ఉంటుంది. స్థిరాస్తి వ్యవహారాల్లో ప్రతి కూలత యేర్పడ వచ్చును. ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. గాని అప్పుడప్పుడు రక్తసంబంధమైన అవాదోగ్యం చేయ వచ్చును. కుటుంబ వ్యవహారాలు నిరాటంకంగా నెరవేరతాయి. సహిత్య వైజ్ఞానిక సామాన్యంగా ఉంటాయి. విద్యార్థులు మొదటి రంగాల్లో మీ కృషికి అటంకాలు రావచ్చును. విద్యార్థులు చాలా శ్రమమీద కృతార్థులు కాగలరు.

అక్టోబరు-3

ఈ సంవత్సరం బాగా ఉంటుంది. ఇది నరకు మీరు ప్రయత్నించిన వ్యవహారాలు కూడా ఇప్పుడు నెరవేరతాయి. భాగస్వాములతో కలిసి చేసే వ్యాపారాలు ప్రత్యాపారంగా ఉంటాయి. మీ ఆలోచనలు కేవలం మీ వ్యవహారాల్లోనే కాకుండా మీ మిత్రులకు కూడా తోడ్పడగలవు. మీకు రావలసిన డబ్బు కొన్ని వ్యవహారాల్లో చిక్కుకొని పోవడం వలన సంవత్సరం మధ్యలో వ్యాపారంలో చికాకులు రావచ్చును కాని యేదో ఒక విధంగా మీ నలుకు బడి వలన నర్దుకొని పోగలరు. వృత్తి ఉద్యోగాల్లో మీ పరిస్థితి సంతృప్తికరంగానే ఉంటుంది. ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. కుటుంబ వ్యవహారాల్లో తేడాప్రాయాలు రాగల సూచనలు ఉన్నాయి. బంధువుల తగాదాలు మీ కృషి వలన పరిష్కారం కాగలవు. విద్యార్థులు మంచి మార్కులతో కృతార్థులు కాగలరు.

అక్టోబరు-4

ఈ సంవత్సరం మొత్తం మీద అంత సంతృప్తి కాగలరు.

కరంగా ఉండదు. మీరు ఇది వరకు జరిపిన వ్యవహారాల్లో యేర్పడిన చికాకులను తొలగించుకోవడంలో నిమగ్నమై పోవడం వలన వృత్తి వ్యాపారాల్లో ఈ సంవత్సరం చెప్ప తగిన అభివృద్ధిని సాధించటానికి అవకాశం ఉండదు. భారీ యెత్తున చేసే వ్యాపారాలు వాయిదా వేయడం మంచిది. వృత్తి ఉద్యోగాల్లో మీ పరిస్థితి అంత బాగా ఉండదు. ఇతరులు చేసిన పొరపాట్లకు కూడా మీరే బాధ్యత వహించ వలసిన పరిస్థితి యేర్పడు తుంది. కొంతమంది వ్యక్తులు మీ యెదురుగా పోగడుతూ, చాలున విమ్మల్ని రూపొందించు ఉంటారు. వృత్తిలో చేయతగిన మార్పుల కోసం సంవత్సరంలో యేర్పడ వచ్చును. ఆరోగ్యం ప్రయత్నించడం మంచిది. ఆరోగ్యం బాగానే ఉంటుంది కాని అప్పుడప్పుడు మానసికాందోళన కలుగుతుంది. కుటుంబ వ్యవహారాలు శ్రమమీద నెరవేరతాయి. విద్యార్థులు మొదటి రంగాల్లో ప్రయత్నించడం మంచిది. ఆరోగ్యం

అక్టోబరు-5

ఈ సంవత్సరం మీ జీవితంలో చాలా ముఖ్యమైనది. ఇంతవరకు కేవలం ఆశయాలుగా మీ గ్రాహ్యపథంలో ఉన్న విషయాలు వాస్తవ రూపాన్ని ధరించే సమయం. వృత్తి వ్యాపారాల్లో మీ ఆలోచనలు అభిప్రాయాలు అందరిచేత ఆమోదించ బడతాయి. మీరు ఇంతవరకు దాదాపు కొన్ని డబ్బు కూడా చేతికి అందగల అవకాశం ఉన్నది. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు కూడా కొంతవరకు అనుకూలంగా ఉంటాయి. వృత్తిలో మీకు విశేష ప్రాబల్యంగల వ్యక్తుల అండ దండం లభించడం వలన చెప్పగలగిన అభివృద్ధిని సాధించ గలరు. ఉద్యోగంలో కొంచెం శ్రమమీద ఉన్నత స్థానం లభించ వచ్చును. ఆరోగ్యం సంతృప్తికరంగా ఉంటుంది. కుటుంబ వ్యవహారాల్లో యేర్పడిన చికాకులు తొలగిపోతాయి. సాంఘిక వ్యవహారాల్లో మీ ప్రాముఖ్యత పెరుగుతుంది. విద్యార్థులు మంచి మార్కులతో కృతార్థులు కాగలరు.

అక్టోబరు-6

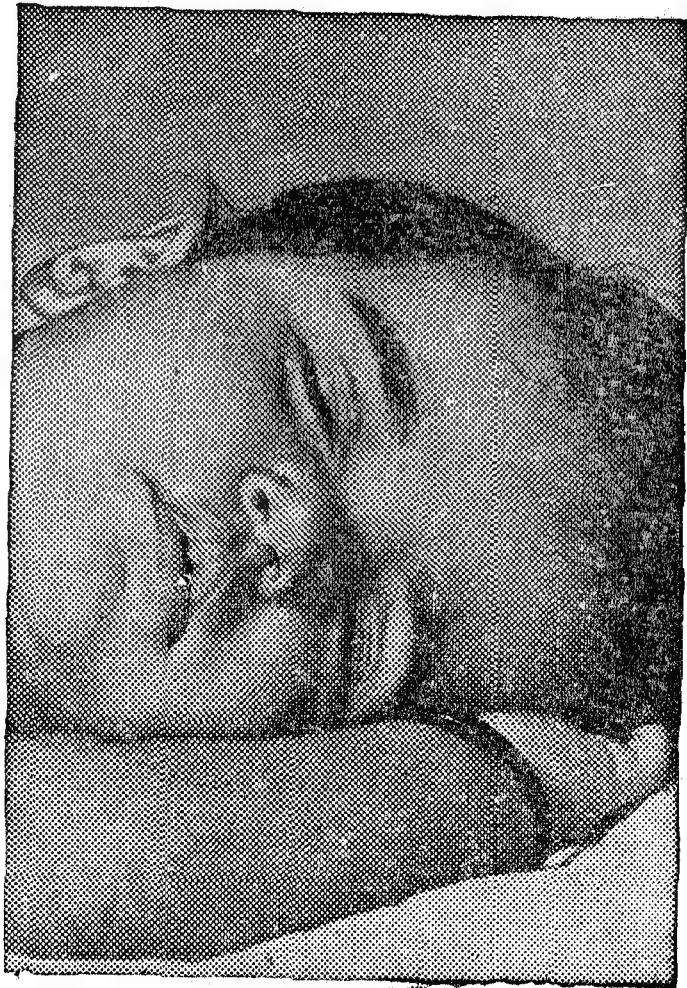
ఈ సంవత్సరం కొన్ని వ్యవహారాల్లో ఆందోళన, అనవసరమైన వ్యయమూ జరిగినా, మొత్తం మీద బాగా ఉంటుంది. వృత్తి వ్యాపారాల్లో ఇంత వరకూ ఉన్న చికాకులు తగ్గు ముఖం పడతాయి. వ్యాపార విస్తరణ ప్రయత్నాలు ప్రారంభంలో సామాన్యంగా ఉన్నా మున్ముందు ఉపయోగించుటకు అవకాశం ఉన్నది. వృత్తిలో క్రమాభివృద్ధిని సాధిస్తారు. ఉద్యోగంలో అనుకూల పరిస్థితి యేర్పడుతుంది. రావలసిన సహాయాన్నిగాని దబ్బిను గాని వమ్మి ఇతరులకు వాగ్దానం చేయడం మంచిది కాదు. స్థిరాస్థి వ్యవహారాలు చాలా వరకు అనుకూలంగా ఉంటాయి. ఆరోగ్యం బాగా ఉన్నా అప్పుడప్పుడు బలహీనత కనిపిస్తుంది. కుటుంబ, వ్యవహారాల్లో ఆర్పాటం పొడవుడి తప్పు చెప్పతగిన అభివృద్ధి ఉండదు. రాజకీయాల్లో బాధ్యత, పలుకుబడి పెరుగుతాయి. విద్యార్థులు సాధారణంగా కృతార్థులు కాగలరు.

అక్టోబరు-7

ఈ సంవత్సరం శుభా శుభ మిశ్రమంగా ఉంటుంది. మీరు ఇంత వరకు ఒక దారికి తెచ్చిన వ్యవహారాల్లో కూడా మరల చికాకులు వచ్చే సూచనలు ఉన్నాయి. ప్రతి వ్యవహారంలోనూ వ్యయ ప్రయాసలకు గురి కావలసిన మునుంది కాని మొత్తం మీద స్వల్పాభివృద్ధిని సాధించ గలరు. కొన్ని అనవసరమైన వ్యవహారాల్లో మీరు చిక్కు బడి పోయే ప్రమాదం ఉంది. కాబట్టి సాధ్యమైనంత వరకు తటస్థంగా ఉండడం మంచిది. వృత్తి ఉద్యోగాల్లో క్రమాభివృద్ధిని సాధిస్తారు. సంవత్సరాంతంలో వ్యాపారంలో అకస్మిక ధన లాభం కలుగ వచ్చును. ఆరోగ్యం సామాన్యంగా ఉంటుంది. కాని శరీర శ్రమతో కూడిన వ్యవహారాలు పనికి రావు. కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగానే ఉంటాయి. దూర ప్రయాణాలు చేస్తారు. విద్యార్థులు శ్రమ మీద కృతార్థులు కాగలరు. వైద్యులకు, కళాకారులకు మంచి సమయం.

అక్టోబరు-8

ఈ సంవత్సరం మీరు ఘన విజయాల్ని యేమీ సాధించ లేకపోయినా, మీరు నిరుత్సాహ పడ వలసిన అవసరం లేదు. వృత్తి వ్యాపారాల్లో మీ ఆలోచనలను అమలులో పెట్టడానికి అవకాశం లభిస్తుంది కాని ఫలితం అంత సంత్రిప్తి కరంగా ఉండదు. సాహసంతో కూడిన వ్యాపారాలు కూడా సంవత్సరం మధ్యలో రాజీనామా సూచనలు ఉన్నాయి. వృత్తిలో ప్రయాస పెరిగినా తగిన ప్రయోజనం కూడా ఉంటుంది. ఉద్యోగంలో అనుకూల పరిస్థితి యేర్పడుతుంది. రావలసిన దబ్బి సమయానికి అందడం వలన అన్నివ్యవహారాలూ ఒడుదుడుకులు లేకుండా సాగిపోతాయి. ఆరోగ్యం బాగానే ఉంటుంది. కుటుంబ వ్యవహారాలు యధాతథంగా ఉంటాయి. రీతయాలకు పుణ్య కార్యాల నిరాటంకంగా వెంటేరుతాయి. విద్యార్థులు కృతార్థులు కాగలరు.

సుఖి స్వప్నములు వుడ్ వార్మ్ కు ధన్యవాదాలు!

కుటుంబం, పుల్లడనం, కడుపు
ఉబ్బరం, పల్లచేయునపుడు కలిగే
జ్వరం, వాడే

వుడ్ వార్మ్ గైవ వాటర్

తెలివైన తల్లులు
100 ఏళ్ల మంచి వాడు
చున్నారు.

Always ATC-508 TEL

అతి తేలిక
మీకు

కావలసిందల్లా

మాత్రమే

వేషనల్ అండ్ గ్రిండ్స్ లో

సేవింగ్స్ బ్యాంక్ అకౌంట్

ప్రారంభించడానికి

బ్యాంక్ ఛార్జీలు లేవు - పైగా
సాలినా నూటికి రు. 3/-లు
వడ్డీకూడా మీకు లభిస్తుంది.

నేడే మీకు సమీపంలోవున్న ప్రాంతం వెళ్ళండి:

వేషనల్ అండ్ గ్రిండ్స్ లో బ్యాంక్ లిమిటెడ్

(యూనైటెడ్ కింగ్డమ్ లో ఇన్ కార్పొరేట్ చేయబడింది. సెంట్రల్ బ్యాంక్ వరసమితం)

NGR/4111

ప్రాంతాలు: మద్రాసు: 3, సె ర్వి ట్ కోడ్స్: 378 నేతాని సుకానా కలెక్టరేట్ కోడ్స్. (రామిర్వ (కొంబి);

కె. అర్వియన్ ప్రిట్: 168. మౌంట్ కోడ్స్: పైదరాబాద్: అవీడ్ కోడ్స్.

పరివయ కుసుమలు ఎరికివెన్,

జరిగిన కథ

దొడ్డర్ సీత, తన స్నేహితు దారయిన డాక్టర్ రాధకు తమ కుటుంబ గౌరవం చెప్పుతూవుంటుంది... 'జానకి, సీత అక్కచెల్లెల్లు. జానకి రామారావులకు పెళ్ళవుతుంది. జానకికి, చనిపోయిన దినమానుయ్యుడి నంటంధం వుందన్న కోసంతో రామారావు ఆమెను విన్నమాపు చూస్తాడు. భార్యభర్తల మధ్య తీవ్రమైన అభిప్రాయభేదాలు రావటంతో, జానకి తానాశించిన ఆనందాన్ని పొందలేకపోతుంది. జానకిపై

రామారావు అనుమానం వానాటికి ఎరిగిపోతూ వుంటుంది. వండుగకు జానకి దగ్గరకెళ్ళిన సీత, ఆ సంపదాన్నంతా బాగా అర్థం చేసికొనగలుగుతుంది. సినిమా హాలులో రామారావు, విద్యార్థిని రమణో మాట్లాడటం సీతలో అనుమానానికి దారితీస్తుంది. ఆ సంగతి ప్రస్తావించిన జానకికి రామారావు చేతిలో పుళ్ళీ చీవాట్లు తగిలాయి. ముమ్మందు రామారావు రమణు తన యింటికే తీసుకొస్తూన్నా డన్న వార్త జానకి పుట్టింటోన నంచలనాన్ని కలిగిస్తుంది.

కుని ఎప్పుంది. దాని తల, చేంపిరి, ఎటులా, ఆస్వయంగా, ప్రేమతో నిమిరింది. అక్కయ్య అమ్మను వదాల్చి "కంట తడిపెట్టవద్దా ఇంకా నేను బ్రతికే ఉద్వానమ్మా" అన్నది. ఆ మాట అంటూ నా నైపు చూపింది. దాని జీవిత మంతా సినిమా రీలులా వా కళ్ళముందు కనిపిం దింది. అక్కయ్య తెలుగునారి ఆడబడుచు. మావారి మానాలుగల ప్రీతివూర్తి. పవిత్ర భారత దేశంలో పుట్టి, పవిత్రమైన ఆడల్లాకు, సాంఘిక కట్టుబాట్లకూ తలవంచి, పవిత్ర భావాలతో, అదరాధిమానాలు ఎంతమాత్రం చూపని భర్తతో జీవురం చేస్తున్నది. ఇంటరులో అది సంపదించు కున్న వస్తుల్లాను పర్చిఫీటుగానీ, ప్రెస్చిఫీతో గారిల్చిన కాండక్కు పర్చిఫీటుగానీ, లెక్కరద్దూ, విద్యార్థులూ చూపిన అదరాధిమానాలు, ఇం

8

ద్రిమ్మ గోం చెప్పటానికి వీలేదు. అవిద గుండెబొంబి రాంబద్దది. ఎప్పుచెప్పుడు తెల్ల

వారుతుంటా, ఎప్పుడు గుంటూరు పోదామా అనిపించింది. అమ్మను తీసుకుని గుంటూరు వెళ్ళాను. ఇంటికి వెళ్ళగానే జానకి చూచి అమ్మ కానిలించు

అంతా చూడగానే అప్పుడల్లా అంతా చూడగానే జీవించటానిక్కడ ఏ విధంగానూ ఉపయోగపడలేనేమో ననిపించింది. అక్కయ్య ముఖంలో అనాటి కాలిరేఖలు శాశ్వతంగా తొలిగిపోయినాయి. నిరాశ, నిస్పృహ గూడుకట్టుకుని బాపురంచేస్తున్నాయి.

మేం వెళ్లే సరికి బావ ఇంట్లోనే ఉన్నారు. నన్ను చూడగానే నవ్వుతూ ముఖావంగానే పలకరించారు.

“కులాసాగా ఉన్నారా బావా. అక్కయ్యను చూస్తానంటే అమ్మను తీసుకువచ్చాను” అన్నాను.

“అట్లాగా. మావగారు కులాసాగా ఉన్నారా? వెళ్లే రోజున వారు కొంచెం సుస్తాగా ఉన్నట్లు కనిపించారు. సరే నస్తా” అంటూనే వెళ్లిపోయారు.

అమ్మ నాలుగు రోజులంది. అన్ని విషయాలూ అమ్మతో చెప్పింది. జానకి. అమ్మ వెళ్లి నోరూ బాదుకుంది. అమ్మ మనస్సులో దిగులు పేరుకుపోయింది. కన్నతల్లి మనస్సు అక్కయ్య జీవితాన్ని తల్చుకుని బావమీద కార్యణంతో నిండిపోయింది. ఆవిడ విచారానికి అంతులేదు. కొన్నాళ్ళ పాటు నన్ను ఉండమని అమ్మ వెళ్లింది. మీ అమ్మ ఎందుకు వచ్చిందని, అప్పుడే వెళ్లిందేమిగాని బావ అనలేదు. అమ్మ ఉన్న నాలుగు రోజులూ ఆయన రావటం రాత్రి పదిగంటల తరువాతనే.

ఆ రోజు ఆదివారం. బావ ఇంట్లోనే ఉన్నారు. కలవయినా సాయంత్రం నాలుగంటలదాకా ఉంటుండాకు కొంచెం ఆశ్చర్యం కలిగింది. సరిగ్గా రాలగుప్పరకు ఒకమ్మాయి వచ్చింది. నమ్మానే బావను పలకరిస్తూ “ఏం మాస్టారూ, ఇవాళ

హృదయ కుసుమాలు

పాట కచ్చేరీ ఉంది మర్చిపోయారా” అని నవ్వుతూ అంటూ అక్కడే కుర్చీలో కూర్చుంది. అమ్మాయిని పరిశీలనగా చూశాను. ఆ రోజున పినిమాలో చూసినవన్నాయే. రమాదేవి. నన్ను ఆ అమ్మాయి చూశాడే.

“వస్తూన్నా రమా. పాట కచ్చేరీ సంగతి నాకూ గుర్తుంది. నువ్వే వచ్చి పిలిస్తేనేగాని వెళ్లదల్చుకోలేదు.”

“ఆ మర్చిపోయా. కస్త జాగ్రత్త. మా మరదలు సీత వచ్చింది.” అన్నారు.

నాకు తల సరికినంత వనయింది. అక్కయ్యకు ఇదంతా అలవాటయినట్లుంది. అమ్మాయి రాగానే ఒక్కసారి చూచి కళ్ళు తుడ్చుకుంది. అభిమానం కల ఆడదానికి తన భర్తతో ఒక పరాయిస్త్రీ తన కళ్ళ ఎడటనే తనకన్న ఆధిక్యత చూపుతూ కులుకుతుంటే అంతకన్నా తలవంపు విషయమేముంటుంది?

నేను బావగారి గదిలోకి వెళ్లాను. నన్ను చూడగానే రమాదేవి నిరాంతరపోయి లేచి నిల్చింది. గులాబిరంగు షిఫాన్ షీర్ట్ కట్టుకుంది. నారింజ రంగు వెల్వేట్ జాకెట్టు తొడుక్కుంది. లంగాకు కుట్టిన నక్షత్రాల్లాంటి చెమ్మి పూలు నీరెతోంచి నన్నుచూసి నవ్వుతూ మెరుస్తున్నాయి.

“కాశేజీతో మా శిష్యురాలు రమాదేవి. అమ్మాయి సీత, మా మరదలు” అంటూ ఒకరికొకరు పరిచయం

చేశారు బావ. నాకు వళ్ళు మండిపోయింది.

“నమస్కారమండీ” అన్నది రమాదేవి. (సతి నమస్కారంచేస్తూనే తీక్షణంగా రమాదేవిని చూశాను. రమాదేవి, ఖంగారుడడి తలొంచుకుంది.

బావతో కలసి రమాదేవి వెళ్లిపోయింది. వాల్లిద్దరూ వెళుతుంటే నా మనస్సులోని ఆవేదన పెల్లబికి శరీరం వణికిపోయింది. అక్కయ్య ఆశ్రయించవలసిన స్థానం రమాదేవి ఆక్రమించింది. వాళ్ళ వెళ్లక నాకు వళ్ళు తెరిచేదు.

“జానకి. బావ అట్లా చెడిపోవటానికి నువ్వే కారణమే. అట్లా మొద్దులా చూస్తూ వూరి కోవంటుంటే బావ అట్లా తయారయ్యారు. నీ కాపురం బాగుచేసుకోవటం నీకు చేతకాదు. నువ్వు సుఖపడలేవు. ఒకళ్ళను సుఖపెట్టలేవు. పిల్లి చాలా సాత్మికమైన జంతువు. ఎంతచేసినా ‘మ్యూవ్’ మంటూ తోక ముడ్చుకుని వెళ్లిపోతుంది. తలుపులన్నీ వేసి కర్ర తీసుకుంటే ఇంక ఏం చేస్తుంది. గుడ్లు పీకుతుంది. నువ్వు పిల్లిలా ఉంటే బావ ఇంకా చెడిపోతారు. నేను అవివాహితను. నేను చెప్పరానిది, చెప్పకూడనిది ఎన్నో విషయాలుంటాయి. భర్త చెడుమార్గాన వడుతున్నా తీర్చిదిద్దుకోని భార్య ఉన్నా ఒకటే, లేకపోయినా ఒకటే” అన్నాను. ఏ మాట్లాడుతున్నానో నాకు తెలిసేదు.

“అక్కయ్య” అంటూ బాపురమని అక్కయ్యని కానించుకున్నాను. నా మనస్సులోని ఉద్వేగం కట్టలు తెంచుకుంది. నేను ఏదీనంతగా అక్కయ్య తన విచారాన్ని వ్యక్తంచేయలేదు. నాకు ఆశ్చర్యం కలిగింది— అగ్ని పర్యటం బ్రదికలయినా ఇంకా ఇంత విధానమేమిటా అని. కళ్ళు తుడ్చుకుని అక్కయ్య ముఖంలోకి చూశాను. నన్నుచూస్తూ “సీతా ఎందుకే నువ్వేడుస్తావు” అంటూ నీరసంగా నవ్వింది. అంత క్షమాగుణం, నోర్రుద్వైర్యంతో కన్నుల్ని ఎదుర్కోవటం ఎట్లా నేర్చుకున్నదా అనుకున్నాను.

“నా జీవితంలో అన్ని అశలూ అణగారి పోయినయ్యే సీతా. ఏదీనా కన్నీళ్ళు రావు. వాలోని కన్నీళ్ళు ఎప్పుడో ఇంకిపోయినాయి. అన్ని కోరికలూ, అన్ని కాంక్షలూ, అంత అనురాగమూ, అన్ని ఉద్రేకాలూ, అన్ని ఉద్వేగాలూ, చంపుకున్నాను. ఈ పాటలో వాడికోసం బ్రతుకుతున్నాను. ఈ పాటలో ఏదండ కదులుతుంటే అన్ని కన్నీళ్ళు మర్చిపోతున్నాను. అన్ని అవమానాల్నీ చిరునవ్వుతో ఎదుర్కొంటున్నాను. అన్ని అనుభూతుల్నీ, అన్ని కోరికల్నీ నరిపెట్టుకొని తృప్తి పడుతున్నాను. వారిమీద ఎన్నో కోరికలు, కాంక్షలూ, అనురాగమూ ఉన్నాయి. ఏంలాభం? ఏమనుకుని తృప్తి పడను? ఎన్నాళ్ళని అన్నం నీళ్ళు మానను. తిండి మానేస్తే ఈ పాటలోని వాడి గతి. వాడికే వాళ్ళ నాన్న పోలికవస్తే అప్పుడు నా కోడల్ ఉండనే ఉన్నది. ఇప్పట్నుంచే వాడి విషయమైకూడా ఎట్లా అనుకుని బాధపడను. అయినా ఈ కాన్పు సమయం అయి మళ్ళా బ్రతికే బయటపడినప్పటి సంగతికదా? అంతదాకా నువ్వయినా తోడుగా ఉంటావని నాన్నను బ్రతికూతాను. అమ్మతో ప్రాధేయపడి ఆడిగాను. అమ్మా, నాన్నా వింటారనే సమ్మతంతో ప్రాధేయపడ్డాను. మీ బావతో ప్రాధేయపట్టమేకాదు, ప్రాణాలు పడుతాననే అన్నాను. కన్నీటితో వారిపాదాలు

కడిగను. మనస్సు కరిగేటట్లు చెప్పుకున్నాను. నా అనుభవాలు తిప్పుకుంటే నాకు ఏడుపు రావడం లేదు. గుండె రాముగా మారిపోయింది. మనస్సులో ఏ అనుభూతులూ, ఏ కాంక్షలూ, ఏ కోరికలూ కలగడంలేదు. ఒక్కటే ఆశ. ఒక్కటే కోరిక. ఒకటే బాధ. నువ్వు బావను తీర్చిదిద్దగలవే నీతా. బాగు పడితే నీ ద్వారానే వారు బాగుపడాలి. లేకపోతే నువ్వు ఒక అబంధాన్ని పెత్తననేసుకుని పోవావు. నా అదృష్టం ఈ రీతిగా ఉన్నదా, నీ అదృష్టం ఎట్లు ఉందో చూడూ. ఆ. ఏమీ అనుకోకు నీతా. నీదో అనేదన వట్టలేక అనేస్తున్నాను." అంటూ ఆయాసపడుతూ అన్నది అక్కయ్య. అక్కయ్య మాటలు వినేసరికి నాకు ప్రాణం నిర్మింపబడిపోయింది. ఏం మాట్లాడారో తోచలేదు.

బావ రాత్రి పడకొండు గంటలకి వచ్చారు. అప్పటివరకూ అక్కయ్య అన్నం తినకుండా కళ్ళల్లో ప్రాణాలు పెట్టుకుని ఎదురుచూస్తూ కూర్చుంది. వడ్డించలేక, వడ్డించలేక బావ కంచంలో వడ్డించింది. కూర్చుని వడ్డిస్తున్నా చేతుల్లో బలంతో పులుసు గరిటే వణికి పులుసంతా ఆయన చేతిమీదా, కాతిమీదా పోసింది. చెయ్యి వణికి అంతవని అరిగింది. అక్కయ్య పాడలిపోయింది. నా మనస్సు గతంకూర్చుమంది. బావ కోపం పరవళ్ళు త్రొక్కింది.

"బావకీ! నూడు, నాకు వడ్డించటానికి కష్టంగా ఉంటే పోయి పడుకో. అంత ఇష్టంలేని తిండి కావాలని నేనేం ఏడవటంలేదు. నీకు కష్టంగా ఉంటే రేపట్నంబీ పాంటువోనే భోంచేస్తాను. నువ్వు లరుగంటలకల్లా తిని పడుకో. నువ్వు నాకు వంటచేసి పెట్టుటంలేదని నేననుకోను. నా అదృష్టం బావుంటే ఆ పులుసు వేడిగాలేదు కాట్టి సరి పోయింది. లేకపోతే చెయ్యి, కాటా తాట పూడేది." అంటూ కంచంలో చెయ్యి కడుక్కుని వెళ్ళారు.

వెనకాతే అక్కయ్య వెళ్ళింది. నేను గుమ్మం లోనే కూర్చున్నాను.

"చూడండి. నేనేం పాపాలుగని పాపాలులేదు. వంటల్లో నీరసంగా ఉండి చెయ్యి వణికిపోయింది. మీకు అన్నం వండిపెట్టుటానికి కాకపోతే నా జీవి తానికి కావలసిందేమింది. ఇంతసేపూ కనిపెట్టుక కూర్చుని నేను ఎంగిలి పడకుండా ఉన్నది దేనికి? మీకోసం కాదా. మీరసలు పూర్తిగా మారి పోతున్నారు. మీకు కాకపోతే నా గోడ ఎవరికి నెప్పు కోసం. నా వంటల్లో ఏమీ పొర్తిగా లేదు. అందుకు నేను బాధపట్టలేదు. మీ గౌరవం పోతున్నదే నా మనస్సులో బాధ. తోకం కోడంబు కూస్తున్నది. ఆ రమాదేవి స్నేహం మానండి. భంతికన్నా నేను రోలేదీ, నోరదగండి. ఏడిలేదు" అన్నది అక్కయ్య.

"అయిందా తెళ్ళరు. బానకీ ఒక్కటే చెప్తున్నా. నా స్వంత విషయాల్లో నువ్వు బోక్యం కలగచేసుకోవద్ది. నీకు కష్టంగా ఉంటే రేపే వెళ్ళు విల్వారు. నీర వచ్చిందిగా. నీతో వెళ్ళిపో. నువ్వు వెళ్ళినందుకు నేను బాధపడను. పురిటికి ఎట్లాగూ వెళ్లాలిగా. రేపే వెళ్ళు. రమాదేవి విషయం ఎత్తుకు. ఆ పిల్ల కానిగోతుకూడా నువ్వు సరిపోవు. ఆ అమ్మాయి అపకాలనున్న అదృష్టం నీ మఃఖాకూడా లేదు. ఎక్కడో రాసిపెట్టి ఉండనుంది ఆ చదువు

అట్టిందిగాని, నీతో ఏంచూసే చేసుకున్నావో నాకు ఆలోచించుకుంటే ఇప్పటికీ అన్వంకావటంలేదు. ఇంకనుంచీ నువ్వు నాకు ఏ సలహా చెప్పనక్కర్లేదు. నా మంచి చెడ్డలు నాకు తెళ్ళు. నా మఖం నేను చూసుకుంటాను. బాజీమ్మై న, నన్ను ఆశించిన వారిని సంతోషపెడతాను. నాకు ఎవరియందు ఇష్టత ఉంటే వారితోనే ఉంటాను. కడుపుతో ఉన్న దానివని కనికరించి మంచిగా చెప్తున్నాను. ఇప్పట్నుంచీ నీ పురిటి ఏర్పాట్లు నువ్వు చూసుకో. నన్ను గురించి నువ్వేమీ బాధపడకు" అన్నాడు బావ. అన్నీ నాకు వివరబడుతూనే ఉన్నాయి. అడదాని జీవితానికి అక్కయ్య గీటురాయి.

"మీ స్వంత విషయాలంటే నేను బోక్యం ఏనాడూ కలిగించుకోను. వండంటి కాపురంలో కారుచిచ్చు పెట్టి, ఒక అప్రాచ్యురాలు నా ప్లానాన్ని ఆక్రమించి, నా భర్తని తన చేతిలో కీలుగొమ్మగా చేసుకుంటే చూస్తూ పూరుకోవాలంటారా? నేనే కాదు ఏవరూ దీన్ని పార్చించరు. ఏ భార్య తన

గుమస్తా : సార్ ! ధ ర లు బాగా పెరిగిపోయాయి; కుటుంబాన్ని భరించలేకుండా ఉన్నా; మీరు ఇచ్చే జీతం చాలాడం లేదు.

మే నే జ రు : ఇంతకీ జీతం పెంచమని అడగడానికి వచ్చావా?

గు : లేదు సార్ ! ఈ ఉద్యోగమూ, సంసారమూ ఒదిలేసి సన్యాసం పుచ్చుకుంటున్నానని చెప్పి వెళ్లడానికి వచ్చాను.

కె. రంగరావు (కాకరపర్రు)

భర్త స్త్రీలోలుడయితే సహించదు. ఇది మీ స్వంత విషయంకాదు. మన స్వంత విషయం. మన కాపురం విషయం. మన సంసారం విషయం. ఈ విధంగా మీరు మారిపోతుంటే నా మనస్సు ఎంత దోళిల్లుతున్నదో ఆ పరమాత్ముడిచేవరక. దాని అరికాలనున్న అదృష్టం నా ముఖానలేదన్నారు. నిజమే. చెడిపోయిన అడదాని అదృష్టం అరికాల్లోనే ఉంటుంది. అరికాల్లో అదృష్టం ఉంటుంటే అడట్లా చెడు తిరుగుతూ మిమ్మని తన చుట్టూ తిప్పుకుంటూ మిమ్మల్ని నర్తనాశనం చేస్తున్నది. పడుపుడుబ్రాచారు. పది మందికి చెప్పగలవారూ....." అక్కయ్య చెంప చెళ్ళుమంది. నా గుండె రుల్లుమంది.. గదిలోకి వెళ్లాను. అక్కయ్య చెంప అట్లాగే వట్టుకుంది. గుడ్డ నీళ్ళ గుడ్డ గుక్కుకుని ఆయాసపడుతూ ఇవంతకి వచ్చింది. బావ తలపుటు గడియ చేసుకున్నారు. అక్కయ్యకు నోట మాటరలేదు. బావ మనస్సా, అక్కయ్య సంసార జీవితమూ తెల్చుకుంటే పెళ్ళనే

తతంగానికి అసలు అర్థంలేదనే అనిపిస్తున్నది అడదగలేని భర్తతో ఆగమాల్లు పడుతూ, పుక్కి త్వాన్ని చంపుకుని, లోకానికి తలొగ్గి, మానానికి మగ్గి, అవ్వక వృధల్ని అనుభవిస్తూ, సరసదాల్లోని సరక బాధల్ని పళ్ళ బిగువుకు అడవిపెట్టుకుని, మంగళమాత్రాల్ని, మెట్టెల్ని, నల్లపూసల్ని చూసుకుని నేనూ నా భర్తతో కాపురం చేస్తున్నానని అత్యవంచన చేసుకుని, అడర్న గృహిణివని అనుకుంటూ నిక్కష్ట జీవితాన్ని గడిపేకన్న క్షణిక సుఖాన్ని మనస్సులోకి రానియ్యక, నిజాయితీగా ఏ ఉద్యోగమైనా చేసుకుంటూ, గౌరవంగా బ్రతకటమే అడది తన జీవిత పరమార్థంగా తలచి, ఆ రకంగా జీవించగలిగితే, అంతకన్నా ముఖమయ జీవితంలేదు. పెళ్ళికొచ్చిన ఏ పెద్దలూ ఇలాంటి సంసారాన్ని తీర్చిదిద్దలేదు. వంకలుపెట్టి వ్యాఖ్యానించి పోవటం తప్ప.

అక్కయ్య జీవితం నన్నెంతో కుంగదీసింది. అడదాని జీవితంలో ముఖ సంతోషాలకన్నా అత్యవంచన జాస్తి. అత్యవంచన చేసుకుంటే అడది తన కాపురం బయటపడకుండా జీవించగలిగేది. అంతరాంతర కల్లోలాన్ని దిగమింగి, అత్య సరిశీలన చేసుకోక 'అపహాస' అని నవ్వుతూ ఎవరి భర్తని వాళ్ళు వాళ్ళు వెనకేసుకుని జీవించగలిగితే ఆ భార్యభర్తలు సంఘం దృష్టిలో చింఠా, గౌరవకల్లా ఉన్నట్లుగా అనుకుంటారు. అదే సంసారం, అదే అడర్న గృహిణి జీవితం. అదే దాంపత్యానికి గీటురాయి. అదే చక్కగా, ముచ్చటగా కాపురంచెయ్యటం. ఛీ! అడదాని జీవితం ఎంత నిక్కష్టమైనదో! ఎంత అత్యవంచనతో కూడుకుని ఉందో ఈనాటికి నాకు అర్థమైంది. అనుకుని వాపోయాను ఆ రోజున.

అక్కయ్య సామ్యసిల్లి పడుకుంది. దాని చెంపల మీద కట్టిటివారలు శాశ్వతంగా దారి ఏర్పర్చుకున్నాయి. ఆ రాత్రి నాకు విద్రవట్ట లేదు. కళ్ళ మూసుకుంటే రమాదేవి కనుపించుచుంది. దాని వెనకనే విచారంగా అక్కయ్య నిల్చుని ఉండేది. చెప్పి వాల్చుకుండా కూర్చున్నాను. నా వద్దేవిమిదేళ్ళ జీవితంలో ఎనల్లై ఏళ్ళ సంసార జీవితాన్ని వా కళ్ళతో చూశాను.

ఆ రోజునుంచే అక్కయ్య మంచమెక్కింది. దాని పన్ను అది చేసుకోవటంలోకూడా జాప్యం, నిర్లక్ష్యత, నిరాశ, కనబరుస్తూ ఏదో దావలేక, బ్రతకుతున్నట్లుగానే ఉంటున్నది. వంటకూడా నేనే చేస్తున్నాను. బావకు మాత్రం లేని వోపిక తెచ్చుకుని నిదానంగా వడ్డిస్తున్నది. డాక్టరుకు చూపించారు బావ. డాక్టరుమాత్రం ఏం చెప్ప తాడు. పడికట్టు పదాలు చెప్పి, వందుబా, ఇంజక్షన్లూ నామూలుగా ఇస్తున్నాడు. అంతకు మిమ్మో అక్కయ్య ఆరోగ్యం విషయంలో బావ తీసుకున్న శ్రద్ధానకులేమీ లేవు. లేక డాక్టర్ని కూడా పిలిపించి పరీక్ష చేయమే అవిడ అంతా బాగానే ఉన్నదని బలానికి టూపిక్కులు, ఇంజక్షన్లూ తీసుకోవాలనీ, విశ్రాంతి అవసరమనీ ఒక మందుల జాబితా రాసిచ్చింది. అంతకన్నా తను చేయగలిగిందేమీ లేనట్లుగా పూరుకున్నారు బావ. వారానికి రెండుసార్లు అక్కయ్యతో లేక డాక్టరు

42 వ పేజీ చూడండి

సాయంత్రం ఆరుగంటలవేళ వగలంతా తన ప్రతాపం చూపించిన ఎండ విశ్రాంతి తీసుకున్నది. మెల్లిగా చల్లగాలి తిరిగింది ఏప్రిల్ మొదటివారతి. విద్యార్థి లోకం ఖుషీగా గడిపే వేసవి సెలవులు. ఏడాది అలసటను నిమిషంలో పోగొట్టి వినుత ఉత్సాహాన్ని అందజేసే మధురమైన రోజులు. పరీక్షలు పూర్తికావటంతో కళా తీరికగా వీధి వరండాలో కూర్చుని నవల చదువుకుంటున్నది. జానకమ్మ లోపలినుంచి కేకేసింది.

“ఏమే కలా! కాస్త శారదకు సాయం చెయ్యరాదా? సెలవులేగా?”

వరండాకు కుడివేపున ఉన్న గదిలో జానకమ్మ నడుంపైపుతో కదలేక మంచం మీద పడుకున్నది. కాస్త దూరంలో గోడకు మరో మంచం చేరబెట్టి ఉన్నది.

మద్రాసులో ఇళ్ల దొరకటమంటే సామాన్యమైన విషయం కాదు. అది రైనా — బాలీ నమస్స అంతటి జటిల నమస్స. అయినా రామయ్య గారు అసాధ్యులు. రామయ్య గారంటే జానకమ్మకు భర్త. కళకు వాస్తవం. ఆయనకు కళకా మరో సలుగురు కుమారీ మణులున్నారు. వాళ్లు గీత ఉష, చిత్ర, శారద. కళ, గీత కవల పిల్లలు చెరక ఇరవై రెండేళ్లు ఉంటాయి.

ఉష వాళ్లకంటే రెండేళ్లు చిన్నది. ■ రెండేళ్ల తేడాను నిలుపుకుంటూ ఉష తర్వాత చిత్ర, చిత్ర తర్వాత శారద వున్నారు. కళ హాం సైన్సు బి. యస్. పీ. పరీక్ష, గీత బి. ఏ. మ్యూజిక్ పరీక్ష వ్రాశారు. ఉష పాలిటెక్నిక్ డ్రెస్ మేకింగ్ డిప్లొమా కోర్సు చదువు తున్నది. మూడేళ్ల కోర్సులో రెండేళ్లు ముగిశాయి. చిత్ర ఆర్ట్స్ స్కూల్లో మొదటి ఏడాది పూర్తి చేసింది. పోతే శారదకు ఇంగ్లీషు చదువులు అబ్బలేదు. కనీసం ఎస్. ఎస్. ఎల్. సీ. వరకైనా రాలేక పోయింది. మూడో ఫాలోప్ తోటే చదువుకో నమస్కారం పెట్టి ఇంట్లో కూర్చుంది. అయితే పూరికే కూర్చోలేదు. హిందీ క్లాసులకు హాజరవుతూ వచ్చింది. బ్రవరీలో వికారద రెండో పార్టు వ్రాసింది.

రామయ్యగారు అసాధ్యులంటే అయదుగురు ఓడ పిల్లల తండ్రి కావటంతో కాదు. ఆయన టిఫ్లికేసుతో, ఒక మంచి లోకాలిటితో, వంద హుయిలకు ఒక చక్కని ఇంటిని సంపాదించలేదు. — అద్దకే అయినా అనుకోవలసిన సమాఖ్య. రామయ్యగారికి బ్రాడ్వేలో ఒక వాచీల షాపుంది. సాపు మీద లక్షలకు లక్షలు సంపాదించలేక పోయినా, సంపారం మాత్రం సుఖంగానే దొర్లి పోతున్నది. ఉదయం పది గంటల నుండి రాత్రి ఏడున్నర గంటల వరకూ ఆయన కొట్టేసే ఉంటారు!

అయిదురె

రాత్రిపూట తప్పింది వగటి పూట ఆయన ఇంట్లో ఉన్నట్లే ఉండదు, ఒక్క ఆదివారం మినహా.

రామయ్యగారు అద్దెకుంటున్న దాదా ఇల్లు మరీ పెద్దది కాదు. ఇంటిముందు గేటు, గేటుకు కాస్త దూరంలో వీధి వరండామెట్లు, వరండాకు కుడివేపున వరసాగా మూడు గదులు ఎడం వైపున రెండు గదులు, మధ్యలో హాలు. వెనకాతల వోపెన్ వరండా—మధ్య హాలు ద్రాయింగు రూముగా వాడు కుంటున్నారు. కుడివేపు గదుల్లో మొదటి గది జానకమ్మ వడక గది. రెండో గదిలో గీత వంగీత సాధన చేసుకుంటుంది. మూడోది పంటిల్లు. ఇటువక్క

రెండు గదుల్లో ఒకటి అమ్మాయిల వడక గదిగా ఉపయోగపడుతున్నది. రెండోది బాల్ రూం.

ఇంట్లో సామాన్లు అట్టే లేకపోయినా ఉన్నది ఇరవైనది, అందమైనవి. గీత పాడుకునే గదిలో అయిదడుగుల ఎత్తు గాడ్రిజ్ బీరునాను అందంగా అమర్చారు, కాస్త దూరంలో రెండు మూడు తోలు పెట్టెలు మరో రెండు మూడు బ్రంకు పెట్టెలు, ఇతర చిల్లర మల్లర సామాన్లు ఉన్నాయి. జానకమ్మ వడుకున్న గదిలో కూడా ఏవో కాసిని సామాన్లు ఉన్నాయి. జానకమ్మ, రామయ్యగారు తప్ప పిల్లలెవరూ మంచాల మీద పడుకోరు. అందుకే మంచాల సంఖ్య రెండుకు మించి సెలగలేదు.

పు

మందరపు లలిత

ఇంత లావు, అంత పొడుగు ఉన్న జానకమ్మ ఎప్పుడూ ఏదో ఒక జబ్బుతో బాధ పడుతూనే ఉంటుంది. వోపేక్ష ఉన్నవాడు ఇంట్లో పని చూసు కుంటుంది. తేవినాడు మంచాన్ని అంటిపెట్టు కుంటుంది. ఆ సమయంలో శారద తప్ప మరె వ్వరూ వంటంటి. ఛాయలకైనా పోరు. ఈ రోజు కూడా శారద వంటంటి కూర్చుని వంకాయలు తరుగుతున్నది. ఒక మూల రెండు ఇత్తడి బిండెల నిండా మంచి నీళ్లున్నాయి. వంట చేసుకోవడానికి ఎత్తుగా, అరుగు లాంటిది కట్టారు. దాని మీద ఒక పేపున స్త్రీలు గిన్నెలు, రెండు, మూడు ఇత్తడి గిన్నెలు తళతళ మెరిసిపోతూ ఉన్నాయి. ఇంకో

వేపున పోపుల డబ్బాలను పేర్చారు. స్ట్రీ మీద వంట కాబట్టి వంటిల్లు మని చూసి తిథిలమై పోలేడు. మిగతా అన్ని గదుల మాదిరిగానే వంటిల్లు కూడా తెల్లని గోడలతో నీలుగా ఉన్నది. జానకమ్మ గదిలో నుంచి నూటిగా వంటిల్లు కనబడుతుంది. శారద ఒక్కతే పని చేసుకోవటం చేసి జానకమ్మ జాలి వదింది. అందుకే కళను కేకేసింది.

కళ వలె మీది నుంచి చూపులు మళ్ళించి దురుసుగా అన్నది.

“అబ్బ! నేను చెయ్యలేను బాబు! కాలేజీ పరీక్షలు వదిలాయనుకుంటే నువ్వు తీరిక లేకుండా

ఇంటిదా చూడలేనైతే కానీ నీకు తప్పిగా ఉండదు కాబోలు! కాలేజీలో చేసి చేసి అంటి పోయానూ ఇంకా ఇక్కడెవరు చేస్తారు?”

తల్లికి నడుం పడుతున్న గీత “అవునే అమ్మా! అది కాలేజీలో అయితే మన గిన్నెల దగ్గర్నించి తోమగలదు కానీ ఇంట్లో ఇటు పుల్ల తీసి అటు చెయ్యలేదు. వంట చేత కాదు కానీ చూడబోతో ‘హూం సైన్సు’ పేరగ జెట్టింది!” అంది హాళనగా నవ్వుతూ.

కళకు కోపం వచ్చింది.

“గీత! మాటలు తిన్నగా రాయ్! వంట చేతగాని దెవరికి? చెయ్యవన్నాను కానీ చేతకాద న్నానా?”

“ఎందుకు చేత కాదు? అమ్మా, శారద వూరి తెల్లనప్పుడు నీ వంట రుచి చూసినావుగా అమ్మా! నువ్వుని తెళ్లటం కాదు కానీ ఆ వాలుగు రోజులు మాకు ఉపవాసమే!”

“అప్పుడా? అప్పుడు నాకు కొర్ర కాలే జిలో అప్పుడే నేర్చారు. ఏ మాత్రం ప్రాక్టీస్ లేకుండా నువ్వు మాత్రం చేయ గలవా ఏమిటి? ఇప్పుడు చూసుకో! ఎప్పుడూ నాదే పప్పు మార్కులు 60%కు తక్కువన్న మాట లేదు. మా మిస్సుకు నేనంటే చాలా ఇష్టం. అంతా నాకు పన్ను క్లాసు ముందనుకుంటున్నారు. కూడా!” అంది కళ. గర్వంగా చూస్తూ.

“భేష్! నీకే అరవై మార్కులొస్తే శారదకు నూటికి నూరూ ఇవ్వచ్చు అది కాలేజీలో నేర్పు కున్నదా ఏమన్నానా? శాస్త్రోక్తంగా నేర్పుకుని ఇది చేస్తున్నదిగా చూడాలి. అంతోటి వంటకు బ్రహ్మాండంగా మార్కులొకటి!”

కళ ఉక్రోశం వట్టలేక పుస్తకం మూసేసి, జానకమ్మ దగ్గర తెల్లించి. నవ్వుగాపాడుగా, అందంగా కనబడే కళ ముఖంలో కోపం చిందులు త్రొక్కింది.

గీతను చూచి చూచూ చూస్తూ “దాని కంటే చదువూ సంధ్యలేదు. ఇరవై నాలుగంటలూ వంటం టినే పేర్చాడుతుంది. అది చేయటం ఏం గొప్ప?” అంది.

గీత వెక్కిరింతగా మూలి తీసింది.

“అవునే అదేం గొప్ప? వంట గురించి బోలెడు పుస్తకాలు చదివి వంటంటిల్లో ఎలా తంటాలు పడాలో తెలియక దిక్కులు చూడడం గొప్ప కానీ!”

గీత నవ్వుతూ ఉంటే రెండు బుగ్గలూ పొట్టలు పడ్డాయి. కవల పిల్లలు కావటం చేత కాబోలు కళ, గీత ఒకే పోలికన ఉంటారు.

“చాలేవే గీతా! అక్కడికి స్విగూషేడ్”

గొప్పదైనట్టు ఎందుకొచ్చిన మిడిసి పాలు! అసలు నీ చదువు ఎందుకు పని కొచ్చినట్టు? దీని దాటులన్నీ నా దగ్గరే! సంగీతం వాళ్ళని మిగతా స్టూడెంట్లు ఎంత చులకనగా చూస్తారో నాకు తెలియదను కున్నది పాపం!”

కోపంతో వూగి పోయేసరికి కళ నెత్తి మీది కుండ కాస్తా పగిలింది. కాస్తా? బ్రహ్మాండంగా పగిలింది. అదనాళే పుడూ నెత్తిప ఒక నీళ్ల కుండ పెట్టుకుని తిరుగు తుంటారు. ఎందుకో మరి!

రామయ్యగారు ఎవరో అబ్బాయిని వెంటేసు కుని ఇంటి కొచ్చారు. కాస్తాపుయ్యక “కళా!”

మంచి పుస్తకాలు

అద్భుత హస్తకళలు: బ్రహ్మాండంగా నవ్వించే కొన్ని వందల చిన్న కథలున్న గొప్ప పుస్తకం పేల రూ. 3-50

జీవిత సమయం: పరిమళాలు, విలాస వస్తువులు వివిధ ముందుల ఎన్నో రకాలు, సులభంగా చేసే మార్గాలు రూ. 3-50

జీవిత రహస్యాలు: మీ దాంపత్య సుఖ జీవితానికి వెంటనే తెలుసుకోదగ్గ అనేక కౌమారాలు రూ. 3-50

అద్భుత రహస్యాలు: బ్యాపారంధ్రుల మంచి బాధాలతో ధన సంపాదనకు అనేక కౌశల్యాలు రూ. 6-00

పోస్టు ఖర్చులు: చిత్రం క్రింది ఎత్తన్న కు వ్రాస్తే మీ కు తెలిసినది విసిరి పోస్టులో పంపబడెను.

దేశ సేవ ప్రచురణలు, ఏలూరు, ఆంధ్ర.

డాక్టర్ వృత్తి చేయండి

విరామకాలంలో ఇంటిలో హోస్పిట్ బ్యూజిన్ ద్వారా హోమియోపతి చదివి, గవర్నమెంటు రిజిస్ట్రేషన్ కారేజి ద్వారా డిప్లొమా పొందండి.

(ప్రాప్రెక్ట్స్ ఉచితం. వెంటనే వ్రాయండి: Indian Homoeopathic College, (APW), JULLUNDUR CITY

అయిదు రెళ్ళు

అంటూ కేకేరారు. కళ పదిటి చెంగుతో కట్టిళ్ళు తుడుచుకుని కోపంగా మూట్లాడకుండా కూర్చున్నది. పగిలిన కుండ గమ్మత్తుగా అతుక్కు వారికి పనిళ్ళ పన్నిటినీ నింపుకుని మళ్ళా నెత్తి నెక్కి కూర్చున్నది. ఆడవాళ్ళ కంటే! నెత్తి మీద కుండ ఇంతలోనే పగులుతుంది. అంతలోనే మళ్ళా నెత్తి నెక్కుతుంది.

మానీ మానీ రామయ్య గారే తోపలి కొచ్చారు. "పిలిస్తే ఒక్కరూ ఉంకరూ, పంకరూ ఏమో చ్చిందరా?" అన్నారూ విసుక్కుంటూ. "కళనో పిలిచారు? ఒక్కరి పిలిస్తే మరొకరూ పరుగెత్తుకుంటూ రావాలా?" అంది గీత. ఈలోగా ఆయన కళ ముఖం మానీ సంగతంతా ఆకలింపు చేసుకొన్నాడు.

"మళ్ళా తగువులాడు కున్నారా? ఇంకా చిన్న పిల్లల్లా ఏమిటారా ఏడుపులూ మీరూను?" అంటూ జానకమ్మ నైపు తిరిగి "నా స్నేహితుడు రామవయ్య లేదా - అతని కొడుకు మధాకర్ సుంద్రాను చూద్దామని వచ్చాడు. రెండు రోజుం పాటు మనింట్లోనే ఉంటాడు. వాడి ఆలనా పాలనా జాగ్రత్తగా చూసుకోండి." అన్నారు.

తర్వాత అమ్మాయిల కేసి మానీ "ఎప్పుడవగా తిన్నాడో తిండి! వాడికి కాస్త కాఫీ, టిఫిన్ తయారు చేసి తీసుకు రండి!" అని వెళ్ళబోతూ మళ్ళా ఆగి "వాడి కొక్కడికే అనుకునేరు? ఆ చేత్తోనే నాక్కూడా తీసుకురండి!" అని నిష్క్రమించారు.

జానకమ్మ అమ్మాయి లిద్దర్నీ వెనక్ రెండు, మొత్తం నాలుగు చీవాట్లు వేసింది.

"వెధవ కుక్క జట్టిలా మీరూను! ఇంక లేని వంటింట్లోకి నడవండి. గీతా! నీ కెన్నెసార్లు చెప్పినా బుద్ధి లేదు! దాని బోలి, దాని చదువు బోలి నీ కెందుకే? నీకంటే చిన్నది కదా, అదొక మాటంటే పట్టుకుని రాద్ధాంతం చెప్పాలేకదా? వంటి పిల్లలా ఏడ్వాలా?"

"చీటికి మాటికి పెద్ద దాన్నంటావే! ఎంత పెద్దదాన్నేమిటి? దానికంటే ఒక గంట ముందు పుట్టానో, లేదో ఎంతో లేదా ఉన్నట్టు మాట్లాడాలా? అన్నిటికీ దాన్ని చెనకేసుకుని వస్తావు -" అంటూ కళ అక్కడి నుంచి కదిలింది. గీత కూడా కదిలింది.

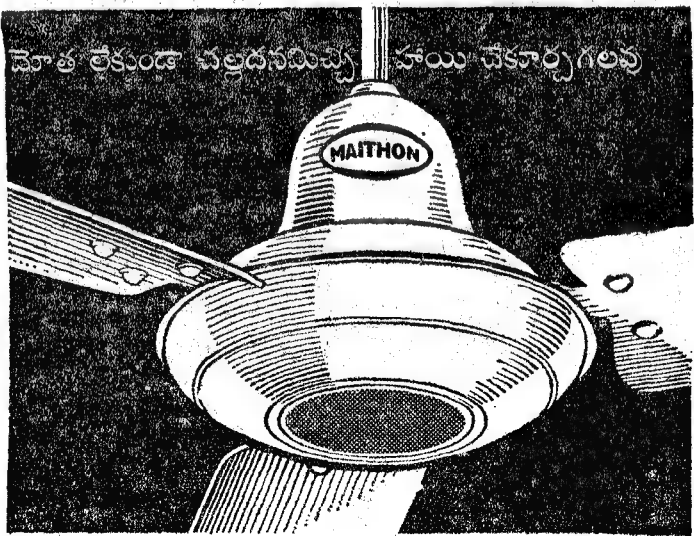
ఇద్దరూ వంటింట్లోకి వెళ్ళి ఎడ ముఖం, పెడ ముఖంగా కూర్చున్నారు. ఏదో తగువులాడుకుంటు పుట్టు నిసిపించింది కాని దేనికోసమో కాళదకు బోధపడలేదు.

"ఏం? అలా ఉన్నారే?" అనడిగింది.

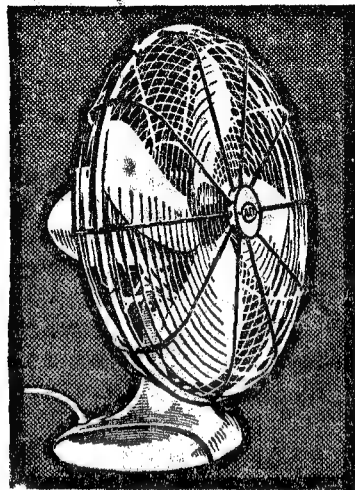
"నీ గురించేలే తగువు వచ్చింది. నీకు వంట బాగా చేతోచ్చు అని వేనంటే తనకే బాగా వచ్చని కళ కోరిక! నైగా నీకు వచ్చు సంద్యా లేదా..."

కారడ వంతాయలు తరగటం వూరిచేసి కత్తి పీటను వాళ్ళి ఓ పక్కగా పెట్టింది. వంతాయలు తిరిగిన స్త్రీలు గిడ్డెకు పల్లెం తెచ్చి మూత పెడుతూ "నిన్నునేగా చేసవండిన అరిటికాయ కూర 'రుచి పని' లేదని అంతా అలా పట్టుకెళ్ళి పిడికో సారే సాచ్చావ్?" అంది.

కళ ఆశ్చర్యంగా చూసింది.

మెథన్ ఎస్ లాక్ర దీపి 900 యంపియమ్. 1200 యంపియమ్, 1400 యంపియమ్, 1500 యంపియమ్

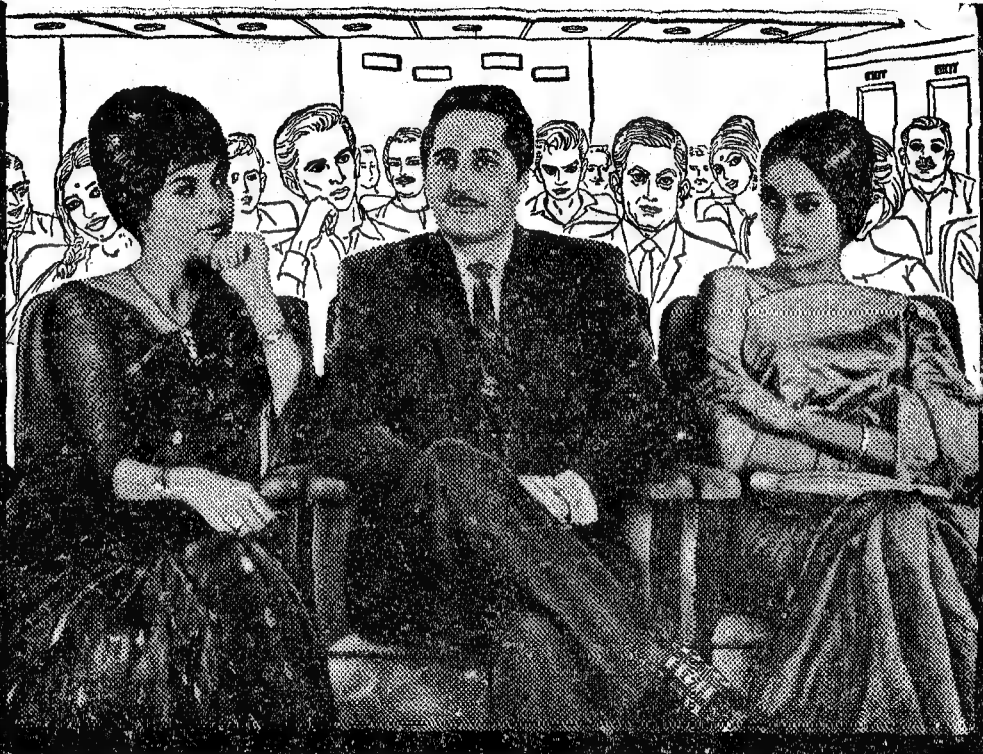

- దీంక్య 400 యంపి యంపి డేబుల్ హెడర్
- తీసి తగిలించడానికి వీలైన గార్డ్
 - కోవలెనెట్లు పెట్టుకోవడానికి వీలైన అనిశేటింగ్ హెడ్
 - పుండవలెన ఆకారంలో పనుపాదగా పుండే అల్యామినియం బ్లేడ్లు
 - మూడు తరగతుల స్పీడర్
 - అనేక ఎనామిల్ రంగులలో

AEI సిలింగ్ మరియు టేబుల్ ఫ్యాన్స్

మేలిరకం విడి భాగాలకు నిపుణత్వంతో కూర్చి పకడ బండిగా తయారుచేసినవి మాత్రమేగాక, అనుభవజ్ఞులు, పాం శేతిక నిపుణులు ఎజెజి సిలింగ్ వంకాలను డేబుల్ వంకాలను సర్వదా కనిపెట్టి వుంటారు. అది హై-పవర్ ఆపరేషన్లకు అయినా, లో-పవర్ కన్సమ్మేషన్లకు అయినా ఎజెజి వంకాలనే పేరుపెట్టి అదిగి తీసికోండి.

అసోసియేటెడ్ ఎలక్ట్రికల్ ఇండస్ట్రీస్ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్.
 (కాన్ హాన్, 13, కాశీంద్రనార్ ముఖర్జీ రోడ్, కలకత్తా.)
 శ్రావించు: బొంబాయి, న్యూఢిల్లీ, మద్రాసు, బెంగళూరు, కోయంబటూరు, నాగపూర్.
 AEI-47A TEL

మీకు నమ్మకం ఉందా?

పినిమా చూసి ఆనందిస్తున్నారా? మరి మీ ప్రక్కనున్న వారుకూడా పినిమా చూస్తూ మీవలె ఆనందించ గలిగేటట్లు చేయగలుగుతున్నారని మీకు నమ్మకం వుందా? మీ చెమటతోపాటువచ్చే దుర్గంధం ప్రక్కవారికి అనవ్యం కలిగిస్తుంది. ఎయిర్ కండిషన్ చేయబడిన హాలులో అయితే మరి ఎక్కువ. అద్భుతమైన జి-11* కలిగివున్న సింథాల్ టాయిలెట్ సబ్బు క్రమం తప్పకుండా వాడితే దుర్గాంధాన్ని కలిగించే క్రిములు పూర్తిగా చచ్చిపోగలవు. సింథాల్ వాడితే మీరుఅందరికీ ఆమోదయోగ్యులుకాగలరు. కాగా, మీలోఆత్మవిశ్వాసంపెరుగుతుంది.

సింథాల్ సబ్బుతో స్నానం చేసిన అనంతరం అతి కమ్మని వాసన రీనుకూ, క్రిమి సంహారక గుణం కల జి-11 కలిగివున్న సింథాల్ టాయిలెట్ పౌడర్ను చంట్మీద పట్టకుంటే మరింత రక్షణ.

* ఎర్. జివోడా కంపెనీ యొక్క ట్రేడ్ మార్క్

* "జి-11-ఏమిటి?" అనే ఉచిత సంహారక ప్రశ్నకోసం 'గోదెజ్', బొంబాయి-12కు వ్రాయండి.

అందం
ఇనుమడింపజేసి
నమ్మకమాత్రమేగాక
కిమి సంహరించుకూడా

గోదెజ్ సబ్బులలో మేలైన దానిపేరు

CT-12 TEL

వచ్చింది. తేడియో 'వివిధ భారతి' అని పోయింది. దాని ముందు నుంచి లేచి ఒకసారి ఒళ్లు విరుచుకున్నాను. ఇంగ్లీషు పినిపా ఏదైనా ఉంటే దోధామనుకున్నాను గానీ యేమా లేక పోవడంతో ■ అలోచనకు స్పృహ చెప్పి, ఏడన్నా కథ రాద్ధా మను కిని కాయితాలు ముందు నవేసుకూర్చున్నాను. కథ వస్తువులేం అట్టకపోవడంతో 'కాఫీ' చేయ నుని ఒక్క పెనలేక పెట్టాను. అమ్మ కాఫీ తెచ్చే దాకా అలోచనూనే ఉన్నాను. అలోచన ఒక్కటి నిలకడగా కుదరడం లేదు. ఒక్కసారి ఒక దాని గురించి అలోచిస్తే, మరో క్షణంలో ఇంకో విష యం మీదికి మారిపోతుంది. రెండో కప్పు కాఫీ కూడా శాఫీ చేశాను. ఒక్కసారి నోట్లో వేసుకుని 'టేబిల్ పాస్' అని చేసి పడుకుని, మా కాంపౌండ్ గేట్ వైపు చూస్తూ అలోచన ప్రారంభించాను.

కుదుకు పట్టబోతుండగా "సార్" అనే కేక వినిపించింది. వేచి పట్టించుకోలేదు. మళ్ళీ "సార్.. సార్...." అని ఆ సుదీర్ఘమైన కేకలు వినిపించ సాగాయి. విసుగుతో కళ్ళు తెరిచాను.

దెబ్బతో మత్తు పదిలింది. ఎదురుగా గ్లాస్కో పంచే, పిల్లలు జాబ్బులో మా 'కరక్కాయి పంతులు' ప్రత్యక్షం! 'వచ్చునా భగవంతుడా' అనుకోకుండా ఉండలేక పోయాను!

ఇప్పుడు ఆయన్ని పరీచయం చెయ్యడం ఎం జే నా అవసరం! ఆయన అసలు పేరేమిటో గానీ, ఎవ్వరూ ఆ పేరు ఉపయోగించగా విన్నేదు నేను. ఆయనా మాలోగే వూరికి కొత్తవాడు. చూడడానికి చాలా వింతగా ఉంటాడు. కిలుపుగోలు మనిషి. కొత్తా పాతా లేకుండా అందర్నీనూ సరదాగా మోట్లాడ గలడతను. దాని ఒక్కటే చిక్కాయ నతో ఎదుటి మనిషి తన మాటలంటే సుమఖంగా ఉన్నాడా, విసుగుతో చస్తున్నాడా అనేదృష్టి ఆయనకు అసలు ఉండదు! అలాగని అతణ్ణి ఆ అమాయకుణి అనగలమా? ... చెప్పలేం.

ఆయన పూర్వజులతో రాజకీయాల్లో పాల్గొని శ్రీ కృష్ణ జన్మస్థానాన్ని దర్శించి ఉండ తప్పునా మా తమ్ముడి అభిప్రాయం! లేక పోతే—

ఏ విషయమిద్దైనా అంత చాలాగా (ఒక్క చుక్క పారం లేకుండా అనేది ముఖ్యం!) ఉపన్యాసం చువ గలదా?

"నాన్నగారున్నారాబ్బాయ్!" అనడిగా— నన్ను తన గురించి ఇక దాడుదానికి అవకాశ మివ్వ కుండా.

ఒక్కసారి ఉలిక్కిపడి— 'లేరండి!' అన్నాను.

నిజానికి నాన్నగారు మేడమీద పడుకొని నిద్ర పోతున్నారని అనలే ఆయన రెండు వేల మంది విద్యార్థుల ఫలితాలు విన్ననే ప్రకటించడంలో బాగా అలసి పోయారు. ఇవాళయినా కాస్త తెరిపి ఇస్తే మంచి దని తదుముకోకుండా అబద్ధ మాడేశాను. అదీ కాక ఆయన నిన్నటి వరకూ పడ్డ అవస్థంతో ఒక యెత్తు, కరక్కాయ పంతుల్తో ఇక మోట్లాడడం ఒక యెత్తును.

"ఒక్కడి కెళ్ళారు?"

"తెరిందండి!"

"అయినా ఇంత యెండలో యెక్కడకోయ్? ఎంత హెడ్ మాస్టరు గిరి అయినా అంత అవసరం ఉంటుందా?.... పోనీ, యెంత సేపట్లో వస్తారం టావ్?" అన్నాడు పంతులు.

"అదీ చెప్పలేనండి!" అన్నాను ఎలాగైనా ఇతణ్ణి సాగనంపుదామని. కానీ కరక్కాయ పంతు లేం తక్కువ తిన్న వాడు కాదు. ఉమారుమని నిట్టూర్చి "వేధవ యెండ!" అని తనలో తన గొణుక్కుంటూ వరండాలో ఉన్న పడక్కుర్చీలో కూలుబడ్డాడు. "పాతివిధి" అనుకుంటూ, ఆయన మంచినీళ్ళు అడక్కుండానే, ఒక మరచిపోయి నీళ్ళూ, ఓస్టీలు గ్లాసూ ఆయన పక్కనే పెట్టాను. వేసు రోపకెత్తి కూర్చున్నాను.

అంతలో ఆయన— "అబ్బాయ్, ఓ మాటిలు వస్తావ్?" అన్నాడు.

ఒక్కసారి నిట్టూర్చి ఆయన కెదురుగా వెళ్ళి నిలబడ్డాను.

"ఎంత బోయిగా ఉందోయ్ ఈ పడక్కుర్చీలో? పాతకాంబడైనా చాలా బావుంది! నువ్వు నమ్మవ్ గానీ ఎంత అనుకూలంగా ఉండనుకున్నావ్?....

నాన్నగారికి కుర్చీ అంటే చాలా ఇష్టమేమటంటూ! అయినా హెడ్ మాస్టరు దర్జాకిలాంటి చోటుండా రోయ్?...." ఆయన పడక్కుర్చీలో తాపీగా కాళ్ళు చాపి, ముందుకూ వెనక్కి పూగుతూ మాటాడుతున్నాడు.

"ఇది చెప్పడానికి ఏల్లాడు?" అని తిట్టు కున్నాను రోలోన.

"అబ్బాయ్! కానీని మంచినీళ్ళు తెచ్చిపెడతావ్?"

"తెచ్చి మీ పక్కనే పెట్టాను కదండీ!" అనబోతుండగా 'భక్త'న నవ్వాడాయన.

"మరచెంబు నీళ్ళా? ఏ మూలకోయ్?"

అన్నాడు బోజ్జ తదుముకుంటూ.

అంతవరకూ మరచెంబు వైపు చూశ్శేదు నేను. చూడగానే ఆశ్చర్యంతో అలాగే ఉండి పోయాను. ఆ మరచెంబుతో ఒక్క చుక్క నీరు మిగిలి ఉంటే ఒట్టు!

ఏం జేస్తాను, మళ్ళీ ఇంకో చెంబుడు నీళ్ళు తెచ్చి పెట్టాను.

"ఇప్పుడప్పుడే రారంటున్నావ్ కదా?.... అంత దూరం.... పాత టౌను నుంచి కాళ్ళిడ్చుకుంటూ వచ్చావే?.... ఎలాబ్బా?" అన్నాడు. నేనప్పుడే గ్రహించాను. పంతులు కాఫీ టిఫిన్లు ప్లాను చేస్తున్నాడని. ఓ ప్రతికూల తీసుకు వచ్చి ఆయన (మొహం)కి వడేసి, రోపతికి వెళ్ళి కూర్చున్నాను. అంతలో పంటింటోంచి కమ్మగా పకోటీల వాసన రావడం మొదలయింది. అందాకా ప్రతికూల తిరగే స్పృహ పంతులు గభుక్కున దాన్ని మూసేసి నోరు చప్పురిస్తూ ఆ ప్రతికూల వినకరంగా చేసుకున్నాడు. "పాపం" అనుకున్నాను. నిజం చెప్పాలంటే నాకూ నోరూరొంది!.... మళ్ళీ కథకు 'ప్లాను' అలో చించడం మొదలెట్టా. పంతులంత తొందరగా వెళ్ళిపోతాడా? అన్న అలోచనే గానీ మరో అలోచన నా మనస్సు దరిదాపులకు కూడా రావడం లేదు. ఆయనకు కనిపించకుండా కూర్చుని కిటికీలోంచి జైలుకు చూస్తూ మళ్ళీ అలోచించడం ప్రారం భించాను.... ఎప్పుడూ అబ్బాయిలూ, అమ్మాయిలూ వాళ్ళ ప్రేమాధుడాలూ లేకుండా కథా వస్తువులు దొరకడం లేదు. అలాంటి ప్రేమా యుగ గాథలు రాయడం నా సిద్ధిం లేదు. కొత్త రకం ప్లాను కోసం చూస్తున్న వాకు అలాటిం కథా వస్తువులు దొరికే సూచనలు కనిపించడం లేదు!....

ఉన్నట్టుండి మా కాంపౌండు గేటు ఓమాటం తెరుచుకున్న చప్పుడు వినిపించింది. అటు చూశాను, ఎవరో ఒక గళ్ళ పర్జాయన చకచకా నడుస్తూ వచ్చి, 'అటెన్షన్' పోజులో నిల్చుని పంతులు గారికి ఒక సెల్యూట్లు పారేశాడు. పంతులు ఆశ్చర్యంతో కళ్ళప్పురిచాడు. బహుశా తన మొదటికి 'సెల్యూట్' చేసేవాడోనాడా అనికాబోలు ఆయన ఆశ్చర్యం! గభుక్కుర్చీ శాల్చి పంతుల్నే హెడ్ మాస్టరుకున్నట్టుంది. పంతులు అది గ్రహించినవాడై, ఇంట్లో పలికో మాట, చూశాడు. అంతలో నే నతనికి కనిపించకుండా సర్దుకూర్చున్నాను.

ఎవరూ కనిపించక పోవడానికై— దైర్యంగా ఓ మాటు గొంతు నవలించుకున్నాడు.

"ఏం కావాలండీ!" అని తనే హెడ్ మాస్టరు.

కంపనలు గంభీరంగా అడిగాడు ఆ వచ్చిన వ్యక్తిని. అతణ్ణి కూర్చోమని కూడా చెప్పలేదు? "మా అబ్బాయి ఏత్ పాల్డయ్యాడు! అంటే...." చెప్పబోయాడతను.

పంతులికి హఠాత్తుగా కోపం వచ్చింది.

"అయ్యో, 'ఏత్ పాల్డంటే' — మీ అబ్బాయి గారు బడికి మన్న చుట్టాడూ క్లాసులకు ఎగనామం పెట్టాడూ— అని" గట్టిగా అరిచాడు పంతులు.

అదిరి పడ్డాడా పచ్చినాయన. తమాయించు కొని—

"దాన్ని పరిచయం చేసేనా మార్గముందం టారా సార్ !" అని అడిగాడు.

"మార్గమా ?.... ఏ మార్గమూ లేదు. ఈ తెలివీ మీకు ముందరే ఉండాలి. కుర్రాడు సోమరిపోతే, గడుగ్గాయి ఐ బడి ఎగగొడుస్తావుడు" శర్మ తీసుకోరు ! తీరా వాళ్లు 'ఏత్ పాల్డ' అయ్యాక దాపురిస్తారు మా ప్రాణాలకు ! ఛీ... ఏం మనుష్యులో ? !...." పంతులు విసుగుదలా, కోపమూ తార స్థాయినందుకొన్నాయి.

"అది కాదండీ !...." అయినేదో చెప్పబోయాడు గానీ పంతులిది వినిపించుకొనే ధోరణిలో లేదు.

"ఏది కాదండీ ? మూడేళ్లు పరీక్షలప్పుడు, అర్థ సంవత్సరం పరీక్షలప్పుడూ ప్రోగ్రెస్ రిపోర్టులో ఎటెండ్మెంట్ తెలపడం లేదా ? అప్పుడు మీరేం చేస్తున్నట్లు ? అంతా అయ్యేట్లానే అవతరించారు !.... ఇప్పుడో డాక్టరు పర్మిషన్ తేవాలా ? అత్యల్పం దాన్ని మరో ఇలాంటి పది కాసుల్లో కలిపి ఓకాటి గారికి పంపాలా ? పంపేప్పుడు దాంతో పాటు లేనిపోని ఇంత రిపోర్టుకంటే వెలిగించాలా ?... అబ్బబ్బబ్బబ్బ !.... తల్లి తండ్రులు జాగ్రత్త తీసుకోక పోవడం ఈ వూళ్ళో మరీ యెక్కువగా ఉంది !"

"నా మాటల కాస్త వింటారా మాస్టర్ గారూ?"

—ఇక లాభం లేదని గ్రహించిన గళ్ళ చొక్కా పెద్ద మనిషి విసుగ్గా అన్నాడు— "మాకు కర్నూలు నుంచి ఇక్కడకు బదిలీ అయింది. మూడేళ్లు పరీక్షలూ అర్థ సంవత్సరం పరీక్షలూ అక్కడే రాశాడు. అందువల్ల మీ గుమాస్తాకు చెబితే ఆ స్కూలు నుంచి పై రెండు పరీక్షల మార్కులూ తెప్పించుకునేటప్పుడు అటెండ్మెంట్ కూడా తెప్పిస్తామన్నారని !" అర్థమైందిటోయ్ పంతులూ— అన్నట్లు మొహం పెట్టాడు.

వెలక్కాయ అడ్డుపడింది పంతులు ధోరణికి. అయినా— "ఆ మాట మొదటే యెందుకు చెప్పలేదండీ ?" అన్నాడు.

"మీరు వినిపించుకొంటే కదండీ !"

పంతులికి మళ్ళీ ఎక్కిళ్లై కోపమూ మించుకు వచ్చింది. "నేనటయ్యా వినిపించుకొంది ? అప్పట్నుంచి ప్రతికన్నా ముట్టచుండా నీ గోడే పట్టించుకొన్నానే ?... పూ. నర్త ! బడి తెరిచారా! ఆ స్కూలు నుంచి 'డేస్' తెప్పించి అలాగే వేద్దాం!" కనీస మర్యాదైన బహువిధ ప్రయోగం కూడా మర్చిపోయాడు పంతులు కోపంతో.

"అయితే మా వాడు ప్యాసయినట్టే నాండీ ?"

"బాబోయ్ ! మీకు చెప్పలేక వస్తున్నాను.

'ఏత్ పాల్డంటే' త్రింకు స్వర్గం లాంటిది!

అటూ కాదు ఇటూ కాదు ! స్కూలు తెరిచాక అన్నీ తెలుస్తాయి ?"

అతగాడు "అలాగేసార్ !" అటూ ఓ సెల్యూట్ పారేసి, ఎప్పినీ వాడిలా నడుస్తూ కాంపండు గేటు వెయ్యకుండానే వెళ్లిపోయాడు.

కరక్కాయ పంతులు మళ్ళీ తోనికో మాటా మానీ, గంభీరంగా మీసం మీద పై వేసుకుని దరహాసం చిందించాడు. వాకు పెద్దగా, హాయిగా నవ్వాల్సివచ్చింది. కానీ బావుండదని నాతో నేనే చివుగా నవ్వుకున్నాను.

అంతలో— బిరుతు పైజామా, వరులు, షేర్వాని తొడుక్కుని తలమీదాకో నల్లటి కుచ్చా గల ఎర్రటోపీ పెట్టుకుని హుందాగా ఉన్న ఒక గడ్డల్ని సాయబు ప్రవేశించాడు.

పంతులు ప్రశ్నార్థంగా మొహం పెట్టాడు.

"రైలామలేకుమ్ ! సలామలేకుమ్ !...." అన్నాడా సాయిబగారు.

"ఏం కావాలి ?"

"ఏం లేదూ సార్ ! మా కుర్రవాడు 'పెకంట్

"మీకెంతగా ఈ విషయం పట్టిందో వాళ్ళకి అంతే పట్టింది! పరేగనీ మీ వాడీ తెలిదా తన పేరెవరి పేరు ర్యాత వస్తుందో ? అటెండ్మెంట్ నెంబర్లు కూడా వేళారు కదుటయ్యా ?" తీక్షణంగా చూశాడు పంతులు.

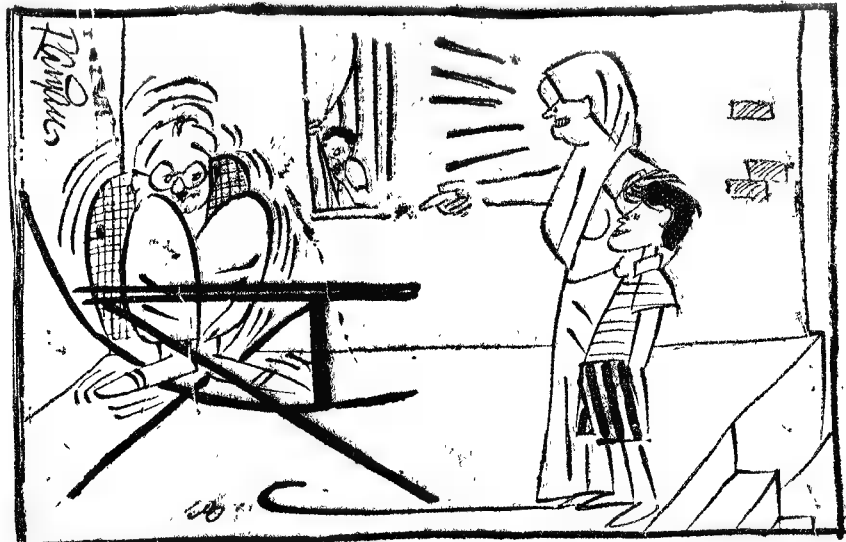
"అదంతా మారెలా తెలుస్తుంది సార్ ? మీరెలాగన్నా మా వాడు ప్యాసయ్యేట్లు చూడాలి ! ఒక వేళ మా వాడే ఫేలయి ఉంటే ఏదీ పేరునా ఆ హాసేనోగదీ పేరుతో బదలాయించండి !

.... ఎంత డబ్బు భర్తయినా పర్వాలేదు ?" అటూ తేబుతోంచి కొన్ని కొత్త పచ్చనోట్లు బైటకు తీశ్ చూపించాడు.

దాంతో అదిరి పడ్డాడు పంతులు, నిలువెల్లా వజ్రక పోయాడు, "సాయబూ ! నువ్వీక్కణ్ణించి వెడతావా ? హోర్ని కేకేయ మన్నావా ?" అని గట్టిగా అరిచాడు.

సాయబు బైటకు ఉదాయించేశాడు.

నాన్నగారు గనక మేల్కొని ఉన్నట్టుయితే

ఫారం వదుపుతున్నాడు. వాడి రిజర్టు వా కర్తం గానడం లేదు."

"మీరంటున్న దేమిటో నా కర్తం కావడంలేదు. రిజర్టుకం కాక పోవడమేమిటండీ ?" అశ్చర్యం ప్రకటించాడు పంతులు.

"మా వాడి క్లాసులో ఇద్దరు హాసేస్తున్నారు సార్ ! అందులో ఒకడు పోస్ట్ ఒకడు ఫీజ్ !.... అందుకని...." అగిపోయాడు ఆ సాయబు పంతులు 'పోజ్' మానీ.

"బావుండయ్యా ! వన్ను పైళ్ళు తిరగేయ్యే మన్నావా ? నేనేమన్నా క్లర్కు వసుకున్నావయ్యా ? అయినా హాసేస్తు ఇద్దరన్నప్పుడు మీ వాడేకీ హాస్యస్థాన్ అనో, సయ్యద్ హాసేన్ అనో, హాసేన్ థానో అనో— ఇవే దొరక్కపోతో హాసేన్ థాస్త్రి అనో శర్మ ! అనో తగిలించేయ్య గూడదటయ్యా ? ప్రతి దానికీ ఇలా గొడవ చేస్తే యెలా ?"

"ఆ పనివాళ్ళే చెయ్యగూడదా సార్ ?" అన్నాడు సాయబు తన బచ్చం లేపట్టు.

ఆ సాయబుగారి చొక్కా వినిగిదే ! తప్పించు కొన్నాడు: టెక్స్ట్ ఫో ? !.... మనసారా నవ్వుకొన్నాను. పంతులికమాటు అతిభారంగా నిలువ్పార్చి, విజయగర్వంతో మొహం కళకళలాడగా, హెడ్ మాస్టరు దర్జా ఉట్టి పడేట్లు కాళ్ళు జానీ పడుకున్నాడు— పడుక్కుర్చితో. "ఇంకా టిఫిన్ రాలేదే ? ఇంకా నాలుక్కాలేదా ?" అని తనకు సంక్రమించిన తాతల నాటి గడియారాన్ని కోటా తేబుతోంచి బైటకు తీశాడు. అంతలో— అది రోజాక్షు రెండుసార్లే సరియైన టయిమూ చూపించ గలదని స్ఫురణకు వచ్చి మళ్ళీ తోపలకు వెళ్ళేశాడు. ప్రతీక తెలిపాడు. అప్పుడప్పుడూ చూపరిస్తానే నాకు వింత గొలిపేట్లు 'భళ్ళ భళ్ళ'న వచ్చేస్తున్నాడు. "కార్నాస్టు మాచి కాబోలు— సెన్సార్ హ్యామరుందే మనిషికే ? ?" అనుకున్నాను—

పది నిమిషాలు గడిచాయో లేదో— ఏదో వందదీ వినిపించింది. ఏమిటా అని చూద్దాడు గదా !— చిన్న పైజా రొడ్డు రోజు లాంటి ఓ (అ)వూర్వ మనానీ అడ్డంగా గేటుకొక

సాందర్యోన్నతిని

పొందండి ముగ్ధపరచే

బిన్నీవారి

అద్భుతమైన

రిల్లు

చిరలో

జార్జెట్, చిఫాన్ మరియు
మెత్తని శిల్కులలో తయారై
నాయి. మా తిరుగు మరుగు
కట్టగల మరియు పాట్
శిల్కు చీరలను అడగండి.

ది బెంగళూరు షార్జెట్, కాటన్ &
శిల్కు మిల్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్
అగ్రహారం రోడ్డు, బెంగళూరు 23
బిన్నీ & కంపెనీ లిమిటెడ్.
మద్రాసు వారి అంగ సంస్థ

బిన్నీ

rwT/9M/SS/2719

హారదానికి తప్పే చదువూ చివరికే గేటా గుండు వారి చేసుకుని, తనవంట ఒక పది పన్నెండేళ్లు కుర్రాణ్ణి బరబరా ఈడ్చుకొంటూ వచ్చి, పంతులు ఏర్పికే వాలుగడుగుల యెడంగా వేలసొద వతికిల బడింది.

అంతా పంతులు వింతగా చూస్తుండే పోయాడు. నోట మాట రాలేదు. ఆమెను చూసి కాస్త జంకినట్టు కనిపించాడు. ఇంకా 'సంగతిమి' టని అడక్కుముందే బోడ్డోని ఒక కాలుతపు పొట్టుం తీసి— "ఇంద నాయనా.... తిరువతి ప్రసాదం!" అని పంతులికి సమర్పించుకొంది. పంతులామె పైపాకమాటు చూసి యేమీ మాట్లాడకుండా ఆ పొట్టుంకోని ఏ విన్న (!!!) లడ్డును నోటి కెత్తాడు !.... "వ్వు" అని నా దురదృష్టాన్ని నిందించుకొన్నాను.

పంతులు లడ్డును నోటో పెట్టుకోడంతోటా అవిడ ముక్కు మీద వేలేసుకుని, నోటిని సాగదీసి— "హవ్ !.... ఇదేం అన్యాయమండీ ?" అంటూ రాగాలాసన మొదలెట్టింది.

నేనూ ఉలిక్కి పడ్డాను. "పొరబాటున ప్రసాదం కళ్లకద్దుకుని తినలేదు గాబోలు ?" అనుకున్నాను.

పంతులు గొంతులోని లడ్డు నోట్లోకి పచ్చేసింది. పెంకులున్నాయా లేదా అన్నట్టు అనుమానంగా పైకొక మాటు చూసి, గభాలన లడ్డును కాస్తా మింగేసి,—"ఇంతకీ యేమిటమ్మా సంగతి!" అని ప్రశ్నించాడు.

"జరిగి జరిగి ఇలాంటిది ముత్యాలంటే నా ముగ్గురు మనసుకే జరగాలా నాయనా !.... ఇదేం కలికాలం రోయ్ భగవంతుడా ?... నా మనవళ్లకే ఇలా అయిందేమిట్రాయ్ !" అంది శోకాలు తీస్తూ లేచి కన్నీళ్లును వత్తుకుంటూ.

"ఏమైందమ్మా నీ మనవళ్లకూ ?" హడలిపోయిన పంతులు ఇంట్లోనలికి చూస్తూ అడిగాడు.

"అదేమిటో నాయనా ! వాళ్ల ముగ్గురికీ 'టెయిను' అని బోర్డు మీద వేశారు. పానని గానీ ఫేనిగానీ చెయ్యలేదుట !"

"ఏమిటమ్మా ఏమని వేశారూ ?" అన్నాడు పంతులు ఆశ్చర్యంగా.

నిజానికి నాకూ అర్థం కాలేదు అదేమిటో ! బిడియం లేకుండా చెప్పాడూ !

"అదేదో 'టెయిను', 'టెయిను' అన్నాడమ్మా మో విట్టి బాబు !"

"ఓ.... డిటెయిన్డా!" కనిపెట్టే కాదు పంతులు. నిజంగా అతన్ని మనసులోనే అభినందించాను అంత సులభంగా కనుక్కున్నందుకు.

"అవున్నాయన్నాయన ! అదేదో కాస్త చూడు. పెద్ద ముండని... అలా అంటే ఏమయ్యట్టు నాయనా ?"

"డిటెయిన్డంటే ఫెయిలేనమ్మా !"

"అర !" అంటూ విన్న బోయిందావిడ.

"అదేవిట్టాయనా ? టెయిను అని బోర్డు మీద వేసి ఫెయిలంటావా ? ఇదేం అన్యాయం తండ్రి, ఎప్పుడూ వినవైనా లేదు ! ఫెయిలయి ఉంటే లక్షణంగా ఫెయిలూ అని రాయక 'టెయిను' అని యెందుకు రాశారంట !.... అంటే నా ముగ్గురు మనవలూ ఫెయిలయినట్టేనా."

విక్రమార్క నింహాననం

అవ్వ.. అవ్వ ! వచ్చేలా రాత్రి తొమ్మిదింటి దాకా కూలేసి చదివించేదాన్ని ! మీ స్కూలు మాస్టారి దగ్గరికే పైవేటుకి పంపేదాన్నే ! దరిద్రుడు ! ఆ మేష్టరెలాంటి వాడూ ? లక్షణంగా ఏ వంకా లేకుండా వెల వెలా టంపవ్గా వాలుగు వెల్లెపాలు నా కష్టపర్చితమైన కరుకు రూపాయలు ఇరవై ఇరవై తిన్నాడే ! వెదప— వాలుగు మార్కులు వేయిద్దామన్న బుద్ధి ఉండీ ? విశ్వాస హాతుకు... కానీ వాడిపని తర్వాత చెబుతా !.... చూడ్దాయనా ! ఎలాగోలాగు మా వాళ్లను పాస్ చేయించండి ! దయచేసి !.... ఏదో పెద్దదాన్ని చెబుతున్నాను !.."

"అదేమిటమ్మా— అలాగంటావ్ ? ఫెయిలయిన వాళ్ల వెదపన్నా పాస్ చేయించగలడా ?"

"నాయనాయనా— అలాగనకు ! హెడ్మాస్టరు పదవి అంటే యెంత గొప్పది !...." అంటూ చాలా పొగడేసింది. పంతులు తెలుసుకో ఆయిపోయాడు.

"విజయే నమస్కో !.... కానీ ఇప్పుడేం చెయ్యలేనమ్మా !" అన్నాడు సానుభూతిగా. అవిడ పొగడ టంతో ఆమె మీదేదో గొరవ భావం ఉదయించి నట్టుంది పంతులికి. ఆ భావం ఆ కంఠంలో స్పష్టంగా వినిపించింది నాకు. తను నిజంగా హెడ్మాస్టర్ అయి ఉంటే తప్పకుండా ఏదో చేసేవాడేమో !

"కనీసం ఇద్దర్నన్నా పాస్ చేయించండి బాబూ ! చంటాడు చూడండి యెంత ముద్దుస్తున్నాడో !"

అంటూ వాణ్ణి ముద్దు పెట్టేసుకుంది. అవిడకు అంత ముద్దుస్తున్నాడేమో గానీ పంతులికి, నాకూ మాత్రం భయంవేసింది వాణ్ణి చూడగానే పంతుల్నే కొట్టి వాడిలా కనిపించాడు.

"వీణ్ణి చూస్తేనా ఏదో ఒకటి చేయించండి బాబూ ? మీకు నేను చెప్పేదాన్ని కాదు !.... ఎలా గైనా..." సాగదీసింది.

"ఇది మరి బావుంది. ఫెయిలేన వాళ్లకైన దేం చేస్తాడమ్మా ! మీ రెన్నైనా చెప్పండి ? కంత శోషే గానీ యేం లాభం లేదు !" పంతులు భయపడ్డానే విక్రమార్కగా అనేకాడు.

"అలాంటే యిలా నాయనా !.... మన అమ్మడికి నిన్ను అనగాయ పద్దు వద్దంటుంటే కూడా

ఇప్పుని ! మమ్మల్నయితే చూశ్శెడు గానీ తమ్మడు వాళ్లంటే నా కెంత అభిమానం !.... ఏం వాయనా కాస్త చూద్దా !" బంకమన్నలా తయారయిందావిడ.

"లాభం లేదండీ బామ్మగారూ లాభం లేద ఫెయిలయిన వాళ్లను బ్రహ్మ కూడా పాస్ చేయించలేదు ? మార్కులు దిద్దడం వాడివల్ల కూడా కాదు. మీ రచనవరంగా శ్రమ పడుతున్నారు." పంతులు గట్టిగా అన్నాడు.

"పోనీ నాయనా, సెకండ్ లిస్టుయినా ఉంటుందా ?"

"ఉండవమ్మా ఉండవ్— అలాంటి వెప్పుడూ ఇరగవ్ !"

"అదేవిట్టాయనా ! మా వాళ్లంతా పోయిన సంతకపరం సెకండ్ లిస్టులోనేగా పాసయింది !"

"అలాంటిది జరగడానికిది పోయిన సంతకపరం కాదు గడమ్మా !"

"ఏం చద్యమో నాయనా. కనీసం మా వాడి మార్కులన్నా చూపిస్తావా ?"

"మార్కులు బడి తెలివాక చెబుతారు బామ్మగారూ !"

"అదేవిట్టాయనా మరి వింత !" అంటూ నోరు నొక్కుకుంది. "మా వాడి మార్కులు మేం జూనుకోదానికి బడితెరవాలా ? మార్కులన్నా తెలిస్తే యెందుతో తక్కువయ్యాయో ఆ మాస్టర్ని పట్టుకుని దులపుడును ?" అంటూ పంతుల్నే దులిపేలా తయారైందావిడ.

"బామ్మగారూ మారిక వెళ్లి రేపు ఉదయం పదింటికి రండి. ఇక్కడికి కాదు. ఆఫీసుకి ! ఇంట్లో ఆఫీసు ఫైల్లంచుకో కూడదు. అక్కడ క్లర్కు మీ క్లాకలనీ విషయాన్ని చెబుతాడు. దయ చేసి మీరు వెళ్లిరండి !" బ్రతిమాలి సాగాడు పంతులు.

"అంతేసంటారా ?" జాలిగా అడిగింది.

"అంతేసమ్మా అంతే ! ఇక మీరు వెళ్లిరండి !"

గేలువైపు చెయ్యి చూపించాడు.

అవిడ కోపంతో మండిపోతూ ఏదో గొణుక్కుంటూ ఎలాగో ష్టువడి వచ్చిన దాల్చి తిరిగి వెళ్లిపోయింది. కుర్రాణ్ణి ఈడ్చుకుంటూ ! "హమ్మయ్య !"— కరక్కాయ పంతులు

ఐ టెక్స్ కా టు క ఐ టెక్స్ బింది

శాస్త్రీయముగా తయారుచేయబడినది.

అరవింద్ లేబరేటరీస్
పి. బి. 1415, మద్రాసు-17.

ఎలెక్ట్రిక్ & రేడియో గైడ్

ఎలెక్ట్రిక్ ఇంజనీరింగ్, రేడియో రిపేరింగ్, రేడియో మెకానిజంరేడియో అసెంబ్లీంగ్, ఎలెక్ట్రిక్ నూవర్, వైజర్, వైరింగ్, ఫూల్ కార్డు చదవండి. రు. 50 లకు బ్రాన్సిస్టర్ రేడియో తయారుచేయడంకూడ నేర్చుకోండి. ఎలెక్ట్రిక్ వర్క్ షిప్ ప్రారంభించండి. (800 పటములు) ధర రు. 12/50.V.P.P రు. 2 అదనం.

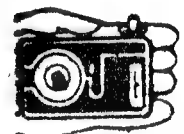
350 జపానిస్ పరిశ్రమల గైడ్

పెన్సిల్లు, ప్లాస్టిక్ సామానాలు, సోపులు, షావ్ లైన్ పెన్లులు చొండీలూ వగైరా 350 జపానిస్ పరిశ్రమలు, తక్కువవెట్టు బడితో ప్రారంభించండి. ప్రతిపరిశ్రమయొక్క సాంకేతిక వ్యాపారపాస్యలు, గవర్నమెంట్ యంత్రావళి యంత్రావళి మార్గాలు ఈపుస్తకంలో గలదు. ధర రు. 12/50.V.P.P రు. 2/25 అదనం.

SULEKHA BOOK DEPOT (APB)
Phapala, Aligarh

ఏర్ కింగ్ బ్రాన్సిస్టర్

జపానిస్ తయారైన పాకెట్ రేడియో, పెద్ద రేడియో వలె పని చేయును. అన్ని బ్రాన్సిస్టర్లు, లాడ్ పీకర్లు గ్యారంటీగలవి. జపానులో తయారైనవి.

కోరినచోట సంగీతం, వార్తలు వికసము, స్టాటికంగా ప్రపంచంలోని ప్రతిస్థానము వినవచ్చు. విమలకునీడంగా పంపబడును. బార్ని సెల్తో పనిచేయును అనువైనది అందమైనది. సోపు పెట్టె, టైపు పైజా తొలికె నది. 3 సం॥ గ్యారంటీ. డిక్రీరకం వెం: Am55 రు 45/50 V.P.P. చార్జీలు రు. 4. రేడియో తొలుకేసు రు. 5.

SULEKHA TRADERS (AP-49)
Phapala, Aligarh

విక్రమార్క-సింహాసనం

గట్టిగా నిట్టూర్చాడు.

నాకు వచ్చు వచ్చింది.

ఇంతలో నిట్టూర్పులు మీద నిట్టూర్పులు వినిపించ సాగాయి.

ఇక లాభం లేదనుకుని ఒక పెద్ద స్టేటు నిండుగా పక్కటిలు పట్టికెల్లి ఆయన ముందుంచాను. అంతే ఇక నిట్టూర్పులు అగిపోయాయి. సావధానంగా తినడం సాగించాడు. అసలే ఆయన్ని భల్లూకపట్టని ప్రసిద్ధి. తిరుపతి నుంచి తెచ్చిన ఒక పెద్ద లెడ్డును పైతం ఒక్కసారిగా నోట్స్ కుక్కుకోని, ఒక్క గుటకలో మింగగం డంబారు. మీరు నమ్మకపోవచ్చు ? అంతటి అసాధారణ మానవు డాయన ! మొదటిసారిగా ఆయన పరిచయ భాగ్యం పొందిన వాడే ఈ పై విషయాలన్నీ గమనించి లోకులు చెప్పేవాడొస్తోంది యే మాత్రం అతిశయోక్తి లేదని (గమించి స్తంభించి పోయాను. తరువాత్తరువాత అలా అభ్యర్థి వడడం మానుకున్నాము. 'కొత్తక వింత ! - పాతక రోత ?' అని నానుడి. అది నిండు నిజం. వింత కలిగించే విషయం కొన్నాళ్లు పోయాక సర్వసాధారణ విషయం గానే కనిపిస్తుంది కదా !

అంతలో 'చింతామణి' తాలూకు సుబ్బిసెట్టి లాంటి మానవుడొకాయన 'బుడుగో బుడుగో' మంటూ వచ్చి, పంతులుకు కాస్త అవతలగా ఉన్న స్థూలను అతి కష్టమిస్తూ వంగి పంతులు కెదురుగా లాక్కుని కూర్చున్నాడు.

"మా కళ్ళేమిటండి" అన్నాడు పంతులు— పక్కటిల పళ్ళెన్ని అతనికి కనిపించకుండా పడకున్నా కింద దాస్తూ.

"మీరు ఎవరైతే వచ్చేంటు రిజల్టు ఇచ్చారే ఇదేమన్నా బాగుండా ?" అచ్చు సుబ్బిసెట్టిలా అరిచాడాయన.

"ఏం ? ఎంతివ్వ మంటారేమిటి ? తొంభై వచ్చేంటు ఇవ్వాలా— సెంటి వచ్చేంటివ్వాలా ?" కోపంగా మొహం పెట్టాడు పంతులు.

"అది కాదుసార్ ! ఎంతిచ్చినా యాభై అయిదూ, అరవై దాటగూడదు !.... మా పిల్లకాయ స్టాండర్డు మాకు తెలిదంటారా ? 'ఓ' అంటే 'నా' రాదు వాడికి ! అలాంటి వాడు పట్టు పారం యెలా పాసయ్యాడు చెప్పండి !"

కాసేపటి వరకూ ఆశ్చర్యంలోంచి లేరుకోలేక పోయాడు పంతులు. (అఫ్ కోర్స్.... నేను కూడా ననుకోండి !)

"ఇది మరి ఆశ్చర్యంగా ఉంది. యెలా ఫెయిలయ్యారూ అని వచ్చిన వాళ్ళున్నారు గానీ ఎలా ప్యాసయ్యారూ అని వచ్చిన వాళ్ళంత వరకూ లేరు !" ఈ విషయం నమ్మలేనట్టు మొహం పెట్టాడు.

"అది గాదు మాస్టరూ ! ఇప్పుడో భవనం నిర్మిస్తున్నామనుకోండి. పునాదులు సరిగ్గా లేక పోతే అదెలా నిలబడుతుంది ? అలాగే లోయర్ ఫారాల్డ్ పునాది లేక పోతే ముందు ముందు కష్టమవుతుంది. ఇప్పుడెలాగో కొట్టు కొచ్చాడనుకోండి. దయచేసి మళ్ళీ వాడు అదే క్లాసు వదిలేలా చూడండి !

"ఏమిటి ప్యాసయిన వాళ్ళు మళ్ళీ పైలు చేయ

మంటారా ?" తన చెవులను తనే నమ్మలేక అడిగాడు పంతులు.

"అది కాదండీ ! ఇప్పుడు సంవత్సరపు పరీక్షల మార్కులు మాత్రమే చూడరు. క్లాసు పరీక్షల మార్కులూ, క్వార్టర్లీ పోస్టురీ పరీక్షల మార్కులూ— అన్నీ కలిపి మొత్తంగా చూస్తారు. ఒక వేళ క్లాసు మార్కులు బాగా రాకపోతే ఇందులో బాగరాసి ప్రయోజనం లేదు. వాటిల్లో బాగా రాసి వీట్స్ క్యాన్ తక్కువ వచ్చినా ఫర్వాలేదు ! ఇవన్నీ కొత్త రూల్స్ !

"ఏం రూల్స్ ఏమో ! ఇన్నేళ్లుగా చూస్తున్నా... ఈ రోజున్న రూల్స్ రేపటికందవు !... ఇంతకీ చెప్పండి ! మళ్ళీ మా వాడి నా క్లాసులోనే ఉంచాలంటే యేం చెయ్యాలంటారు ?

పంతులు కాసేపు ఆలోచనలో పడ్డాడు :

"ఏం లాభం లేదండీ. ఫెయిలయిన వాళ్ళను ప్యాస్ చేయించడం యెంత కష్టమో ప్యాసయిన వాళ్ళను ఫెయిల్ చెయ్యడం అంతే కష్టం !... అయినా ఓ చిన్న నలవో ! మీకు కావాలంటే ఈ సంవత్సరం మీ వాడిని స్కూల్లో చేర్పించకుండా ప్రయత్నాలు ట్యూషన్ చెప్పించండి !

"మంచిదండీ !... అయితే మీ స్టాఫ్లో యెవరన్నా బాగా చెప్పగలవారన్నారండీ ?

"అదీ నేనే చెప్పాలిటండీ !... అయినా నోరు తెరిచి అడిగారు కనుక చెబుతున్నా వినండి ! కొత్తగా బళ్లొకి ఉద్దండుడైన ఓ పంతులొచ్చాడు ! ఆయనకు కుర్రాళ్ళ సరదాగా కరక్కాయ పంతులనే పేరు కూడా ఇచ్చారు. కాస్త డబ్బు యొక్కున తీసుకున్నా చాలా బాగా చెబుతాడు ! మీరే అతడి దగ్గరకు వెళ్ళకండి ! నంకోవమో లేకుండా కుర్రాళ్ళే అతడి దగ్గరకు వందండి !... ఏం..."

నాకు నవ్విగింది కాదు !... బ్రహ్మాండమైన బుర్ర పంతుల్ని. తనను తనే 'రెకమెండు' చేసుకుంటున్నాడన్న మాట ! కాస్త 'ఇన్స్ట్రక్షన్స్' పట్టి సీట్' ఇప్పిస్తే అమెరికా వాళ్ళో, రష్యనులో ఈయన గట్టి బుర్రపి ఎంత డబ్బునా పెట్టి కొనేయగలరేమో !

"అలాగే సార్ ?"

"మీరు వెళ్లి అడిగితే అతను వస్తుకోడు ? కుర్రాడు చాలా బుద్ధిమంతుడని ఆయననుకుంటే చెబుతాడంతే ! ముందుగానే హెచ్చరిస్తున్నా !... మర్చిపోకండి ! కుర్రాళ్ళే పందండి !... ఆరే ?"

"అలాగే సార్ !" అంటూ సెలవు తీసుకోడానికి లేవబోతుండగా ఆయన ముక్కుపుటాలు అదిరాయి. గట్టిగా గాలిలోనికి పీల్చి అటూ ఇటూ చూశాడు. కాసేపటి కాయన దృష్టి నిశ్చలమై పంతులుగారి పక్కటిల పళ్లెం మీద నిలిచింది. "పక్కటిలా ! అనుకున్నాముండే !" అనుకుంటూ కాబోలు నోరు చప్పురిస్తూ మళ్ళీ కూలబడి పోయాడు. పంతులు మొహం చూసి జాలినట్టాను.

పంతులు విధిలేక మర్యాదకోసం స్టేటు అందిస్తూ "తీసుకోండి" అని నవ్వుతూ (1) అన్నాడు.

"అబ్బే యెందుకులేండి !" మొహమాటపడ్డాడు చెట్టిగారు.

"ఫర్వాలేదు తీసుకోందురు !" అని స్టేటు వెనక్కు తీసిసుకోంటుండగా ఆ చెట్టిగారు పరిస్థితి మించిపోగలదని గ్రహించిన వాడై తన కబంధ

హస్తాన్ని ముందుకు చాచి ఒక పిడికెడు గ్రహించి తన గొంతులో పోసుకున్నాడు. ఒక వైపున నముల్తానే రెండో పట్టుపట్టు బోగా— కుతేలుడి ముల్లెలో ఉన్న అటుకుల్లోంచి రెండో పిడికెడు అటుకులు సంగ్రహించ బోతున్న శ్రీ కృష్ణ పరమాత్ముని రుక్మిణి వారిచినట్లు — నేను ఈయనని వారిద్దామనుకున్నాను గానీ నాకీ అలోచన వచ్చేటప్పటికీ నమయం మించిపోయింది. పంతులు భారీ అయిపోయిన స్వేటువైచీ దీనంగా చూసుకొంటున్నాడు. అంతలో మరచెంబుడు మంచి నీళ్లు తాగేసి భారీచేసి— “క్షమించండి. వాకు కానీ, టీ అలవాటు లేదు ! నే వెళ్ళిస్తా ! సెలవు !” అంటూ నిష్క్రమించాడు చెట్టిగారు.

మళ్ళీ ఇంకొన్ని పకోడీలు పంతులుకేద్దామా అనుకున్నాను గానీ అంతలోనే అతడి దురదృష్టం కొద్దీ—

“హక్కుం సార్ !” అని వినబడింది.

తెల్లపంచ (హాతోస్మి— ఆ పంచెకున్న రంగు తెలుపంటారు! అని అనకండి ! అవి ‘ఓరిజనల్’గా తెలుపు కాదనగలరా ? !) భూప్రసవంతో యెవరూ వాడని రంగుగల షర్తూ తొడుక్కొని ఉన్నాడు. ఇటీవలే కంటి ఆపరేషను చేయించు కున్నట్లున్నాడు. ఎడమకంటికి అడ్డంగా ఒక చిన్న గుడ్డ ఆకుపచ్చరంగు గుడ్డ కట్టుకున్నాడు. కర్రక్కాయ పంతులు కేసి ఒంటి కంటితో ఉరిమి చూస్తూ— “అడడడడా.. రొంబ అన్యాయం సార్ !” అంటూ మొదలెట్టాడు.

ఈ కొత్తరకం “ఇంప్రూవ్డ్” ఏమిటా అని ఆశ్చర్య పోయినా తనూయించుకొని “ఏమిలయ్యా వీ సోద ?” అన్నట్లు మొహం పెట్టాడు.

“నిన్నదా చూస్తే.. నూ వాడు పానీ ! ఇవేళ ఫేసి ఉండాలి !.. ఏంది సార్ అన్యాయం ? !”

పిచ్చాడా అన్నట్లు అనుమానంగా చూశాడతని వైపు.

“అనుసార్ ! నిన్న నామదామూస్తిని మా వాడు పానీ ! ఇయెల ఫేర్ !”

“అంటే నీ ఉడ్డేళం ?...!”

“ఈడ ఉడ్డేళమేముండాదిసార్ ! ఒరు మాలు పాసయిన వాడు మల్లా ఫెయిలెట్టా అవుతాడు ? నిన్న నాలుగు బల్లల మీద రిజల్టు వేస్తేరి. ఈయెల అంజి బోర్డ్ ఇరికి ! నిన్న నల్ల కార్పసు మీద టైపు చేసిన కాయితాలు అంటేస్తేరి. ఇయేలేమో యెర్రకార్పసులో ఉండాలి. యేందిసార్— బీదాళ్ళ మీదనా అన్యాయం ?” గడగడా కంకోపాతం చేసిన పాతంలా అప్పచెబుతున్నాడు.

పంతులికేం, అర్థమయినట్లు లేదు. ఏం చెబుతాడో అనుకున్నా. అయినా పంతులేం వెనక్కు తగ్గలేదు.

“ఏమిలయ్యా నువ్వనేది ? నిన్న బోర్డు వేసి ఇవార మార్చారనా ? నీకేమైనా తెలివంది ? అలా ఎక్కడైనా ఇరుగుతుందా ? నీవు సరిగ్గా చదువు కొగి ఉండవు. వెళ్ళి సరిగ్గా చూడు !”

“కెందుకు తెలిదు ? నేనూ చదువుకున్న వాడినే !” అన్న మాటలు ఇంగ్లీషులో అన్నాడా అరవతను.

“అర అర ! చదువుకొన్నావు !.. చదువకోడ

మంటే నాలుగు యెంగిరిపేచు మొక్కలు బట్టి పట్టి వాగడం కాదు !... ఎక్కడైనా రోజాకో బోర్డు వేస్తారులయ్యా !”

“వెయ్యకపోతే నాలుగు బోర్డులైదెలా అవుతాయి ? నల్లకార్పసు యెర్రకార్పసుగా యెలా మారుతుంది ? మాకేం తెలిదను కోకయ్యా ! మాకూ బాగా తెలుసు !” ఇంగ్లీషులోనే అన్నాడు.

“ఏం తెలుసయ్యా నీకు ? నీ బొంద తెలుసు ! అర్థం చేసుకోలేకపోతే సరి ! ఏదో పారబాటు చూచి ఉంటావు. అందులో ఒక కన్ను కూడా లేదాయే ! వెళ్ళి సరిగ్గా చూసి ఏడు !”

“సామీ ! ఏడూ గీడూ అనకూ !”

“ఏం ? ఏం చేస్తావయ్యా. మహా గొప్పగా వచ్చావు ? వడవ్వయ్య నడు ! బుద్ధి లేకపోతేసరి. పెద్దగా తయారవుతారు ప్రతి అడ్డనన్నా సేను !” పంతులు గొంతు చించుకో సాగాడు.

“ఏమిటోయ్ పంతులూ పెంకు తెగరేసు న్నావ్ ?”

ఉరికిక్కె వడ్డావేను. నాన్నగారి గొంతది. నాన్నగారేపుడు మేడమీదనుంచి దిగారో, ఎప్పుడు మొహం కడుక్కున్నారో గమనించనే లేదు నేను— ఈ సందడిలో.

ఈమాటు కర్రక్కాయ పంతులు గొంతులో వెలక్కాయ పడ్డది. తడబడుతూ— “మీరు ఇంట్లోనే ఉన్నారండి ?” అనడిగాడు.

“అ ! నిద్ర పోతున్నాను. కానీ టిఫిన్లయ్యాకూ ఎవరండి మీరు ? ఏంకాలి ?” అన్నారు నాన్నగారు ఒంటికంటి అరవాయన కేసి చూస్తూ

“మీరు దానా పెద్దాస్టరు ?”

“అవును నేనే ! ఏం కాలి మికు ?”

అరవాయన పంతులుకేసి ఒకసారి గుడ్డరిమి చూసి మళ్ళీ గ్రామఫోను స్వేలుతూ, “రొంబ అన్యాయంతో” మొదలెట్టి “నేనూ చదువుకొన్న వాడినే” అన్నదాకా వాగేశాడు.

“ఏమండోయ్, మీరు పారబడ్డారు ! రోయర్ ఫారమ్మన్నీ ఎర్రకార్పసులోనూ పాయర్ ఫారమ్మన్నీ నల్లకార్పసులోనూ టైపు చేశాము. మరి మీరు ఏది చూశారో !” అన్నారు నాన్నగారు.

అరవతను కాసేపు తన గీరుకొని “మరి బోర్డుల సంగతో ?” అన్నాడు.

“అది కూడా గమ్మత్తే, ఓ పెద్ద బోర్డుకు మధ్యలో అతుకు చీలులు వూడి పోయి ఉంటే— ఈ సమయానికి వేరే బల్లలు దొరకక పోవడం చేత దాన్నే జోడించి పెట్టేశాము ! ఏల్లల తోపుడికి మళ్ళీ అది రెండుగా విడిపోయి ఉంటుంది !”

దాంతో ఆ అరవతని చిక్కుముడి కాస్తా వూడి పోయింది.

“మరి మా వాడి సంగతో ?” అన్నాడతను.

“రేపు అసీసులో కనుక్కిండి ఆ ఎష్యులన్నీ ఇక్కడ కాదు”

అతగాడు మరేం మాట్లాడకుండా పంతులి వైపాక ఉగ్రంగా ఓమాలు చూసి వెళ్ళిపోయాడు.

“గుడ్డి వెదన ! కళ్లు సరిగ్గా కనపడక పోతేసరి ! పిచ్చిపిచ్చిగా వాగుతున్నాడు. పైగా తమా చదువు కొన్న వాడినంటాడు. ముందు జాగ్రత్త తీసుకోరు. తర్వాత దాపురిస్తారు !” పంతులు ప్రారంభించాడు. అతణ్ణి తిట్టడం.

“అయినా నువ్వు పడుతున్న గొడవేమిటోయ్ పంతులూ ?”

పంతులు కాసేపు తటపటాయించి— “ఏం లేదండి ! అబ్బాయ్ మీరు లేరన్నాడు ! నరే కదాని ఈ పడక్కుర్చీలో కాసేపు కూర్చున్నా. ఇండులో కంఫర్టా అడి చూస్తూంటే నేనూ ఒక పెద్దా వ్యర్థులతో యెంత బావుడ్లు అనిపించింది. పైగా రెండు వేల మంది విద్యార్థులున్న స్కూలు ! ఇంతలో వీళ్లంతా రావడం మొదలెట్టారు. పడక్కుర్చీలో దర్జాగా ఉన్న నన్ను చూసి ‘పెద్దాస్టరునకున్నారు. ‘మీరు ఇంట్లో లేరుకదా. రూల్స్ను తెలుసుకదా ! అని కాసేపైనా పెద్దాస్టరు గిరి అనుభవిద్దామనుకున్నాను. వచ్చిన ఫాళ్లందరి యుక్త ప్రశ్నలకి యెలాగోలా సమాధానమిచ్చా ! కానీ బాబోయ్— ఓ గంట పెద్దాస్టరు గిరికే ఇంత ఇదయితే రోజంతా ఎలాగుంటుందో...” అన్నాడు.

నాన్నగారు నవ్వుతూ— “సో స్కూలు తెరిచేదాకా ఈ గిరి అనుభవిద్దాగానిలే !” అన్నారు.

“బాబోయ్ వడ్డండి !” అన్నాడు పంతులు.

“ఇంతకీ విశేషలేమిటోయ్ పంతులూ ! కనబడమేలేదే ఈ మధ్య ? ? ఏమిటీ సంగతులూ, ఎందుకొచ్చావ్ ?... అర ?”

“అబ్బే యేం లేదండి ! మా బావమరిది స్నేహ తుడి కొడుకొకడు ఫెయిలయ్యాట్ట ! అబ్బాయి చాలా బుద్ధిమంతుడల్లే కనబడతాడు మరి ! ఎలా ఫెయిలయ్యాడో తెలిదు ! వాడి మార్కులమాలు చూచి పోదామని !...” నసిగాడా పంతులూ.

“ఓరి పంతులూ ?” అని ఆశ్చర్య పోయాను.

మొత్తానికి భలేవాడే ! ఇంత మందికి తనే పని కూడదని చెబుతున్నాడో అదే తను చెయ్యాలనుకొంటున్నాడన్న మాట ! అమలు స్కూలు తెరిచేదాకా మార్కులు గుస్తంగా ఉంచడం నాన్నగారి ‘పాపే’. నాన్నగారేమంటారో అన్న సందేహం వచ్చింది. ఎందుకుంటే— ఏం చెప్పినా పంతులు సులభంగా బోల్తా పడడు కదా ?

“దానికి నువ్వు పని కట్టుకు రావాలిటోయ్ పంతులూ ! రేపు సాయంత్రం ఎవర్నయినా కుర్రాణ్ణి పంపు. అసీసు నుంచి తెప్పించి పెడతాను ?” అన్నారు నాన్నగారు సహజంగా నవ్వుతూ.

పంతులు చిరునవ్వు చిందించాడు. కానీ పంతులికేం తెలుసు పివం— నాన్నగారు రేపుడయమే పూరెడుతున్నట్టు ! స్పృహభంగానే బుట్టలో వడ్డాడు పంతులు....

అంతవరకూ కథకు ‘వస్తూవు’ దొరకని నా బుర్రలోని కవాలం ‘ధన్’ మని తెరుచుకొంది.
 ■ రాత్రి దాన్ని కథగా రాసి నాన్నగారికి చూపెట్టి— “పేరేం పెట్టమంటారు ?” అని అడిగాను.

“నువ్వే చెప్పు !”

“పడక్కుర్చీ— పకోడీలు !”

“ఛ !... ‘ఏకమార్క సింహాసనం’ అని పెట్టు ! పడక్కుర్చీ సింహాసనమూ, మధ్యలో వచ్చే పాత్రలన్నీ సాంబంజికలూ !”

“వేరే గుడి ! థాంక్యూ పాప్స !”

“కానీ పంతులిది పత్రికలో చదివితే ఏమనుకుంటాడో ?”... అన్నారు నాన్నగారు నవ్వుతూ. ఏమనుకుంటాడో మరి— మీరే చెప్పాలి ! పంతులుచెప్పినాఫర్వాలేదు!ఇకఉంటా—టాటా!! ★

హోర్వే ట్యీన్ టస్కర్ డ్రెస్సు లాంగ్ క్లాత్

మధుర మిల్స్
కంపెనీ లిమిటెడ్ తప్పి
నాణ్యమైన నూలుకు మాత్రమే.

మధురకు చేరిన హోర్వేన్

REGD. TRADE MARK

పండిత
డి. గోపాలాచార్యులవారి

ఓవామృతం

ఆరోగ్యానికి బలగానికి
ఆయుర్వేదాశ్రమం
(ప్రైవేట్) లిమిటెడ్
మదరాసు-17

ఉత్తమ చికిత్స
నికారణముల చేతనైనా
నరముల బలహీనత
చందినచో వెంటనే 15
నయాపై సల స్థింపు
తో మమ్ములను సంప్ర
దించండి :

డా. ఎ. పూర్ణచంద్రారావు,

N.D.F.N.F.U. (Ceylon)

సెక్సు సైన్స్ లిస్టు, నాగేశ్వరరావు పంతులు రోడ్,
పూర్ణా ప్రియదర్శి గారి దివంగం, విజయవాడ 3

తలనొప్పినుంచి రూడియోన నివారణ, పొందండి

అనాసిన్ తాళా నివారణ, ఎందుకనగా అది మందుల మూలక—అత్యంత వైద్యుల రిఫరెన్స్,
మీరొకరినంటి—శీఘ్రంగా సంపూర్ణ నివారణ కలిగిస్తుంది.

అనాసిన్, శీఘ్రంగా నొప్పిని రిలీజ్ చేసి
అదికా బాధించినట్లుగా తక్షణం గుండె.

అనాసిన్, తక్షణమే అధికమైన నొప్పిని.

అనాసిన్, తక్షణమే అధికమైన నొప్పిని
మీరొకరినంటి వలె ముందు నివారణ చేయండి.

అనాసిన్, తక్షణమే నొప్పిని, తక్షణమే
మీ, అధికమైన నొప్పిని నివారణ చేయండి.
గొంతుకు.

Geoffrey Manners & Co. Ltd.

10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

అనాసిన్

చాలా మందికి ఎందుకనగా అది

4-విధాల చేర్చబడినది

వాకూ ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు రావటమో నంథిం
చటమోకూడా ఎండి పోవచ్చునని తెలిసే వ్రాస్తు
వ్వును.

వాతో పనిచేస్తున్న హిందీ వండిల్ శ్రీరామచంద్ర
స్వామిని వచ్చే వారం రిజిస్టర్డ్ సెల్లి
చేసుకోవాలని నిశ్చయించుకున్నాను. నేను విధవనన్నది
ఆయనకి తెలిసినదే. ఆరు నెలలు కాలంగా నేను
ఆవేదనతో— ఒక పాపకరమైన కార్యం అన్న
ఒక అర్థంలేని అనుభూతితో— పోరాడే ఈ నిర్ణ
యానికి వచ్చాను. పూర్తిగా తెలిసినట్లుండి వైద్య
వ్రతానికి కట్టుబడి ఉండనేరక, నేషం నేను
కుని తిరిగి తర్వాత చెడ్డ పేరుకి చోటిచ్చి కుటుం
బాన్ని అవమాన పరచకుండా ఉండడమే వరైన
వద్దతని నేను తెలుసుకున్నాను. ఈ ముప్పయ్యన
వయస్సులో— అన్ని పరీక్షలని భరించలేక— ఇంకా
అయిదు సంవత్సరానికి తర్వాత ఇదే నిర్ణయానికి

యుగసంధి

19 ■ పేజీ తరువాయి

రావాల్ని వస్తుండేమోనన్న భయంపుట్టి— భర్తతో
చేస్తే సరి అన్న నిర్ణయానికి వచ్చేశాము.

వా పని నా వరకూ వరైనదే! నేను తప్పు
చేసినట్లుగానో, దీనికోసం విచారించాలనో, మీ
దగ్గర క్షమాపణ కోరుకోవాలనోకూడా వాకు
తోచలేదు. కానీ మీ బంధుత్వాన్ని, ప్రేమని వదులు
కుంటున్నానే అన్న బెంగ కొన్ని సమయాల్లో
ఎక్కువగా బాధిస్తోంది.....కానీ ఒక క్రొత్త
జీవితం, ఒక క్రొత్త వెలుగుని కనపడింది, ఒక
క్రొత్త యుగ మనిషిగా సంచరించుకోరుతున్నానన్న
అక్షయినితో— నేను వందారూని— అంతంతని
అనందాన్ని అనుభవిస్తున్నాను.

ఈ కాలంలో ఎవరి ముహూర్తం ఏలా మారుతుందో
చెప్పనేరము. ఒకవేళ మీరు నా నిర్ణయాన్ని ఆడి
రిస్టే ఇంకా వారం ఉంది.....మీకు, మీ
ప్రేమపూరిత ఆశీర్వాదాన్ని ఎదురుచూస్తున్నాను.
లేకపోతే మిమ్మల్ని తలుచుకున్నంత వరకూ “గీత చచ్చి
పోయింది” అని తలకి స్పృశం చేసేయండి.

అవును, చాలా స్వార్థచింతతో చేసిన నిర్ణయమే.
నా కోసం బామ్మ తప్పించి వేరే ఎవ్వరుమాత్రం
తమ సుఖాన్ని త్యజించి ‘త్యాగం’ చేశారు. ఎందుకూ
చేయాలి?

మీపై ఎప్పటికీ మారని ప్రేమ గొప్ప
గీత.

“సినిమా! ఇలాగ ఆయి పోయిందే!”
అన్నది అప్ప వేరే ఏదీ చెప్పడానికి చెయ్యడానికి శక్తి
లేక బెంగతో గ్రుడ్లవ్వగించి చూసింది బామ్మ
గారు.

గ్లాసెడు
కిసాన్ స్క్వాష్ తో
నేద దీర్చుకోండి

ఇది పండ్లతో తయారైన పానీయము

887/KP-2606

ఎంత రుచియైనది, అల్లాసం కలిగిస్తుంది,
అరోగ్యకరమైనది. చెట్టున పండిన పండ్లతో
చేసినది... నిటమిస్తు వున్న లంగా కలిది.
నారింజ, నిమ్మ మొదలైన ఆరు రకాలలో
దొరుకుతుంది.

ఇండియాలో దొరికే స్క్వాష్ లలో
సాటిలేని ప్రఖ్యాతి, ప్రచారం గలది.

కిసాన్ ప్రాడకట్టు లిమిటెడ్ బెంగళూరు.

అది చప్పునోయింది. తలకి స్పృశం చెయ్యాలి అని నిరాశ్రితమైన స్వరంతో భృథంగా చెప్పటా గజోశయ్యరు.

బామ్మగారు నివ్వరపోయింది. !

— తల్లి ఆలోచనకో, అవామనో, అజ్ఞకో ఉత్తరపుకో కానకోక ఆ తల్లిచాలు పిల్లవాడు? మొట్టమొదటిసారిగా ఒక నిర్ణయానికి వచ్చింది ఇదే మొదటిసారి.

“అలాగా చెప్పుతున్నావా” అను కళ్ళు దెండు కన్నీటి చెరువులుకాగా, ముసలి పూదయం వాళ్ళు ల్యంతో ఆవేదనవదగా, పూదయంమీద చేయి పెట్టుకుని అడిగింది. బామ్మగారు.

“వేరే ఏమని చెప్పమని అంటావు?..... నువ్వు పుట్టిన వంశంలో, ఈ కుటుంబంలో..... అయ్యా!” అని ఈ దారుణాన్ని కల్పన చేసుకో నేరక బాధపడ్డారు గజోశయ్యరు.

“నేను పుట్టిన యుగమే వేరరా!” అన్న మాట బామ్మగారి నోటిలోకి వచ్చి నిలిచిపోయింది. అప్పుడే బామ్మగారికి ఒక అద్భుతమైన నిజం ఇంతకాలం తర్వాత అర్థమయింది.

“నా కొడుకు నా మాటకో నా అజ్ఞకో కాదు ఒక్క తల్లి ప్రేమవల్లే మాత్రంవాడు. నేను ఒక యుగానికి ప్రతినిధిని. అది ఒక్క తల్లి ఆచారమైతే యుగం. నేను పుట్టినది శాస్త్రానికి భయపడి వదలిన కుటుంబంలో..... అదేలాగా తన కుటుంబమూ వదలాలి— నడిపించడం తన వల్ల కావాలి నా వల్ల అవుతుందన్న సమీక్షతో ఆ యుగాన్ని ఆ ఆచార జీవితాన్ని గౌరవించడానికి నా మాటని నా వలకుని ఎదురుచూసాడు.....” అని తననిగూర్చి..... తన కొడుకు— మూర్ఖమైన నిర్ణయాన్ని గురించి, అమరావానికి దూరమైన గీతని గూర్చి ఆలోచించి వానంగా గొంతు పెగలక కూర్చుండిపోయింది బామ్మగారు.

అప్పుడు అక్కడకి వచ్చి వారిని అట్టి వివరాల వరిస్తే తో చిక్కుకోనిచ్చిన ఆ ఉత్తరాన్ని తీసి చదివిన సార్వత్రి “ఓసినీ. పాటిస్తే కూతురా..... నా తలమీద నివ్వు పెట్టువుకదా!.....” అని తలమీద మొత్తుకుని విచ్చింది.

బామ్మగారు, తన వయస్సుకీ, తగిన నిదాన బుద్ధితో ఉత్తరాన్ని తిరిగి చేతిలో తీసుకుని ఆ ఆఖరి వంక్తల్ని చదివింది.....

“చాలా స్వార్థ చింతతో చేసిన, నిర్ణయమే. నా కోసం బామ్మ అప్పించి వేరే ఏవరమాత్రం తమ సుఖాన్ని త్యజించి ‘త్యాగం’ చేశారు” — బామ్మగారికి ‘చురుక్కు’మనింది..... పెరిమని, కరచుకుంది.

ఈ మాటల్లోని అర్థం మిగతావారికి అర్థమవు చదు. బామ్మగారికి అర్థమవుతుంది.

గీత, వద్దెనిమిదో సంవత్సరాల నుదుటి తిలకం చెరువుకున్నట్లుగా, కాత్తులో అలంకరించుకునే పూవులని త్యజించినట్లుగా— ‘అది దాని కర్మ’ అని చెప్పి దాని దుఃఖాన్నే మర్చిపోలేదా, దాన్ని కన్న తల్లి తండ్రి? — గీత ఇలాగ అయి వచ్చావేకదా సార్వత్రి, అందినీ బావానీ కనింది!.....

—దానికేమిటి అదే జీవించేవారి జీవితపు మార్గం.

జీవించనేరని గీత లోపల పెరిగి, చెదరి, ముగ్గు

యమగనంది

నువ్వు అయి పురుగు దొరికినట్లు దొరికి దొరికి పుండుగా అయి కుప్పగా పడివున్న అనుభూతులను జ్ఞాపకాలని, ఉజలని కలపి వారు తెలుసుకోగలరా? కానీ?.....

గీతలాగే— దానికోట ఇంకా చిన్న వయస్సులో అర్థ శతాబ్దానికి ముందు అన్న హిందూ సముదాయపు వైద్యవ్యవస్థ దారుణాన్ని చిక్కి జీవి తాన్ని తోగొట్టుకుని, జ్ఞాపకాలన్నీయున్న ఆ కల అన్నీ కన్నులువంటి, ఆలోచిస్తూ చంపుకున్న గౌరీ బామ్మగారు, అమ్మని గీతతో చూడకనో, మానీ ప్రభావకుందానో ఉండగలరా?

అంటువల్లే గజోశయ్యరులాగో, సార్వత్రిమమ్మ లాగో— గీత ఇలాగ వదునుకుంటోంది అని ఎరిగి ఆమెని అసహ్యంచుకు త్యజించడానికో, దూషించి తీవ్రపదానికో పిలవక. “అయ్యా, ఏమిటో ఇలాగయి పోయిందే, ఇలాగయిపోయిందే” అని చేతుల్ని మన స్సునీ నలుపుకుని బాధపడిపోతోంది బామ్మగారు.

ప్రార్థనకుంకి దీపాలు పెట్టే వేళలో మాట్చి పోకి వెళ్ళిన మీనా, అంది ఇంటికి

ప్రఖ్యాత కథారచయిత ఓ పాస్టరి ఎవరో కథ రాయడ మెట్లాగని అడిగారు. అందుకతను “అదేమంతోకెన్నమైన పనికాదు. కథ ముగింపు ముందురాని తరువాత కథ మొదలు పెట్టే మున్నాడు.

(వకాశం (ఎవతప్పులో)

దిరిగాదు. వీధి మెట్టుమీద కాలుతీసి పెట్టిన అంబి, సావిట్రి ఈజీ టైర్లో చారగిలబడి పడుక్కుని దీర్ఘచింతనలో మునిగివున్న బామ్మ గారిని చూడగానే చటుక్కున ఆగి తిరిగి వెనక్కి పచ్చి మీనాతో,

“బామ్మే.....” అని రహస్యంగా హెచ్చరించాడు.

“ఎక్కడ? లోపం ఉందా? సావిట్రి ఉందా?” అని కొంచెం వెనక్కి తగ్గి నిలుచుంది మీనా.

“సింహాసనంలో జారగిలబడి విద్రవపోయింది....” అన్నాడు అంబి.

మీనా భుజంమీదగా ‘స్టయిలుగా’ మడతలు పెట్టి వేలాడేదీనుకున్న పనిమీద సరిగ్గా విప్పి లాగి నడుములో దోపుకుని, పైదుమ్మలు సరిగ్గా ఉన్నా అని ఒకసారి చూసుకుని తర్వాత తలదించు కుని సాధువులాగా లోపలికి దూరింది.

లోపలికి సభాకే బామ్మ నిద్రపోవటంలేదు అని తెలిసింది. తండ్రి ఒక ప్రక్క కుర్చీలోనూ, తల్లి ఒక ప్రక్క ముఖంమీద పైట చెరుగు కప్పు కుని ఏడుస్తూ ఒక మూలవడి ఉండటం ఏమి విచిత్రమో ఏమిటో అర్థం అవక ఇద్దరూ నిశ్చేష్టలయి నిలుచుండిపోయారు.

అప్పుడు జానా నవ్వుతూ అంది దగ్గరికి వని గెత్తుకుంటూ వచ్చింది.

“బామ్మ నక్క దోనకాయ పించెంచి కొను కొచ్చింది.....” అన్న జానా మాటలు వినగానే బామ్మగారు మినాని తిరిగి చూసింది.

“ఎప్పుడొచ్చారు బామ్మా?” అని అడిగి, “ఏమిటి ఇషయం? ఇదంతా ఏమిటి?” అని పైగతో అడిగింది మినా.

బామ్మగారి కళ్ళు చెరువులయాయి. మినాని చూడగానే అవిడకి ఇంకో ఇషయం— గజోశయ్యరు గీతని తం కళ్ళంగనం గాంచుతావన్న దానిక్కారణం, సార్వత్రిమ్మ గీతని శపించిన న్యాయావేశం రెండూ— అర్థమయింది బామ్మగారికి.

అక్కడే పడివున్న ఆ ఉత్తరాలు మీనా తీసి చదివింది.

“దాన్ని నువ్వు చదవవద్దు” అని ఆపుతామని అనుకుంది బామ్మగారు. తర్వాత కానీ ఎందుకో ‘చదవనియ్యి’ అని తలచి మీనా, ముఖాన్నే నిశితంగా అవలోకించింది.

మీనా ముఖం అసహ్యంతో చిట్టించుకుంది. “వోసినీ నువ్వు నాశనమయి పోతావే” అని తిట్లుకుంటూ తిరిగి ఉత్తరాన్ని చదివింది. దాని భుజామీదగా కాళ్ళెత్తి నిలుచుని, ఉత్తరాన్ని చదివిన అంబి కూడా అముదం తాగినట్లుగా ముఖాన్ని మార్చుకున్నాడు.

ఇల్లే శూన్యమయింది. పూరంతా పేగు వ్యాధి వ్యాపించి ఉన్నప్పుడు ఇంట్లో ఒక ఎలుక చచ్చి పడి ఉంటే చూసినవారిలాగా ఒక్కొక్కరూ చాలా ఇరుకునపడి ఇంకొకరి ముఖం చూడసాగారు.

రాత్రి పూర్తిగా గౌరీ బామ్మగారు నిద్ర పోలేదు. తినలేదు. సావిట్రిని ఈజీవైరుని పదతి లేవనూ లేదు.

కొడుకుని చూసి, కోడలుని చూసి, మిగిలిన మనుమల్ని చూసి, గీతని తలుచుకుని దీర్ఘంగా పూపిరి వదలుతుండింది.

అంబాటాకి వ్యతిరేకంగా నమ్మ పంపటానికి బిమ్మస్థాండుదాకా వచ్చి, బిమ్మ బయలుదేరే సమయానికి కొంగుతో కళ్ళు తుడుచుకున్నావే గీతా? దుమ్ము పడిందేమోననుకున్నాను.

“ఏమిటో ఇలాగ నేళావు! ఏమిటో ఇలాగ చేసేళావు!” అని వదేకదే తనలో తాను చింతించి చింతించి ప్రశ్నించుకుంది.

ప్రార్థన పొడవే వేళకి కొంచెం ముందుగా తనకే తెలిసుందా! కళ్ళని మూసింది. కళ్ళు మూసి కళ్ళు తెరిచినప్పుడు మాయగా తెల్లవారింది.

వీధి మెట్టుతలుపు వారగా చేతిపెట్టెతో వచ్చికాచు కున్నాడు వేళాయుధం.

కళ్ళు తెరిచిన బామ్మగారు— జరిగిన పంక తంతా కల అవకాశం అని తలచుకుని ముగించే లోగా ‘ఇది నిజం!’ అన్నట్లుగా ఆ ఉత్తరం స్థూలు మీద పడివుంది.

ఆ ఉత్తరాన్ని తీసి తిరిగి చదివింది బామ్మ గారు. అప్పుడు గదిలోనుంచి పచ్చిన గజోశయ్యరు రాత్రి అంతా ఇదే జ్ఞాపకంగాపడి రోదీస్తున్న తల్లిని వద్దానెంచి “అమ్మా అమ్మా! వేళా యుధం వచ్చాడు.....అదే చచ్చిపోయిందని

అలాచుకు వెళ్ళావా మునుగుగగగగ... అన్నారు.

“నీరు ముయ్యారా.....” అని అరిచి తేలింది బామ్మగారు.

“తెలవారీ తెలవారకుండా దయ్యంపట్టినట్లు ఏమిటా చూటులు? ఇప్పుడేం జరిగిందని దాన్ని చావమంటున్నావురా.....?” అని అడిగింది, భరించలేకని తోకతో ముఖమంతా ఎర్రబడి బాధపడి గట్టిగా రోదించింది బామ్మగారు. తర్వాత ఎర్రబడ్డ కళ్ళని తెరుచుకుని కోపంతో అడిగింది.

“ఏమిటిరా తప్పు చేసింది అది?...ఏం తప్పు చేసింది, చెప్పు?” అని తన తల్లి అడగడంచూసి, గణేశయ్యగారికి ఒక్క క్షణం ఏమీ అర్థంకాలేదు.

“ఏం తప్పు?...ఏమిటమ్మా మాట్లాడు తున్నావు నువ్వు? నీకు ఏమి పట్టిందా ఏమిటి? అని అరిచారు గణేశయ్యగారు.

తర్వాత క్షణం తన స్వభావ ప్రకారం నిదానంగా కొడుకు ముఖాన్ని చూస్తూ శాంతంగా ఆలోచించింది. బామ్మగారు. తన కొడుకు తన దగ్గర ఇలాగ మాట్లాడటం ఇదే మొదటిసారి!

బామ్మగారు చిప్చ గొంతుకతో నిదానంగా చెప్పింది.

“అవునురా నాకు పిచ్చేను.....ఇప్పుడు పట్ట లేదురా....ఇది పాత పిచ్చే. తీర్చలేక పిచ్చి—కానీ నా పిచ్చి నాతోటే పోయింది! అపిచ్చే దానికి ‘భద్రత’ మని తేట తెల్లమయిందంటే, దానికి ఎవరేంచేస్తారు? అదేచెప్పేసిందే—నా పని నా మట్టుకీ సరి, వేషం నేనీ ఆడి చెడ్డపేరు తెచ్చుకోకుండా న్యాయంగానే చేసినది.....”

“అందువల్ల సరి అవుతుందా దాని పని?” అని ఖండిస్తూ మాట్లాడారు గణేశయ్యగారు. దాని పని దాని మట్టుకు సరి అయినదే అంటుందే అది.....దానికేం చెప్పతావు?” అని అర చేతితో గ్రుద్దుకుంటూ అడిగింది బామ్మగారు.

“శాస్త్రం చెడిన దరిద్ర దేవత.....అచార మైన కుటుంబం పేరు చెడిన తిని.....చచ్చి పోయిందని తలకి స్నానం చేసేయ్య అన్నాను” అని పళ్ళను కొరకుక్కుని అరిచారు గణేశయ్యగారు.

బామ్మగారు ఒక్క క్షణం తనని తన ఎదురుగా నిలుచున్న కొడుకుని వేరే ఎవరో లాగా తప్పించుకుని నిలుచుని చూసి, ఒక విరక్తి నవ్వుతో చెప్పింది.

“మన శాస్త్రం.....అచారం! అలాగయితే నువ్వు ఏంచేసి ఉండాలో తెలుసా? నన్నేవిలే చేసింది తెలుసా ■ శాస్త్రం.....అప్పుడు నువ్వు పాలు త్రావే పనివాడివిరా..... నాకు వయస్సు వది పోనేరా! నా కొడుకు నా ముఖమూని దేయ్యం చేసినట్లు గోలపెట్టేవాడివిరా.....!”

కన్నతల్లి దగ్గర పాలు త్రాగలేక పిల్లవాడు గోలపెట్టేటట్లు అరిచే వాడివిరా, దగ్గరకివస్తే ఓయంతో ఏడ్చేవాడివి..... అలాగ నన్ను, కర్మకి మూల్యం కూర్చో పెట్టేశారరా! ఆ ఘోరాన్ని నువ్వు ఎందుకు గీతకి చెయ్యలేదు?... ఎందుకు చెయ్యలేదు చెప్పు?” అని తన కళ్ళ నుండి కన్నీరు కారగా అడుగుతుంటే, గణేశయ్యగారు కళ్ళని నిలుపుకున్నారు.

అవిడ తిరిగి మాట్లాడసాగింది.

“నీ శాస్త్రం దాన్ని రంగు చీరలు కట్టుకోవని

చెప్పిందా? తదని తల్లికినీ ముడిపెనుకునీ బడికి వెళ్ళరమ్మండటరా? తన కడుపుకి తానే పంపా దించుకుని తనమని చెప్పిందా? దీని కన్నుంటికి నువ్వు నన్ను అనుమతి అడిగివస్తుంటే నేను సరే వస్తాను. ఎందుకు?...కాలం మారుతూ వస్తోంది. మనుష్యులూ మారాలనే కదా! నాకు నువ్వున్నావు! ఇల్లా పోతమూ ఉండింది. ఆ కాలమూ అలాగ ఉండింది. గీత చేయాలనుకున్నది మనమల్లో కూడా అనుకోలేకని యుగం అది. అప్పుడది పాద్యం గానూ ఉండింది. ఇప్పుడు పాద్యం కాదురా.....వాకు నీ స్థితి అర్థమవుతోంది. నువ్వు పిల్లాశైలి లతో జీవించేవాడివి వారికి రేపు శుభకార్యాలూ అవీ చేయాలి. అది అర్థం చేసుకునే కదా రాసింది— నీ శాస్త్రం దాన్ని జీవించనిస్తుందిరా? దానికి అది వడ్డనుకుంది. కానీ ఒరేయే గణేశ..... నన్ను మన్నించుకోవాలిరా — నాకు అది కావాలి! అదేరా కావాలి..... నాకు ఇంకమీద వేరే ఏం కావాలి ఉంది! నా శాస్త్రం నాతోపాటే ఉండి ఈ కాయంతోటే ముండునీ..... అందువల్ల మీరు బాగా ఉండండి.... నేను వెళ్ళుతున్నాను..... గీతతోపాటే వెళ్ళిపోతాను. అదే మంచిది.. దానివల్ల నువ్వు తోరోపల తృప్తి చెందవచ్చు — ఆలోచించి చూడు. లేకపోతే దానితో బాటు కలిసి నాకూ ఒక ముసక మునిగేయ్య నే వస్తాను” అని చెప్పతూ మారు చీరని చుట్టే కాకి సందితో దూర్పుతూ లేచి నిలుచుంది.

“అమ్మా! ఆ.....” అని చేతుని జోడించి

తన ధారగా కన్నీరు కార్చారు గణేశయ్యగారు.

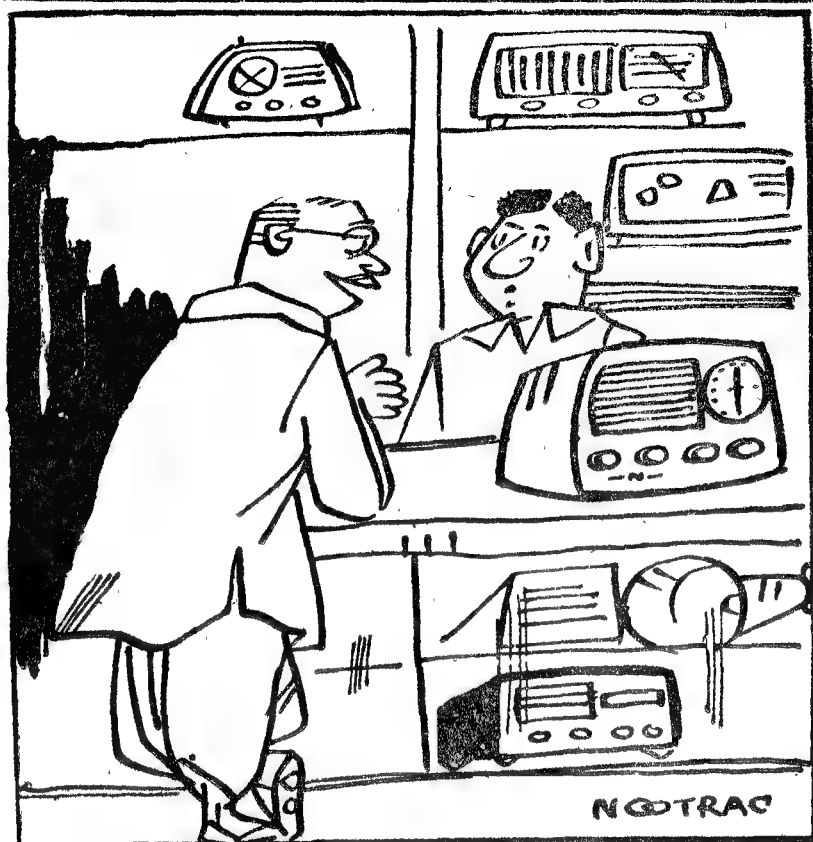
“పిచ్చివాడా!—..... ఎందు కేడుస్తున్నావు? నేను చాలా యోచించే ఈ నిర్ణయానికి వచ్చాను. ఏంచేసినా అది మన విల్లరా” అని మెల్లగా చెప్పి “పార్వతి నువ్వు ఇల్లు బాగా చూసుకో.....” అని అందరి దగ్గరా పిడ్డోలు పుచ్చుకుని ఇయలూ దేరింది బామ్మగారు.

“నేను వెంటనే వెళ్ళి గీతని చూడాలి” అని తనతో తానే చెప్పుకుని తిరిగినప్పుడు ఏది మెల్ల దగ్గర నిలుచున్న వేలాయుధాన్ని చూసింది బామ్మ గారు.

“నువ్వు వెళ్ళవయ్యూ.....నేను అవసరంగా వైచే లీకి వెళ్ళాలి” అని నాడికి వాలుగడాలు ఇచ్చి పంపేసింది.

“ఇంకమీదట ఏడికిక్కడ పనిలేదు— దాని కేమిటి? ప్రపంచంలో ఏమిటేమిటో మారు తున్నాయి! నేను ఒక మంగలిని కూడా మార్చుకో కూడదా?” అని అనుకున్న నవ్వుకుంటూ, పడ్డ ముస సంది పెల్లుకుని ఏది మెల్ల దిగిన బామ్మగారు ఒక్కసారి తిరిగి నిలుచుని “నేను వెళ్ళి వస్తాను” అని మళ్ళీ పిడ్డోలు తీసుకుంది.

అదుగో, ప్రాతకాలపు రేయిండలో, వేడిలేని మట్టి బాటలో పాదాన్ని మోపి మోపి అన్ని ఒక ప్రక్కన ఒరిగి ఒరిగి నడిచి వస్తున్న బామ్మగారి విగ్రహం.

“బాబూ! ఇచ్చినదానికి పదో, వాటికో తగ్గించుకొని... ఈ రేడియో తీసుకో! నీకు పుణ్యముంటుంది! నిన్ననే మా పక్కింటివాడు రేడియో కొనుక్కున్నాడు!!”

అన్నతికి వెళ్ళటం, ఇంజక్షన్లు కొగ్గే మళ్ళా రిక్వా ఎక్కి మందుసేసే చేత్తో పుచ్చుకుని రావటం, కడుపుతో ఉన్న వాళ్ళ దినచర్యల్లో ఇదొకటి. అక్కయ్యకు మాత్రం కడుపుతో ఉన్నాననే సంతోషంగాని, తల్లిని కాబోతున్నాననే ఉత్సాహంగాని, మందు తీసుకుంటున్నాననే తృప్తికాని లేదు. అనుపక్తికి వెళ్ళినా, రిక్వాలో కూర్చున్నా, ఇంట్లో ఉన్నా ఏదో వరధ్యానం, దిగులు. బావ దృష్టిలో మాత్రం తనూ భార్య కడుపుతో ఉండగానే చక్కగా మండులూ, ఇంజక్షన్లూ ఇప్పించి ఏ లోటూ లేకుండా దాని ఆరోగ్యం కాపాడుతున్నాననే సంతృప్తి. చుట్టుప్రక్కల అమ్మలక్కలకు మొదటి కానుపుతో అయిదోమాసం నుంచే ఎంత శ్రద్ధగా అవిడ మొగుడు మందూ మాకూ ఇప్పించి ఆపెక్షగా చూసుకుంటున్నాడమ్మా అని అనుకోవటమూ. ఏమిటో ఈ ఆత్మవంచన. ఇంట్లో భర్తచేత చీవాట్లు, బెల్లులూ తింటూ, తిరస్కారంతో, మానసిక వ్యధలతో కుర్చి కృశించిపోతోందని ఎవరికి తెల్పు. చక్కగా తల దువ్వుకుని, మంచి బట్టలు కట్టుకుని, ఉన్న వాలుగు నగలూ పెట్టుకుని నేనూ, అక్కయ్య రిక్వాలో అన్నతికి పోతుంటే చూసే వాళ్ళకు అడీ ఒక అందంగానే కనబడుతుంది. మా మనసుల్లో, పూదయాంజరాలలో ప్రజ్వరిల్లి భగభగమంటే అగ్ని పర్యతాల వెషయం ఎవరికి తెల్పు. అక్కయ్యలాంటివారు ఎంతసందో ఈ దేశంలో, ఈ పవిత్ర భారతదేశంలో.

అక్కయ్య రాలేకపోతే ఒకరోజున మందు తీసుకురావటానికి నేను అన్నతికి వెళ్ళాను. మందు తీసుకునివస్తుండగా రమాదేవి కనిపించింది. నాకూ పంకరించటానికి ఇష్టంలేకపోయింది. ఎదుటవడగానే రమాదేవి పలకరించింది.

హృదయ కుసుమాలు

27 ■ పేజీ తరువాయి

“అక్కగారికి కులాసాగా లేదు”
 “లేదు. వంటల్లో బాలేదు”
 “ఎన్నో మానం”
 “అయిదో మాసం పూర్తికాస్తోంది.”
 “పురిటికి ఏలూరు తీసుకు వెళతారా”
 “ఇంకా ఏం ఆలోచించుకోలేదు”
 “వోసారి మా ఇంటికి రండి. బాడీవేట, వద్దాలుగో అడ్డరోడ్డు, రెండో లైను”
 “అట్లాగే. రేపు సాయంత్రం అయిదు గంటలకి వస్తారెండి”
 “తప్పక రావాలి” నవ్వుకుంటూ వెళ్ళింది. నాలో ఏవో ఆలోచనలు దొర్లిపోతున్నాయి. “రమాదేవి మార్పుగలవా? చివాట్లు తిని రాగలవా? నిండా మునిగినవాడికి చలేమిటి?”

మర్నాడు సాయంత్రం అయిదున్నరకు రమాదేవి ఇచ్చిన అడ్రసుప్రకారం వెళ్ళాను. పెద్ద మేడ. ఎన్నో పూలమొక్కలూ, రకరకాల చెట్లూ, పాదులతో చూడ ముచ్చటగా ఉంది. నే నేళ్ళేసరికి వరండాలో ఈజీ ఛైర్లో పడుకుని, కాళ్ళూ గిన్నూ, జారిపోయిన పమిటెన్నూ చూసుకోకుండా ‘అల్వేషియస్’ కుక్కతో అడుకుంటూ న్నది. రమాదేవి. నన్ను చూడగానే లేచి నవ్వుతూ అవ్వించింది. ఆ కుక్కను గెల్పుతో స్తంభానికి కట్టేసి సాదరంగా అవ్వించింది.

“రండి మేడమీద కూర్చుందాం” అంటూ దారితీసింది. వెనకాలే నేనూ మేడమీదికి వెళ్ళాను. రమాదేవి గదిలోనే ఇద్దరం చెరో కుర్చీలో కూర్చున్నాం. గది నాలుగోడలకూ రకరకాల చిత్ర

పటాలూ, రహదేవి ఫోటోలూ ఉన్నాయి. అంతా రోజ్ ఓడ ఫర్నిచర్. రెండు అద్దాల బీరువాలు రెండు ద్రాయర్లు ఒక డ్రెస్సింగ్ టేబిల్. వాలుగు కుర్చీలు. రెండు ఈజీ ఛైర్లు. రెండు బట్టల స్టాండులు. వాటిమీద బట్టల దుకాణాల్లో అలంకరించినట్లు సిల్కు చీరలు, జాకెట్లు, బేస్ రీసు పడేసివున్నాయి. ఒక వందరి మంచం, బూరగ దూది పరుపు. దోమతెర. అంతా సినిమా సెట్టింగులా ఉంది. ఆ సెట్టింగులో నాయిక రమాదేవి. అమె స్నేహితురాలు నేను.

“కాలేజీనుంచి వచ్చి ఎంతసేపయింది” అన్నాను.
 “చాలాసేపయింది. ఇవ్వకలాస్త వస్తులేదు” అన్నది.
 “మీరు చాలా అదృష్టవంతులు”
 “ఏం”
 “మీగది చూస్తే నేతలున్న న్నది. ఇంట్లో మీమాటకు తిరుగులేదనుకుంటాను. చక్కగా చదువుకుంటున్నారని సుఖప్రదమైన సజీవితం గడుపుతున్నారు. కోరితే కొండమీది కోతినికూడా తచ్చుకోగలరు” అన్నాను. నిరాశగా నవ్వింది రమాదేవి.

“నా చదువు చూసీ, నా గది చూసీ, నా బట్టలూ చూసీ అంతా అట్లాగే అనుకుంటారు. ఏ వ్యక్తీ అడదయినా, మగవాడయినా ఆరడుగులకుమించి ఉండరు. కాని వాళ్ళ జీవిత సంఘటనలు మాత్రం కొన్ని కొన్ని మైలురాళ్లు. మరికొన్ని గోపురాలు, కొన్ని శిథిలాగ నన్నివేళాలు, కొన్ని గోరీలు, అంతా కలిపి చూస్తే కొన్నివేల అడుగుల సినిమా రీళ్లు. ఏమంటారు” నిర్దిష్టతగా అడిగింది.

“జెజమే. నిారూ అట్లా అంటే ఎట్లా. ఇంక మా బోటీ వాళ్ళ జీవితాలు. డబ్బుగలవాళ్ళే అట్లా అనుకుంటుంటే మధ్య తరగతికుటుంబీకులు ఎట్లా అనుకోవాలి. ఎంతనిరాశవడాది.” అన్నాను. (సకేషం)

పళ్లు రావటమా?

వాతమా?

కడుపు నొప్పి?

మేనర్స్ గ్రైప్ మిక్చర్

యివ్వండి.

చిరునవ్వుల

చిందులాట చూడండి

ఇప్పుడు ఉల్లాసకరమైన ఎరుదే నివారంగుల్లో ప్యాకింగ్

అడువిక తడద తడ పిల్లలకు మేనర్స్ గ్రైప్ మిక్చర్ ఇస్తారు. నోటికి ఇంపైన దుది కరిగడముగా ప్యాక్ చేయబడినది.

అదృష్టపాపాలు పొందుతారు మేనర్స్ గ్రైప్ మిక్చర్

GEORGE MANNERS & COMPANY LIMITED

ASP/GM/23 TEL

“అదా సంగతి! దీని జన్మకి ఒకర్ని మెచ్చుకోవటం కూడానూ? వాతో తగువు లాదాని కావోలు నిన్ను అమాంతం అకాశానికి ఎత్తి పోలేసింది. కూర పోలేన సంగతి తెలిస్తే నాలుగు అంటింటే దాన్ని. నేను చూస్తే ఇలా మాటలు మెలిక పెట్టుటానికి వీలుండదని కావోలు రహస్యంగా పోలే పొచ్చింది!”

“ఇంకా కానీ కాలేదంటే? పాపం! అవతలా అబ్బాయి అకలితో అవురారు మంటున్నా” డంటూ రామయ్యగారు తోపలి కొచ్చి హెచ్చరించి వెళ్లారు.

అయినటు వెళ్లగానే కళ మూతి మువ్వయి వంకర్లు తిప్పింది.

“అంత అకలితో అవురారు మనక పోలే నీ హోటలుకో వెళ్లక పోయాడా? ఇక్కడ తేరగా చేసే వాళ్ళు ఉన్నారనుకున్నాడు కావోలు హోటలుకు వెళ్లే భర్తృపుకుందనో వీసారితనం!”

“ఆ మాటనిన్నీ తర్వాత — ముందు కానీ సంతోషియో చూసుకోండి. వాన్న గాదికి, కోస మొస్తే పట్ట వగ్గలుండవు.” అంతలో శారద చేతులు కడుక్కుని వంటింటిలో నుంచి ఇంతల కొచ్చింది.

కళ, గీత కాస్తేపు నిశ్చలంగా కూర్చున్నారు. కూర్చుంటే వసులు జరుగుతాయా, తరుగు తాయా?

“మరెలా?” అంది కళ దిక్కులు చూస్తూ.

“ఎలా ఏమిటి? ఇద్దరం కలిసి ఎలాగో కుప్ప వట్టేదాం.”

“ఊ మేనీ కుక్క...”

“స్పౌంట్ దీ బ్రాత్. అందుకే నువ్వు చేసి తీసుకెళ్ళు. నేను కాస్తేపు దాదా ఎక్కి వస్తాను...”

కళ కంగారు పడింది.

“అమ్మా! నేను చేస్తే ఎలా ఉంటుందో? ... అది అతినికి నచ్చుతుందో లేదో!”

“అమ్మయ్య! ఇప్పుటికైనా వస్తుకున్నావ్!”

“ఏమిటి?” అని గ్రుడ్డిరివింది కళ.

“అది! మనం చేస్తే అతినికి నచ్చుతుందో లేదో అనే నా బెంగ!” అని సర్దుకుంది గీత.

కళ వెళ్త బడింది.

“నచ్చకేమిటి కాని నాన్నగారు ఒకటే తొందర పెడుతున్నారు. తొందర పెడితే మాత్రం వాకు కంగారా!”

“శారద కాళ్ళ పట్టు కుందాం వడ!”

“దాని కాళ్ళ పట్టుకుంటే అది మరి కాస్త కొద్దిక్కి కూర్చుంటుంది! దాని కాళ్ళిందుకు పట్టుకోవటం? సిగ్గు లేకుంటే సరి! పైగా అది మనకంటే చిన్నది.”

గీత నిస్సహాయంగా చూస్తూ “అవుదు! వనఃదేవుడు అంతటి వాడు గాడిద కాళ్ళ పట్టు కున్నాడు —” అన్నది.

“పట్టుకుంటే తొక్కిపెట్టి తన్ను ఉంటుంది.” అంది కళ.

“ఎందుకు తన్నుంది? తన్నే వసు దేవుడు నాలుగు వడ్డించ లేడేమిటి?”

“అయితే ఇంతకీ నీ దృష్టిలో శారద గాడిదన్న మాట! ఆ మాట కొస్తే నీకే గాడిద పో అన్నాయ్!”

కోపం రావటం తనసారి గీత వంతు.

“చీటికి మాటికి వస్తు వెక్కిరిస్తే మీరు

అ యి దు ర క్షు

30 ■ పేజీ తరువాయి

కునేది లేదు! నా గొంతుకేం గాడిద గొంతుకలా లేదు. మొన్న పంగితం పోటీలో నాకు ప్రయిజు వచ్చింది తెలుసా? ..”

“గీతక్క! అవలల వాన్నగారు చిందులేస్తూ న్నారు.... ఇంకా కమ్యూలాడుతూ కూర్చున్నారా” అంటూ వచ్చింది శారద.

శారద కుడి చెయ్యి గీత, ఎడమ చెయ్యి కళ పట్టు కున్నారు.

“శారద! నుంచి దానిని! కాస్త వరపు డక్కించు!”

“నేను చేస్తే రుచీ, వచీ, ఉండదుగా మారే చేసుకోండి!”

గీత శారద గడ్డం పుచ్చుకుని బ్రతిమాలింది.

“శారద! రెంప లేసుకుంటామే! నేను పియ్య దగ్గర కెళ్లే అనక సేవ చెయ్యొచ్చింది మమ్మే కదా? ఆ రోజు పులుసు గిన్నె దింప తోయి కాళ్ళ మీద వంపేసుకున్నాను. జ్ఞాపకం లేదా? నీకు హిందీ పరీక్షలు దగ్గర కొచ్చిరా, పాపం, నాకోసం డాక్టరు చుట్టూ తిరిగి నుండూ, మాకూ తీసుకు రాలేదా? నేను లేసుకునే సరికి నువ్వు చిక్కి పగవై పోయావ్!”

శారద వచ్చింది.

“కళక్క! వంట గురించి చదువు కున్నది కూడా! చదువు, వంధ్యాలే దాన్ని నాకేం వస్తుంది?” “రెంప లేసుకుంటావే శారద!” అంది కళ బ్రతిమాలకుంటూ.

“పైగా అది చేసిన బిస్కీ కాస్తా చిన్నాడంటే అదునికి వాంటులు పట్టు కుంటాయి. ఆ తర్వాత మనింట్లో వడకేసి ఏ మరో రెండు నెలలకో తాపిగా తేరుకున్నాక ఇంటి కెళ్తాడు. అంత వరకు మనం అయిన గారికి వెయ్యేటటులు వల్లారి!” అంది గీత.

శారద నవ్వుతూ స్ట్రీ వెరిగించి నిమిషంలో చకచక కానీ, ఉప్పి తయారు చేసింది. ఉప్పి రెండు స్టీలు పెట్టెలో సర్దింది. కానీ కప్పులో పోసింది. అన్ని ఒక ట్రేలో సర్దింది.

“నువ్వు తీసుకెళ్ళు” అంటే “నువ్వు తీసు కెళ్ళు” అని గీత, కళ కాస్తేపు వాదులాడుకున్నారు. తర్వాత ఒకరు ట్రే, మరొకరు మంచిసీళ్ళ గ్లాసులు చేత పుచ్చుకుని వెళ్ళారు.

ద్రామింగు రూంలో రామయ్యగారు, అబ్బాయి పోటాలో పక్కనక్కనే కూర్చుని ఉన్నారు. ఉవ, చిత్ర కూడా అక్కడే ఉన్నారు. రూం మధ్యలో అందమైన చిన్న ముక్కారీపీట. దాని మీద ఉవ ఎంబ్రాయిడరీ చేసిన నీలిరంగు శాటివ్ గుడ్డ వరచి ఉన్నది. సెంటర్లో గాఢ పూలకుండీ, కుం డీలో రంగు రంగుల కాంతుల పూలు. ముక్కారీ పీటకు చెదోక వైపున భారీగా ఉన్న మరో రెండు ధిన్న బల్బులు ఎదురుగా పోటా, రెండు వెపులా అటోక కుర్చీ, ఇటోక కుర్చీ— ఆ రెండింటినీ ఉవ, చిత్ర కూర్చున్నారు— పోటాకు, కుర్చీలకు అందమైన నీలిరంగు బొమ్మల గతిబాలు తొడి గారు. క్రింద కుంకుమ వర్ణం పూల తివానీ ఉన్నది.

ద్రామింగు రూంలోకి అదుగు బెట్టుటం తలకైన పనిగా కన్వీనరీడు రామయ్యగారి మొదటి

ఇద్దరమ్మాయిలకు: ఆ అబ్బాయికి ఎదురుగొండా వెళ్ళటానికి చెప్పలేనంత సిగ్గుపింది. పెద్ద సభాస్థి ముందు నిలబడినంత సభాస్థింది. అయినా ఏమీ పడేయకుండా బాగ్రతగా భారీగా ఉన్న బల్బుని మీద పెట్టారు. రెండింటిని పోటాకు దగ్గరగా ఈడ్చారు.

“నూ పెద్దమ్మాయి కళ! బి. ఎస్. సి. పరీక్ష కెళ్ళింది! భవి రెండో అమ్మాయి గీత! బి. ఏ. కు వెళ్ళింది. ఇద్దరూ కలల పిల్లలు.”

“ఐనీ! చాలా సంతోషం!”

దబ్బవండు రంగుతో మెరిసి పోతున్న అబ్బాయి దబ్బన లేదనమస్కారం పెట్టాడు.

“తాయన సుధాకర్ ఎం. ఏ. గుంటూరు కాలేజీలో అసిస్టెంటు రెస్టరర్.” అన్నారు రామయ్య గారు అళిన్న అమ్మాయిలకు సరిచయం చేస్తూ.

కళ, గీత ఇద్దరూ గాభరాగా వసుస్కారం పెట్టి ఆ తర్వాత ఏం చేయటానికి తోచక అబ్బాయి వంక తన్న మరోవంకకు చూస్తూ నిలబడ్డారు. సుధాకర్ చారన చేసి “కూర్చోండి!” అన్నాడు. చిత్ర వచ్చింది.

“ఎక్కడ కూర్చోమంటారు?”

విజయ మరి! నలుగురు కూర్చోగల పోస్టు తన, రామయ్యగారు ఆ కమించేసారెద్దో! కుర్చీలో ఒకరు తిప్పించి కూర్చోలేరు—

సుధాకర్ కంగారు పడుతూ అటూ ఇటూ కలయ జాళాడు కుదుమాపు మెరరో కుర్చీలేస్తా ఉంటే మోసుకు రావచ్చును అదా అని.

ఉవ అలా కంగారు చూసి కరిగి పోయింది. కుర్చీ చేతుల మీద కూర్చోమని అక్కలకు పైగ చేసింది.

కళ కాస్త దైర్యం చేసుకుని “తర్వాతమే! ఇక్కడ కూర్చుంటాం రెండి! మీరు కూర్చోండి?” అంది సుధాకర్ తేసి చూస్తూ.

కళ, గీత అంగరక్షకులా ఉప్పి రెండు వెపులా కుర్చీ చేతుల మీద కూర్చోగానే సుధాకర్కు స్పందితం చిక్కింది. మరి మాట్లాడుకుండా కూర్చున్నాడు.

“కానీ చల్లారి పోతున్నది. తీసుకోండి!” అని జ్ఞాపకం చేసింది ఉవ.

“అవును! ఆ సంగతి మర్చిపోయాం. తీసు కోండి!” అంది గీత మాట కలపకుతూ.

రామయ్యగారు “తీసుకోవయ్యో!” అంటూ తన ప్లేటు తీసుకుని తొందర తొందరగా భారీ చేయటం ప్రారంభించారు.

అమ్మాయిలు చూస్తూ కూర్చుంటే తన మెస్తూ కూర్చోగలం సబబా అని ప్రశ్నించు కుంటే ‘కాదు’ అని బహిష్కరించి సుధాకర్కు. అందుకని “మరి మీరు చూడ తీసుకోండి!” అన్నాడు.

కళ గుండె దడదడ లాడుయి. గీత కంగారు పడింది. ఆ ఫలచారం వెనుక ఎన్ని పొట్టున్నాయో ఆ అబ్బాయి కేం తెలుసు!

“అట్టే! మేం ఇంతకు ముందే తిన్నాం రెండి. మీరొస్తారని మాకేం తెలుసు?” అంది గీత.

సుధాకర్ నవ్వుకం లేనట్టు చూశాడు.

“నిజమేనండి! సరిగ్గా మీరొచ్చే ముందే నూ తిప్పి అయ్యాయి.” అంది కళ గీతను పుల వరుస్తూ.

“మిర?” అని సుధాకర్ ఉవ చిత్రలను లదుగులున్నట్టు రెండు కుర్చీల వెపుక చూశాడు

రామయ్యగారు కాఫీ కూడా త్రాగేసి నిలబడ్డారు.

“సుధాకర్ ! నాక్కొస్తా వసుంది. అలా ఏదిలో కోస్తాను కాని నీ కేం కావాలో మొగ మాటం లేకుండా చెప్పి చెయ్యించుకో.” అని అమ్మాయిం నైపు తిరిగి “అణికి గది చూపించి ఏం కావాలో కాస్త కనిపెట్టి చూడండి.” అంటూ రామయ్యగారు చెప్పులు తొడుక్కుని పీర్లులోకి అడుగు పెట్టారు.

ముసలాయన వెళ్ళిపోగానే సుధాకర్ హుషారుగా చూశాడు.

“ఇప్పుడేగా వీధిలో నుంచి వస్తున్నారు. ఎక్కడ తిన్నారు ?” అన్నాడు నవ్వుతూ.

“మా స్నేహితువారింటి కెయ్యం అది కాస్తా

అ యి దు రే శ్చు

మమ్మల్ని కాఫీ, టిఫిన్ తీసుకుంటేనే కాని కడం విప్పలేదు —” అంది ఉష.

వట్టిది ! ఆ స్నేహితురాలు నోట్స్ పచ్చి మందినీళ్లు కూడా పొయ్యలేదు !

“తిన్నదేదో ఈ పాటికి అరిగి పోయే ఉంటుంది. కాంచెం తీసుకోండి. లేకపోతే నేనూ తీసుకోను —” అని ధీమ్వించాడు సుధాకర్.

చేపేది లేక ఉష “నరే ! మీ మాటలు కాగిపోయింది ! కొద్దిగా తీసుకురావే ! మన కోసం అయిన తినడం మానేస్తున్నారా.....” అంది తన కుర్చీ చేరే వీధికి కూర్చున్న కళా మోద చెయ్యిని, కళా లేచి రమ్మ

ఇక్కడ. గత మ 26 వ వసుంతులయిన

“దర్జాగా కూర్చుని తీసుకు రమ్మని ఆజ్ఞా పిస్తున్నది రాణీ గారిలా ! ఇక్కడెవరు చేసి పెట్టారనుకున్నది ? తింటే తిన్నాడు లేకపోతే లేదని ఉరుకోక !” అని విసుక్కుంది కళ.

“అంతా మధ్యాహ్నమున్నాడు — తింటున్నదో, లేదో ఆ ఆలోచనంతా అబ్బాయి కెందుకు ? అమ్మాయిం పొట్టు గ్రహించుకునే అబ్బాయిలు కూడా ఉంటారా ?” అని సుధాకర్ నెత్తిన నాలు గక్షింతలు చేసింది గిత.

నోరెత్తి ఏ మాటా చెప్పక ముందే శారద మనో రెండు స్నేహితుల్ని టిఫిన్ పత్తి చేతి కందించింది. చల్లారిన కాఫీని పెప్పర్ టిఫిన్ పాసి ఇద్దరికీ చెరోకటి అందించింది.

“ఎంత తెలివైన దానివే శారదా !”

“ఎంత మంచి దానివే శారదా !”

శారద మందిదే కాని పానం ఏం తెలిదు — ఇప్పుడు అవసరం వచ్చింది ‘కనుక సరిపోయి కాని లేకపోతే’ ఇదంతా తుమ్మి దండుగే కదా ? తూకం లేకుండా చేతికెంత వస్తే వస్తే అంతా పాసి వండుకుంటే ఇలా కాక మరెలా తగ్గేడు తుంది ? పాక కళ అని వెళాకోళం చేస్తారే కాని ఆ కళ అందరికీ అబ్బుతుందా ? అది ఒక పద్ధతిలో నెట్టుకుంటేనే సమస్యగా కుదురుతుంది. పాక కళను గురించి చదువుకోబట్టి కాని లేకపోతే తనకు మూత్రం ఈ తూకాలు, పాకాలు ఏమీ తెలిసేవి అనుకున్నది వెళ్ళా వెళ్ళా కళ.

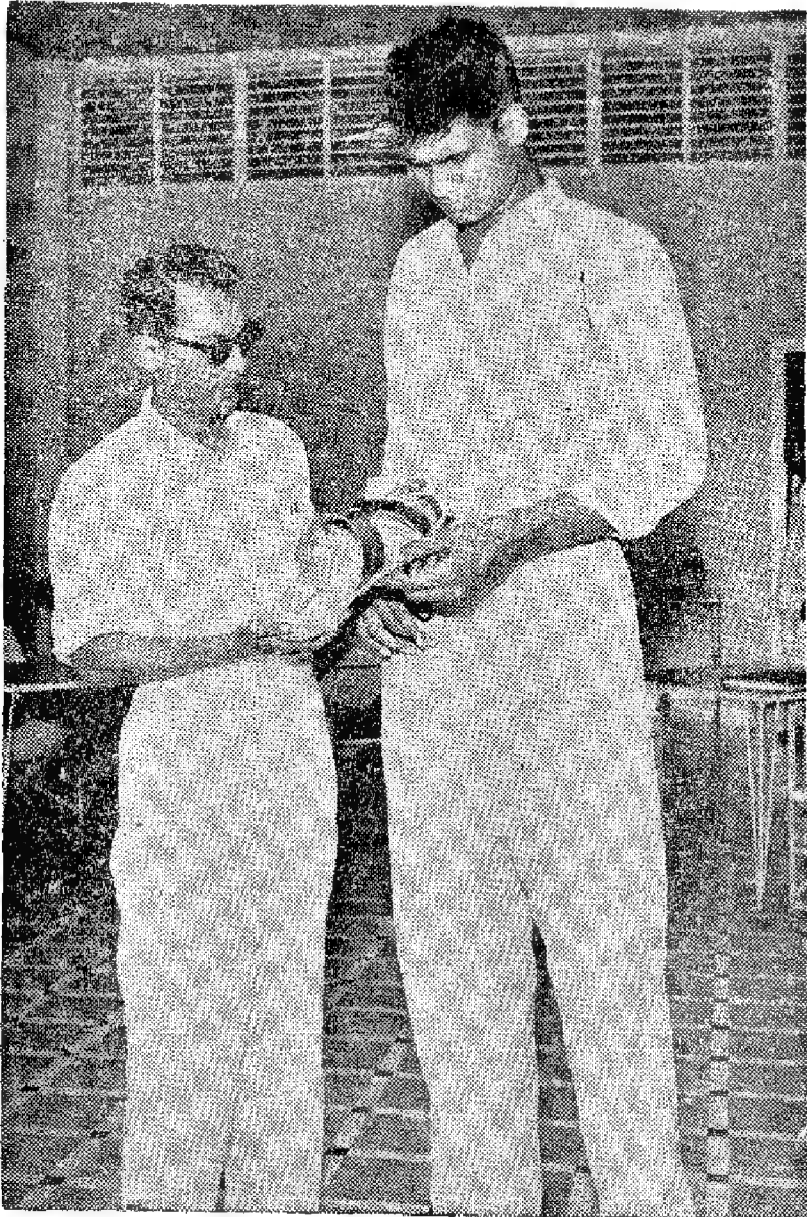
వలసరాల్సిన పూర్తయ్యాక కళ సుధాకర్ ఉండ బానికి వరండాకు ఎడమ వేపున ఉన్న మొదటి గదిని చూపించింది. బాటేరూంకు, ఆ గదికి మధ్య తలుపుంటే లేదు కాబట్టి ఆ గది మట్టుకు ఆ గది వేరుగా ఉన్నది. పోలేరిది వరండాలు ఒక గుమ్మం, హోల్స్ కి దారి తీసే మరో గుమ్మం మొత్తం రెండు ప్రవేశ ద్వారాలన్నాయి అగడికి.

గదిలో ఓ మూలగా ప్రాత బల్బు, కుర్చీ, మరో మూలగా జానకమ్మ గదిలో నుంచి తీసుకొచ్చి పెట్టిన నవ్వు మంచం ఉన్నాయి. సుధాకర్ తన తోలు పెట్టె, బెడ్డింగు, బ్రాన్సిస్టర్ గదిలో చేర వెళాడు. బల్బుమీద బ్రాన్సిస్టర్ పెట్టి మంచం మీద బెడ్డింగు పరిచాడు. మూసీవు కిటికీ తలుపులు తెరిచాడు. కిటికీలో నుంచి మెల్లగా గాలి చారబడి శరీరానికి, మనసుకు గిరి గింతలు పెడుతున్నది. ఏవో తీయని వూహలను రేకెత్తిస్తున్నది.

నీడివైన ముక్కు, విశాలమైన ముదురు తాళివంతమైన కళ్ళు, చిరునవ్వు చిందించే పెదాలు, పిటన్నిటికీ తోడుగా చక్కని నొక్కుల బాట్లు — అన్నీ ఒక అందమైన ముఖంలో చోటు వెదుక్కున్నాయి. అంత అందమైన మోము, ఎంతో చక్కని రంగు ఆరడుగుల ఆజానుబాహుని అతి అస్వేయంగా పరిచాయి. చక్కదానికి సరితూగే పేరు సుధాకర్ !

నాన్నగారి మాట విని మద్రాసు రావటం నుంచి పనే అయింది. లేకపోతే ఇంత అందమైన చలాకీ అన్నాయిల్ని తను మరెక్కడ చూడగలడు ? అసలు ఇంట్లో పంచరిస్తున్నది అమ్మాయిలా అప్పురవలా అనుకున్నాడు దిగ్భ్రమతో సుధాకర్...

పంత కన్యల వంత చేసిన సుధాకర్ మనసు కరిస్తే అది ఎవరి తప్పును కోవాలి ? (నవ్వం)

ఏడడుగుల రెండంగుళాల ఎత్తూ, 260 పౌనులు బరువూ కలిగిన సునీల్ పండాకు ఇటీవలనే ‘బాటా’ కంపెనీవారు జోళ్ల జతవోకదానిని బహూకరించారు. ఈ ఆజానుబాహువు వయసు ప్రస్తుతం 17 సంవత్సరాలే. ఇంకా ఎదిగే అవకాశం లేకపోలేదు. మామూలుగా 17 సంవత్సరాల అబ్బాయికి అవ సరసుయే చెప్పులంటే, చాలా పెద్దవి ఇతనికోసం తయారుచేయవలసింది వచ్చిందట. ఇతను మొన్ననే హయ్యర్ సెకండరీ పరీక్ష వ్రాశాడు. ఇతని పోదరులు, పోదరిలుకూడా నుంచి విగ్రహా వున్న గలవారట. జోళ్ల జతను సునీల్ తు బహూకరిస్తున్న చిత్రం ఇది.

“కాఫీ తీసుకోండి” అంది నెమ్మదిగా లలిత.
“థాంక్యూ.” కాఫీ కప్పు అందుకున్నాడు
మదన.

లలిత గుండెల్లో రైళ్లు పరుగెత్తుతున్నాయి.
తన మనసు తన ఆధీనంలో లేదని మాత్రం
తెలుసుకుంది లలిత. తనకు అనందంగానే ఉండో,
భయంగానే ఉండో తెలుసుకునే అస్కారం లేదు.
మదన తన వైపు చూస్తున్నప్పుడు, అతని చూపుల్ని
ఎదుర్కొనే రైల్వం తనకు లేక పోయింది. అతని
చూపుల్లో ఉండే వివేకం, ధైర్యం లలితను బం
ధించేశాయి. లలిత ఈ క్షణంలో తన మనోభావాన్ని
వర్ణించ మంటే ఒక్క వాక్యం కూడా రాయలేదు.
ఈ ఘట్టాన్ని ఎన్నిసార్లు తన కథల్లో చిత్రించిందో.
కాని వాటికీ, దీనికి ఏ విధమైన సంబంధం లేదని
పించింది లలితకు. కాస్తేపు నిశ్శబ్దం.

ఈ నిశ్శబ్దం భయంకరంగా ఉంది లలితకు.
అఖరకు రాఘవయ్యగారు నిశ్శబ్దాన్ని చేదించారు.

“మీకు పుస్తకాలంటే ఇష్టమా?”

మదన ఒక చిరునవ్వు నవ్వి “పుస్తకాలంటే
ఇష్టం లేనివాళ్లు ఈ రోజుల్లో అరుదేమో నను
కుంటాను” అన్నాడు లలిత తలెత్తి చూసింది
అతని దైపు. అతను పలికే ప్రతి మాటా తన మన
స్సులో ‘రికార్డు’ చేసుకోటానికి ప్రయత్నం
చేస్తోంది.

“కానీ వాకు ఆట్టే తీరిక ఉండదు. ఎప్పుడైనా
తీరిక ఉన్నప్పుడు పుస్తకాలు చదువుతాను,
అంటే పెద్ద మోహం లేదు” అని ముక్తసరిగా
పూర్తి చేశాడు మదన. అతను తూచి తూచి
మాట్లాడుతాడల్లా ఉంది. ఎక్కువ ఇంగ్లీషు
మాటలు వస్తూ ఉంటాయి.

“తెలుగు పుస్తకాలూ, తెలుగు పత్రికలూ
చదువుతూ ఉంటారా?” రాఘవయ్యగారి ప్రశ్న.

మదన కొన్ని సెకన్లు వరకూ సమాధానం చెప్ప
లేక చివరికి, “నిజానికి నాకు తెలుగు రాయటం,
చదవటం అంత రాదు” అన్నాడు.

ఏదో పెద్ద బాంబు పేలినట్లయింది లలిత
మనస్సులో.

“అక్కరాల వచ్చు. పట్టినట్టి చదువులే కష్టం
మీద కొద్దిగా చదవ గలను. మేమంతా ఢిల్లీలోనే
పుట్టాం. మా అన్నయ్యలూ, నేనూ, మా అక్కయ్య
కాన్స్టెంటులోనే చదువుకున్నాం. బయట ఉర్దూ,
కొంచెం పంజాబీ నేర్చుకున్నాం మా చెల్లెలు
మాత్రం తెలుగు స్కూలుకు వెళ్లింది. దానికి వచ్చు
తెలుగు చదవటం, రాయటం.” అన్నాడు మదన
పంజాబీ చెప్పుకునే ఢోరణిలో.

లలిత మనస్సులో కలవరం తీవ్రమయింది. తన
కున్న పొంది జ్ఞానం నెమరు చేసుకోసాగింది.

రాఘవయ్యగారు వెంటనే నవ్వుతూ “అవును,
కాదు మరి పుట్టిపెరిగింది అక్కడనే ఆయ మరి.
ఇంట్లో మాత్రం తెలుగే మాట్లాడుకుంటారల్లా
ఉంది” అన్నాడు కూరల జేరం చేస్తున్న వాడిలా.

“అవును, తెలుగే మాట్లాడుతాం. నిజానికి
మా అందరిలోకీ తెలుగు బాగా మాట్లాడ్డం రానిది
నాకే. మా అమ్మ నన్ను తిట్టిది తప్పులు మాట్లాడి
వచ్చాడల్లా” అని ముచ్చటగా నవ్వాడు మదన.

అతని మాటల్లో ఎంత నిజాయితీ ఉందో అని

రచయిత్ర పిల్లి

12 వ పేజీ తరువాయి

మెచ్చుకుంది పార్వతమ్మగారు దూరన్నుండి ఇదంతా
చూస్తూ.

“మా అమ్మాయి తెలుగు పత్రికల్లో కథలు
రాస్తూ ఉంటుంది” అని మదన ముఖంలో
ఏమైనా మార్పు వస్తుండేమోనని చూశాడు
రాఘవయ్యగారు.

“ఓ. ఐ. సీ” అన్నాడు మదన ముక్తసరిగా.
ఇంతకూ లలితాకుమారి ఒక్క మాట మాట్లాడ
లేదు. ఆమెను మదన ఒక్క ప్రశ్న వెయ్యలేదు.

ఈ నాటకం త్వరగా ముగిస్తే బావుణ్ణనిపిం
చింది లలితకు.

“మీరు ఇక స్నానం చేస్తారా? వేడినీళ్లు
ఏర్పాటు చేయిస్తాను.” అన్నాడు రాఘవయ్యగారు.

మదన లేచి నుంచున్నాడు. రాఘవయ్యగారు
అతనికోసం వో గది ఏర్పాటు చేయించారు. నాకరు
వచ్చి మదన సూట్ కేస్ తీసుకుని గదిలో పెట్టాడు.
ఆ గది లలితాకుమారిది. దక్షిణంవైపు ఉంది. గాలి
బాగా వస్తుందని ఆ గదిని అతనికి ఏర్పాటు

స్న...స్న...స్నార్! వా...
వ్యా...వాడికి.

న...న...న త్రిసార్!! ఆ...
ఆ ఊ ద్యోగము...న...న...
నాకు యిప్పించండి సార్!

రామసుబ్బారెడ్డి (పుల్లిపేట)

చేశారు. లలితాకుమారికి ఆ గది అతనికివ్వటం
ఇష్టంలేదు ఆ గదిలో తన కిష్టమైన పుస్తకాలూ
వస్తువులూ ఉన్నాయి. ఆ గదిలోనే తన బాల్యం
గడిచి, యువనం ప్రవేశించింది. ఆ పక్క మీదనే
తను రోజూ వదుకుంటుంది. తనకు అత్యంత
ప్రియమైనదేదో తన వద్ద నుంచి పోవున్నట్లనిపిం
చింది.

స్నానం అయినాక అంతా భోజనానికి కూచు
న్నారు. లలిత కూడా తల్లికి తోడుగా వచ్చింది.
భోజనాలప్పుడు ఏమీ మాటలు జరగలేదు.

నెయ్యి కావాలా అని లలిత అడుగుతే “నద్దు”,
“వూ” అని మాత్రం పూరుకున్నాడు మదన.
ఏ వస్తువూ రెండోసారి వేయించుకోలేద తను.
సేమియా వరమాన్నం రెండోసారి వెయ్యిపోతే
రెండు చేతులూ అడ్డం పెట్టాడు.

“ఈ మనిషి కొంచెం కూడా నా కర్డం కావటం
లేదు” అనుకుంది లలిత.

భోజనా అయిన తర్వాత మదన గదిలోకి వెళ్లి
పడుకున్నాడు.

“అబ్బాయి ఎట్లా ఉన్నాడే?” అని అడిగింది
పార్వతమ్మ కూతుర్లు.

“ఇంత వరకూ ఏమీ తెలియతా” అంది లలిత.

“ఏం చోడ్యమే?” అని బుగ్గలు నొక్కుకుంది
పార్వతమ్మ.

మధ్యాహ్నం మూడు గంటలకు టీ ఇచ్చి లలితను
పంపించింది పార్వతమ్మ మదన గదిలోకి.

“ఏం, నొకరుకు ఇచ్చి పంపకూడదూ?” అని
ఎదురు తిరిగింది లలిత.

“ఛా, బాగుండదు. ఎం. ఏ. చదువుకున్న దానివి,
మరి వంటంటిల్లా కూచుంటే నీ మీద అతనికి
ఏం అభిప్రాయం కలుగుతుంది?” బలవంతం
చేసింది పార్వతమ్మ.

“పెళ్లి కాబోయే అడవిల్లల్ని పసిపిల్లల కంటే
కనా కష్టంగా ఎందుకు చూస్తారో ఈ పెద్దవాళ్లు,
లలితకు చచ్చినా అర్థం కాలేదు. తను ఈ క్షణంలో
పదేళ్ల పిల్లయి పోయినట్లనిపించింది లలితకు.

నెమ్మదిగా గది తలుపు తోసుకుని లోపలకు
వెళ్లింది. మదన నుంచి నిద్రతో ఉన్నాడు. దగ్గరగా
వెళ్లి చూసింది. నిద్రతో కూడా ఎంత అందంగా
ఉన్నాడు అనుకుంది లలిత. (లేను పక్కనే ఉన్న
బల్బుమీద ఉంచింది. నగం చదువుతూ పెట్టెనీస
పుస్తకం ఏదో బల్బుమీద ఉంది. అదేం పుస్తకమో
చూడాలని లలితకు ఆరాటం ఎక్కువ కాసాగింది.
కొంచెతీసి తన కథల సంపుటి ఏమోనా ఏమో!

పుస్తకం తీసుకుని అట్టచూసింది. బిక్రమెస్ట్
కార్నికుడి బొమ్మ, వెనకాల పాక్టరీ, “జాక్ లండన్”
అని ఇంగ్లీషులో రాసి ఉంది. ఆ పేరు విన్నట్టు
తనకు తట్టిన కూడా లేదు. ఎటుంటి పుస్తకాలూ
చదువుతాడో ఇతను అనుకుంది లలిత. “ఇతనికి
సాహిత్యం అంటే తెలియదేమో పాపం” అనుకుని
జాలినదింది. ఢిల్లీలో పుట్టి పెరిగి ఈ దిక్కు
మాలిన పుస్తకాలు ఎందుకు చదువుతాడో?
ఈ మనిషి తనకు కొంచెం కూడా అర్థం కావటం
లేదని మరోసారి అనుకుంది లలిత. వరద్యాసంగా
అతనివైపు చూస్తుంటే, పుస్తకం చెయ్యి జారి
బల్బుమీద పడి పెద్ద చప్పుడైంది.

మదన గబుక్కున లేచి కూచుని, తనకు దగ్గరగా
నుంచున్న లలితను చూశాడు.

లలిత కాస్తేపు బిత్తరపోయి “టి. టి. .
తెచ్చాను. . . టి తీసుకోండి” అని నవ్వుతూ అంది.

మదన చిరునవ్వు నవ్వి “థాంక్యూ” అని,
బాత్ రూం వైపు వెళ్లాడు. లలిత అక్కడ నుంచి
పారిపోయింది.

ఆ సాయంత్రం లలితాకుమారి మదనతో నది
ఒడ్డుకు పోయారు వెళ్లింది. వాళ్లిద్దరూ నడిచి
వెళ్తూ ఉంటే, దోవన పోయే వాళ్లంతా వాళ్ల వైపు
చూస్తున్నారు. ఎంత ముచ్చటగా ఉన్నారు జంట,
అనే భావం కొందరి మొహాల్లో చూసింది లలిత.
అతని పక్కన నడుస్తూంటే మనుషులొ కొద్దిగా
గర్వంగా ఉంది. నది ఒడ్డు చేరేటంతవరకూ
ఇద్దరి మధ్యా మాటలులేవు.

ఒడ్డున ఇసుకతో కూచున్నారు ఇద్దరూ.
కాస్తేపయిన తర్వాత ఇద్దరు అడవిల్లెలు— లలిత
ఈడు వాళ్లు— అటుగా వచ్చారు. జానకీ, సుమిత్రా
తనతో కాలేజీలో చదువుకున్నవాళ్లు. వాళ్లను
గుర్తించి “జానకీ” అని కేకేసి “ఇప్పుడే వస్తానండీ”
అని మదనతో చెప్పి వాళ్లడిగా వెళ్లింది.

“ఎవరో అతను?” అడిగింది ఆత్రంగా సుమిత్రా.

"మా నాన్న స్నేహితుడే! కాదు కాదు! మా బుట్టాలు. మద్రాసు వెళ్తూ ఒక్కరోజు మా యింటిలో ఉంటానికి దిగారు" గబగదా చెప్పింది లలిత.

"ఏం నంగనాచి? మమ్మల్ని 'ఫూల్' చేస్తూ బావా? నిన్ను చూడడానికే వచ్చి ఉంటాడు అతను. వీ కథలు మా దగ్గర 'మనకిరావు' అంది జానకి.

తప్పుచేసి దొరికి పోయిన దాని మొహం పెట్టి, తల దించుకుంది లలిత.

"అదంతా ఏమీ లేదు. మీ ఊహాగం" తప్పించుకుందామనుకుంది లలిత.

"ఎంత బాగున్నావో? నువ్వు చాలా లక్ష్మి దానివే! వెంటనే 'పెళ్లి' చేసుకోవే లలితా." అంది మమిత్ర.

"ఓ వేళ నీకు పనికి రాకపోతే మా ఇద్దరిలో ఎవరికైనా ఇవ్వు" అంది నవ్వుతూ జానకి.

"పోవే" అంది లలిత.

"చనినం మాకు పరిచయమైనా చెయ్యనే? మేమెక్కడ ఎత్తుకు పోతామోమోనని ఓయం" అంది మమిత్ర.

"నాకేం ఓయం లేదు. రండి."

మంగురూ మదన్ కేసి పడిచారు.

వీళ్ళ కూడా మదన్ ను మెచ్చుకునేవాళ్లే. మదన్ కు ఎన్ని సర్టిఫికేట్లు! లలితలో ఉండే 'డిప్లెషన్' పెళ్లిగా పడలి పోతోంది.

వాళ్ళని పరిచయం చేసింది మదన్ కు. మదన్ దాళ్ళని చాలా యోగ్గా 'గ్రీట్' చేశాడు.

పొందెం సేపు కూర్చుని జానకి, మమిత్రా పెళ్లి పోయారు.

మదన్ వెంటనే లలితతో మాటలు కలిపాడు.

"మన 'పెళ్లి' అయిన తర్వాత 'సమ్మర్' లో వైసిటాల్ వెళ్దాం. అక్కడ నా స్నేహితుడికి బంగళా ఉంది. పొయిగా వుంటుంది. వింటర్ లో 'సిమ్లా' వెళ్దాం. అప్పుడు మంచు పడుతుంది. మిమ్మల్ని ఎప్పుడైనా మంచు ముట్టుకుని గూతావా? అంతా 'సమ్మర్' లో సిమ్లా వెళితే మనం 'వింటర్' లో వెళ్దాం. మంచు మీద స్క్రీటింగు చెయ్యవచ్చు. ఇళ్ళి కన్నులెప్పు తెళ్ళిని ఏ పీలు తోడు క్క్కుని ఉన్నట్టుంటాయి. ఓలే బాగుంటుంది. ఢిల్లీ నక్కన చూద్దావువి ఎన్ని ఉన్నాయి రెండా! పోమిన 'ఫ్రేజర్'" మదన్ ఏవో చెప్పు కుంటూ పోయాడు. అతని ముసుగు జేబ్ 'పీస్' ప్లీజుతో సరిగ్గాతుతోంది. లలిత మనస్సు ఒంటెద్దు బండి నడక నడుస్తోంది. దారంతా గుంటలూ బురదా.

మదన్ మొట్ట మొదటసారి 'నువ్వు' అంటు గమనించింది లలిత. అతను అప్పుడే 'పెళ్లి' అయి పోయిపట్టు మాట్లాడుతున్నాడు.

"అదంతా 'పెళ్లి' అయిన తర్వాతనేగా?" అంది లలిత.

"ఏం కాదు?" అన్నాడు మదన్ అత్రంగా.

"నేను మీమ్మల్ని చేసుకుంటానని మీరేమిటి డైర్యం?"

"ఓ యన్! అదీ ఒక పాయింట్! దాన్ని గురించి నేను అలోచించనలేదు." మదన్ అలోచనలో పడ్డాడు.

"పదండి, వెళ్దాం. పీకటి పడుతోంది"

ర చ యి త్రి పెళ్లి

అని లేచింది.

ఇద్దరూ నడువసాగారు.

"అయావ్ సారీ, మిస్ లలితా, నేను మీమ్మల్ని చాప్పిందాను. మీమ్మల్ని బలవంతం చెయ్యలేను మీ ఇష్టమైతేనే నన్ను 'పెళ్లి' చేసుకోండి. నేనంత భూమి! నా కిష్టమైతేనే 'పెళ్లి' అయిపోతుందను కున్నాను. మీకు 'ఫీలింగు' అనేవి వుంటాయని నాకు తట్టును గూడా లేదు. అయావ్ రియల్ సారీ."

లలిత సమాధానం చెప్పలేదు. అతని మాటలు ఆమె గుండెల్లో తగిలాయి. కాస్తేపు నిశ్శబ్దంగా నడువ సాగారు.

మళ్ళీ మదన్ మాట్లాట్టం మొదలు పెట్టాడు.

"నేను చాలా ముందుగా ప్లాను చెయ్యటం మొదలు పెట్టాను. 'పెళ్లి' అయిన తర్వాత ఇన్నూ రెన్సు. పొరీసి ఒకటి తీసుకుందామనుకున్నాను. వేరే మన కోసం చిన్న బంగళా, చిన్న కారూ.. అయావ్ వెరీ సారీ"

~~~~~

ఒక రు : నమస్కారమండీ.

తేను మీకు జ్ఞాపకం ఉన్నానా?

జ్ఞానేశ్వరావు: లేకేమండీ...

నా జ్ఞాపకశక్తి అ మో ఘం !

మీరు తెలియదా ఏ మి టి ?

అప్పుడే మరిచారా, ఒకసారి

మీరు నేను మరచిపోయిన

చెప్పల్సి, గొడుగును తీసుకొచ్చి

ఇచ్చారే!

ప్రకాశం (అవంతపూర్)

~~~~~

"పోయింది. దాని గురించి మీరంత బాధ పడవట్టు....." లలిత ఇంక పైన మాట్లాడలేక పోయింది. గుండెల్లో ఓటీ డ్రెస్సు లాంటిది లేస్తోంది. ఇంకా ఎక్కువ మాట్లాడితే ఏదో పరిస్థితి సాధ్యమైంది. ఆమె కళ్ళల్లో నీళ్ళు నిండినయ్యే. అతను మాడకుండా వీకట్లో కళ్ళు తుడుచుకుంది.

ఇల్లు చేరేంత వరకూ ఎవరూ మాట్లాడ లేదు.

"ఎక్కడెక్కడకు వెళ్ళారే," అంది పార్వతిమ్మ గారు.

లలిత క్లుప్తంగా సమాధానం చెప్పింది.

రాత్రి భోజనాల దగ్గర మదన్ తన తెల్లవారు జానం వెళ్ళుతున్నట్లు చెప్పాడు.

"అప్పుడేనా? రెండు మూడు రోజులండి వెళ్ళండి" అన్నాడు రాఘవయ్య గారు.

మదన్ లలిత వైపు చూశాడు. లలిత ఆ చూపును అర్థం చేసుకుంది.

"లేదండీ, నాకు అట్టే రీట్ లేదు. మళ్ళీ సోనాదానికి ఢిల్లీ చేరుకోవాలి" అన్నాడు మదన్,

భోజనాల ముగిసిన తర్వాది మదన్ అతని గది లోనికి వెళ్ళిపోయాడు.

రాఘవయ్యగారూ, పార్వతమ్మ లలితను గుచ్చి గుచ్చి అడిగారు. లలిత వాటన్నిటికీ ఏవో సమాధానాలు చెప్పి తప్పించుకుంది.

ఆ రాత్రి లలితకు నిద్రలేదు. పక్క మీద అటూ ఇటూ దొర్లింది. తను తప్పు చేసిన చేసిన దానిలా బాధ పడింది. తనకు మళ్ళీ మదన్ లాంటి వరుడు దొరుకుతాడా? ఎంత సంస్కారం ఉంది అతన్లో! ఒక్కమాట తను అనేసరికి ఎంత బాధ బాధ పడ్డాడు అతను. తను దేవుని తనను రక్షించుకోవాలని చూస్తోంది? తనలో ఏదో మార్పు వస్తోందని గ్రహించింది లలిత. ఆ మార్పు తన అంగీకారంతోనే వస్తోందే, లేక తనకు తెలియ కుండానే వస్తోందే చెప్పలేదు. తన వెనకటి జీవితమంతా మరుపు గదుల్లోకి జారుకుంటోంది. తనకు తెలియని ప్రపంచంలోకి చాలుపెట్టు పోతుంది.

గడియారం పన్నెండు కొట్టింది. ఇల్లంతా నిశ్శబ్దంగా వుంది.

లలిత పక్కమీద లేచి కూచుంది. అప్రయత్నంగా ఆమె కాళ్ళ మదన్ గదివేపు నడిచి వెళ్ళాయి. తలుపు చారగా వేసి ఉంది. మెల్లిగా తలుపుతోపి లోపలకు వెళ్ళింది. మదన్ మేలుకునే ఉన్నాడు. జెడ్డెల్ వెలుగుతోంది. మధ్యాహ్నం చదువు తూపు వున్నకం చదువుతున్నాడు. లీలగా కదిలి నవ్వుస్తూ లలితను చూసి, కొద్దిగా పైకి లేచి కూచున్నాడు.

"ఏమండీ?" అప్రయత్నంగా అతని నోట్లోంచి వెలువడ్డాయి.

"ఎప్పు 'మీరు' అనకండి. నేను సాయంత్రం అప్పు మాటలు మనసులో ఉంచుకోకండి. మనం 'వైసిటాల్' వెళ్దాం" అని లలిత భారంగా వెనక్కు తిరిగింది బయటకు వెళ్ళటానికి. మదన్ గలుక్కున పక్కమీంచి లేచి ఒక్క అంగలో ఆమెను పట్టు కున్నాడు.

ఆమె రెండు బుజాల్ని పట్టుకుని "రియల్?" అన్నాడు.

లలిత తల దించుకుంది.

మదన్ ఆమెను దగ్గరకు తీసుకుని ముద్దు పెట్టుకో బోయాడు.

లలిత అతని కౌగిట్లోంచి విడిపోయి "గుడ్ నైట్" చెప్పి వెళ్ళిపోయింది. ఆ రాత్రి ఇద్దరికీ నిద్రలేదు.

తెల్లవారుజామున ఇల్లంతా అదావిడిగా ఉంది. మదన్ ప్రయాణ ముపుతున్నాడు. లలిత గది లోంచి బయటకు రాలేదు.

* * *

లీలా మదనల 'పెళ్లి' చాలా బాగా జరిగింది. 'పెళ్లికి రెండు వైపుల్నుండి పెద్దలు చాలా మంది వచ్చారు. కొంత మంది ప్రతికాదినతులూ, ధనం తలూ లలితకు ఒహానుతులిచ్చారు. ఒకరిద్దరు పిల్ల కవులు లలిత మీద పద్యాలు పదివారు. అనేవి మదనకు అర్థం కాలేదు.

లలిత ప్రతం లోలోపల చాలా గర్వపడింది.

తన బావగారూ, అడవిడ్లలూ చాలా మంచివాళ్ళా సంస్కారం గలవాళ్ళా ఢిల్లీ నుంచి మదన్ స్నేహ

తులు వచ్చారు. పాళ్లంతా లలితను 'భాభీ' అని పిలిచారు. మదనతో ఉర్దూలో ఏవో మాట్లాడారు. అవే లలితకు అర్థం కాలేదు.

ఆ రోజు రాత్రి లలిత మొట్ట మొదటిసారి పుస్తక ప్రపంచంలోకి తొంగి చూసింది. ఆ అనుభవం ఆమె వర్ణించలేదు.

"పెళ్లయిన నుర్మాడు లలితను తీసుకుని వెళ్లిపోయారు. వెళ్లే ముందు తన గదిని ఒకసారి చూసుకుంది. పుస్తకాల బీరువాలో తను రాసిన కథల సంపుటి పెజీలు తిప్పింది. తను రాసిన 'ప్రేమా-పెళ్లి' కథ- మొదటి బహుమతి పొందినది- లలిత చిన్నగా నవ్వుకుంది. పుస్తకం బీరువాలో పెట్టిపెట్టింది.

* * *

మదన అసీసునుంచి వచ్చి టై పూడదీసి సోఫాలో కూలబడ్డాడు. చాలా చిరాకుగా ఉన్నాడు. లలిత టీ కప్పు టీ పాత్ర మీద పెడుతూ "ఏం జరిగిందండీ ?" అని అడిగింది.

"స్కింద్రల్స్ ! నేను వర్క్లర్ల దగ్గర నుంచి కమీషన్ తీసుకుంటానట. చచ్చి చెడి రక్తం, చెమట వాస్త్రీ పనిచేసే వీళ్లకు లాభాలు తెచ్చిపెట్టిన వర్క్లర్లకు ఇదురూపాయలు జీతం పెంచమంటే పాళ్ల తాతసామ్యంతా పోయినట్టు జబ్బు పీక్కుంటారు. గవర్నమెంటుకు టాక్సులు కూడా కట్టరు."

లలితకేమీ అర్థం కాలేదు. నిజానికి అతని ప్రపంచం ఆమెకు ఎప్పుడూ అర్థం కాదు. ఆ ప్రపంచంలో అన్నీ మరలూ, చక్రాలూ, స్క్రూడ్రాయి వర్కూ. ఎప్పుడూ ఏవో ఇంజనీరింగు పుస్తకాల చదువుతూ ఉంటాడు.

ఒక్క రోజు రాత్రి పది, పదకొండు గంటలకు వస్తాడు. ఎక్కడికీ వెళ్లరాకే యూనియన్ మీటింగుకు వెళ్ళానంటాడు. అతను వాళ్ల ఫ్యాక్టరీ యూనియన్ ప్రెసిడెంటు.

ఒక్కొక్కప్పుడు అనిపిస్తుంది మదన ప్రపంచం అర్థం చేసుకోలేనంత వరకూ అతని భార్యగా తనకు స్థానం లేదని, కాని అతనంటే తనకి ప్రాణం. తనకు ఏం కొరతా రాకుండా చూస్తున్నాడు. కాని ఓ వక్కన ఏదో అర్థంకాని అసంతృప్తి ఆమె మనస్సులో నేళ్లు వేసుకోసాగింది. నిజానికి తనకి కావలసింది మదన పంటి భర్తా కాదు. ఆమె ఉద్దేశంతో- ఆ విషయం ఎన్నో కథల్లో పెట్టింది- భార్య భర్తా ఇద్దరూ ఒకళ్ల ఆత్మ ఇంకొకరి ఆత్మలో కలిసి పోవాలని. అది ఎట్లా సాధ్యమో ఆమెకు తెలిదు. కనీసం ఆమె ఎరుగనన్నా ఎరుగదు. తను పెళ్లి అయినప్పటి నుంచీ జీవితానికి దగ్గరగా వస్తోంది రోజు రోజు. ఇక్కడ వెన్నెల రాత్రులూ, పడవకార్యూ, సాహిత్య పతనమూ, కాంతి ఏమీ కనపించటం లేదు. ఇక్కడ కనపించే దల్లె చింకి బట్టలూ, రోడ్ల మీద అడుక్కునే వాళ్ళూ, బురదా, చాలి చాచి జీతాలూ, అనారోగ్యంతో బాధ పడే పిల్లలూ, వీళ్లంతా ఎందుకు బాధ పడతారో లలితకు చచ్చినా అర్థం కావటం లేదు.

"బ్లరగా అన్నం పెట్టు మళ్ళీ వెళ్లాలి" అన్నాడు బట్టలు మార్చుకుంటూ మదన.

"అదేమిటి ఇప్పుడేగా వచ్చింది ?" అంది లలిత.

"రాత్రికి యూనియన్ మీటింగు ఉంది వెళ్లాలి. దేవు అయినా పయినా తేల్చుకోవాలి. కంపెనీ వాళ్లు ఒప్పుకోవాకే నా ఉద్యోగానికి రాజీనామా ఇస్తాను."

లలిత గుండెల్లో ఆటంబాంబులు పేలుతున్నాయి. ఈ సంవత్సరం నుంచీ సుఖమయంగా సాగుతున్న జీవితం అమాంతం గోతరో పడుతుందా ఏం భర్తం ? మదన ఏ అపాయిత్తం చేస్తాడో అని భయపడసాగింది లలిత.

"ఏమిటి ఈ కూరలో ఉప్పుయినా వెయ్యలేదు. వాన నెన్న ?" చిరాకు పడ్డాడు.

మాట్లాడకుండా ఉప్పు సీసా దగ్గర పెట్టింది అదరాబాదరా రెండు అన్నం మెతుకులు గలికి మదన బట్టలు వేసుకుని వెళ్లిపోయాడు.

రాత్రి వస్తాండు గంటలకు తిరిగి వచ్చాడు మదన్. అతను పూర్తిగా అలిసి పోయి ఉన్నాడు. ఉన్నాడు. బట్టలు మార్చుకుని లలిత పక్కన పడుకుని ఆమెపై వెయ్యివేసి నిద్రపోయాడు.

అలోచనలతో తర్జన భర్జన పడి ఏ తెల్లవారు జామునో లలిత నిద్రలోకి జారుకుంది.

* * *

■ మర్నాడంతా లలితకు పీడకల లాగా ఉంది. మొగుడికి అన్నం పెట్టి పంపించేసే పడుకుంది. తలంతా ఏవో అలోచనలతో నిండి ఉంది. ఈ రోజు ఎట్లా గడుస్తుందో అనిపిస్తోంది లలితకు. మదన ఉద్యోగానికి రాజీనామా ఇచ్చేస్తాడా? సలక్షణమైన ఉద్యోగం ఎందుకు మానుకుంటాడో? ఒక వేళ ఉద్యోగం మానేస్తే మళ్ళీ ఇంకొక ఉద్యోగంలో చేరేంత వరకూ ఎట్లా గడవటం ? అతని ఫ్యాక్టరీలో పని చేస్తున్న వెయ్యిమంది వర్క్లర్లకు ఎట్లా గడుస్తుందో ఆమెకు తట్టనే లేదు. వారి భార్యలు రోజూ ఏ దేవుళ్లకు మొక్కుకుంటున్నారో? వాళ్లకు గుపింది వో కథ రాస్తే? కాని ఎట్లా రాయటం? వాళ్లని గురించి తనకేమీ తెలిదే? నిజానికి తను ఇదివరకు రాసిన కథలు మాత్రం తనకు తెలిసిన వాటిని గురించి రాసిందా? తను పూహించి, తన కీమత్తు మయినట్లుగా రాసింది. అడుక్కునే వాళ్ల గురించీ, గుడిపెల్లో వాళ్ల గురించీ రాయటం తనవల్ల గాదు. కథరాశి ప్రయత్నం విరమించుకుంది. అసలు ఈ మధ్య కథలు రాయా

లనిపించటమే లేదు. తనకు తీరికగా ఉన్న ప్రతి క్షణం మదన గురించిన ఆలోచనలే. అతన్ని పెళ్లి చేసుకున్న తర్వాత తన జీవితంలో ఎంత మార్పు? ఇదివరకు ప్రాపంచిక బాధలకు తను అతీతంగా ఉండేది. ఇప్పుడు ఎన్నో ఆలోచనలు మదన జీవితం తుసాను లాంటిది. అతను ఏ రోజున ఏం చేస్తాడో చెప్పటం కష్టం. ఇప్పుడే ఆ కంపెనీ వాళ్లతో ఏం పుర్తలా పడుతున్నాడో? భగవాన్, ఆయన్ను రక్షించు.

బయట ఎవరో కాలింగ్ బెల్ నోక్కిన వచ్చాడు వరుగెల్లి వెళ్లి తలుపు తీసింది. తుసానులా మదన్ తోపలికి వచ్చాడు. చేతిలో ఓ పాకెట్ ఉంది.

"ఏ మయిందండీ ?" అడుర్తగా అడిగింది.

మదన్ లలితను నడుంచుట్టు చేయమి దగ్గరకు లాక్కునిగట్టిగా ముద్దు పెట్టుకున్నాడు. "ఏమిటిదంతా? వాకేమీ అర్థం కావటం లేదు. అసీసులో ఏమయింది ?"

"ఏమవుతుంది. మనం గెల్వం" అన్నాడు చిన్న పిల్లవాడలా నవ్వుతూ మదన.

ఆ నవ్వు ఎంత సేపు చూసినా తనివితిరదు. లలిత మనసు కుదల బిడింది.

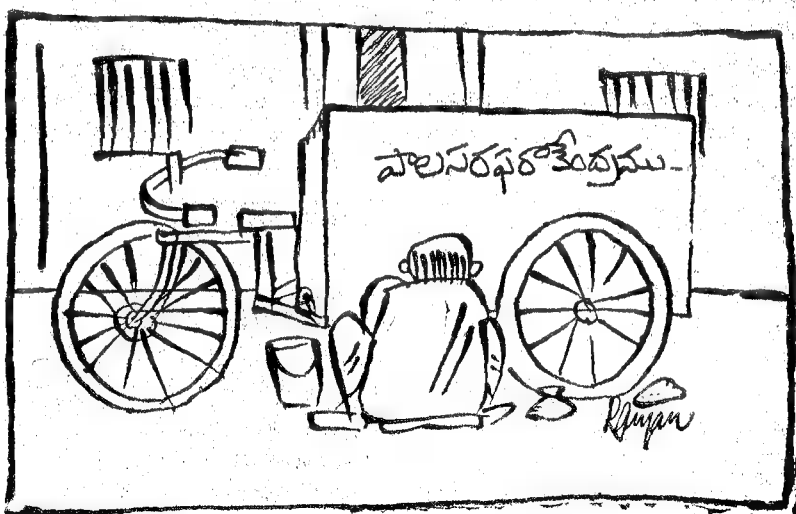
"ఇదుగో, ఈ పాకెట్ నీ కోసం. ఇప్పుడే జీతం రోజు గదూ! అన్నట్లు మరిచిపోయా, నీకు జ్ఞాపకం ఉందా, ఈ రోజు మన పెళ్లి యూనివర్సరీ. అందుకని నీకో చీర తెచ్చా. వెంటనే కట్టుకుని బయలుదేరు, పూ"

"ఎక్కడకి ?"

"ముందు చీరకట్టుకో! ఏమిటి చింకిరి తలా నువ్వునూ ? ఓడియన్లో ఇప్పుడే కొత్త ఇంగ్లీషు పేపరు గుస్తా ఆయన భార్య కూడా వస్తున్నారు. టెక్నెట్లు గూడా రిజర్వు అయినాయి. కమాన్ అంటూ లలితను తరిమాడు మదన్.

లలితకు ఆలోచించేటంత టైము గూడా లేదు.

"ఏం మనియో ఏమిటో" అనుకుంటూ మొగుడి వేపు చూసి మూతి బిగింది చరచరా గదిలోకి వెళ్లి పోయింది. లలితాకుమారి కాదు- త్రిమతి లలితా కుమారి.

ప్రసిద్ధికెక్కిన జైనుల యాత్రాస్థలం

శ్రావణ బెళగోళ

హిటోలు, వ్యాసం :
ఎన్. రామకృష్ణ

మైసూరుకు అనతి దూరంలో వున్న 'శ్రావణ బెళగోళ' పేరు చెప్పగానే, సుందరమైన అక్కడి ప్రకృతిదృశ్యాలు, ఆ వైపున, యీ వైపున వున్న చంద్రగిరి, ఇంద్రగిరి పర్వత శిఖరాలు, ఆహ్లాదకరమైన వాతావరణము గుర్తుకు వస్తాయి.

భారతదేశంలో ప్రసిద్ధికెక్కిన జైనులయాత్రాస్థలాల్లో యీ 'బెళగోళ' కూడా ఒకటి కావటంలో ఆశ్చర్యం లేదు. 'బెళగోళ' అన్న యీ కన్నడ పదానికి తెల్లని

నరస్సు అని అర్థం. పైగా అక్కడి పట్టణం నడుమన సుందరమైన చెరువొకటి కూడా ఉండటంతో యీ తీర్థయాత్ర ప్రదేశానికి 'శ్రావణ బెళగోళ' అనే పేరు స్థిరపడిపోయింది. కొన్ని ప్రాచీన చిహ్నాలలో యీ ప్రదేశాన్ని 'గోమతపురం' అని వర్ణించిన నందర్యాలు కూడా లేక పోలేదు.

విగ్రహం

గోమతేశ్వరుని విగ్రహమొకటి అక్కడే వున్న ఇంద్రగిరి మీద చక్కగా విలసిల్లుతున్నది. 'కళ్యాణీ తీర్థం' అనే చెరువొకటి కూడా ఇక్కడ వున్నది. ఇది అతి ప్రాచీనమైనదని, 1781 లోనే ఒకప్పుడు దీని పునరుద్ధరణకు కృషి జరిగిందని

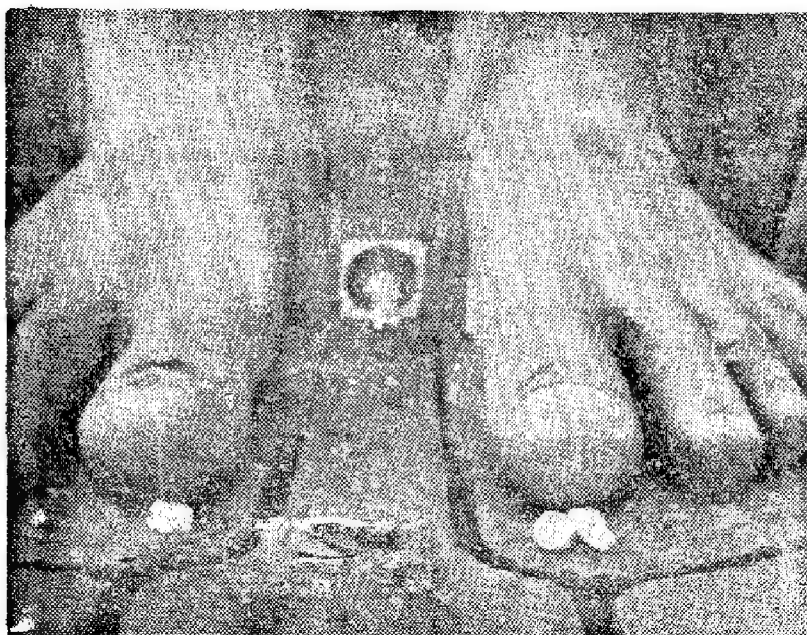

గోమతేశ్వరుని విగ్రహం

చరిత్రాధారాలు వివరిస్తున్నాయి. దాదాపు 470 అడుగుల ఎత్తున వున్న యీ ఇంద్రగిరి శిఖరంలోనే రాతిమెట్లను తొలచటం జరిగింది. శిఖరాగ్రం చేరుకొనేవారికి వివిధ దేవాలయాలు చూచే అవకాశం, వాటిల్లోగల కళా నైపుణ్యాన్ని కళ్లారా చూడగలిగే నందర్భమూ లభిస్తాయి. ఈ ఆలయాలను దాటిన వెనుకనే గోమతేశ్వరుని దేవాలయం కనుపిస్తుంది.

దేశంలో కల్లా పెద్దది :

ఈ గోమతేశ్వరుని విగ్రహం మనదేశంలోని విగ్రహాల్లో కల్లా పెద్దదని ప్రతీతి. నగ్నంగా వున్న యీ విగ్రహాన్ని ఆ శిఖరం మీద ఎలాంటి ఆనుకు లేకుండా ప్రతిష్ఠించటం జరిగింది. విగ్రహపు

ఎరిమిచదుగులకు పైగా పొడవు వున్న గోమతేశ్వరుని పాదాలు

పాదాల వద్దనున్న పాముపుట్టల్లో నుంచి పాములు వైకి ఎగ్రబాగు తున్నట్లు కూడా రాతిలోనే చిత్రించటం ఇందలి వైచిత్ర్యం. ఒకే రాతి తోనే యీ విగ్రహాన్నంతా రూపొందించటంలోనే ఇందలి అందమూ, చందమూ; అంతటి పెద్దరాతిని అంత ఎత్తుకు ఎవరైనా తీసుకొని వెళ్లివుంటారనటంలో బొచిత్యం తక్కువే. అయినా, దానిని ఎవరు నిర్మించారో, రూఢిగా ఎవరికీ తెలియదు. కాని, ఇది మాత్రం ప్రాచీనమైనదేనని ఋజువుగుతున్నది. ఒకలెక్కప్రకారం ఇది 983వ సంవత్సరానికల్లా పూర్తి అయింది. అంటే, యిది దాదాపు వెయ్యి సంవత్సరాల నాటిదన్నమాట!

కొన్ని వివరాలు :

దీని ఎత్తు 50 అడుగులు, చెవుల

వరకు ఎత్తు-50 అడుగులు; తల-పరిమాణం-8 అడుగులు, పాదాలు-8 1/2 అడుగులు; బొటన వేలు-2 1/2 అడుగులు.

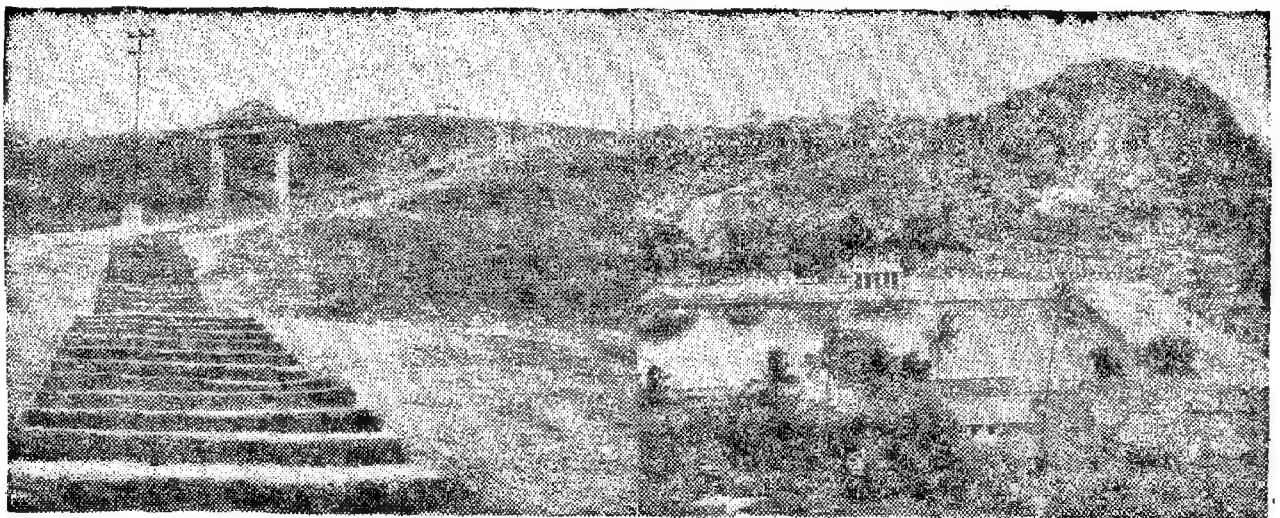
పన్నెండేళ్ల కొకమారు జరిగే అభిషేకపుత్నవంశంలో పాల్గొనటానికి దేశం వలుమూలల నుంచి ప్రజలు వస్తారు. ముఖ్యంగా జైనులు తండ్రిపతండాలుగావస్తారు. ఆపుత్నవం నాడు వెయ్యి కుండల పాలు, పెరుగు, నెయ్యి, కొబ్బరి నీళ్లు, గంధం కలిపి ఆవిగ్రహం మీద వర్షంప చేస్తారు. గతసారి యీ పుత్నవం 1953 లో జరిగింది, 1965 లో మరోటి జరుగనున్నది.

వెయ్యి సంవత్సరాల పాటు ఎండను, వాననూ, వేడిని, చల్లదనాన్ని భరించిన యీ విగ్రహం మీద ఇటీవలనే అక్కడక్కడ పగుళ్లు కనిపించాయట. విగ్రహ

నరేంద్రగిరిలో కొన్ని చర్చలను తీసి కోటంకూడా జరుగుతున్నది.

ఇంద్రగిరినుంచి చూస్తే చంద్రగిరి కనుపిస్తుంది. ఈ శిఖరం మీద దాదాపు 12 ఆలయాలు వున్నాయి. వీరు దేవరాజగారి ఇరువురి కుమారుల్లో గోమఠేశ్వరుడొకడు. చిన్ననాటనే రాజ్యాన్ని, భోగభాగ్యాల్ని త్యాగంచేసి తపస్సు ప్రారంభించాడు. ఈ సందర్భాన్ని పురస్కరించుకొని గోమఠేశ్వరుని సోదరుడు ఆయనకోసం విగ్రహాన్ని నిర్మించాడు. కాని, కొంత కాలానికే ఆ ప్రదేశము, విగ్రహమూ కాలగర్భంలో కలిసిపోయాయి. కొంత కాలానికే, తరువాతి మహారాజైన చాముండరాయ యీ విగ్రహాన్ని ఏర్పాటు చేశాడని చరిత్రకారులలో ఒక విగ్రహ వారి కథింప.

★

కొనాటి పెట్టు

చంద్రగిరి, కళ్యాణశిర్డం దృశ్యాలు.

అపరాధ పరిశోధకగాధకల చిత్రంలో జగ్గయ్య, కృష్ణకుమారి, పద్మనాభం, గీతాంజలి !

**అక్టోబర్ 25న విజయ
వాడలో శ్రీ రామారావుకి
సన్మానం :**

ఆలయఫిలింస్ ప్రధాన చిత్రం

ఆలయ ఫిలింస్ వారు తమ ప్రధాన చిత్రాన్ని అపరాధ పరిశోధకలో కూడి సన్నెవ్వు, శ్రీశం ఉన్నట్లుగా తీయడానికి నిర్ణయించుకున్నారు.

ఈ చిత్రంలో జగ్గయ్య, ప్రభాకరరెడ్డి, బాలయ్య, పద్మనాభం, రాజరాజు, కృష్ణకుమారి, గీతాంజలి, స్వర్ణ మొదలగువారు నటిస్తున్నారు.

ఈ చిత్రానికి రచన : పి.సి.ఎస్. శ్రీరామ మూర్తి, పాటలు : రాజరత్న, పి. నారాయణరెడ్డి, సంగీతం : అశ్వద్ధామ, ఛాయ : యం. జి. సింగ్, కళ : రాజేంద్రకుమార్, కూర్పు : అంకిరెడ్డి, దర్శకత్వం : కె. హేమాంబరధరావు, నిర్మాత : యం. కె. రెడ్డి.

సన్మానం

ప్రముఖ పరిమాణాలు శ్రీ ఎన్. టి. రామారావుకు అక్టోబరు 25 వ తేదీన విజయ వాడలో సన్మానం చేయటానికి నిర్ణయించినట్లు, సన్మానసంఘ కార్యదర్శి శ్రీ ఫణిభూషణరావు ప్రాస్తున్నారు.

ఈ సన్మానం అంద్ర జింఖానా గ్రౌండ్స్లో జరుగుతుంది. రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి శ్రీ కాసు బ్రహ్మానందరెడ్డి అధ్యక్షత వహిస్తారు. రాష్ట్ర కాంగ్రెసు సంఘం అధ్యక్షులు శ్రీ పి. తిమ్మారెడ్డి సభను ప్రారంభిస్తారు. కేంద్రమంత్రి డా. కె. ఎల్. రావు ఉపసభిస్తారు. చలనచిత్ర ప్రముఖులు కూడా పాల్గొనగల యీ సన్మానసభలో రాష్ట్రంలోని వివిధ సాంస్కృతికసంస్థలు కూడా పాల్గొంటాయని తెలుస్తున్నది.

‘భక్తరామదాసు’

వి. ఎస్. ఫిలింస్ వారి “భక్త రామదాసు” చిత్ర నిర్మాణం పూర్తికావచ్చింది. ఈ మధ్య విక్రమ్ మూడియోలో గోల్కొండ నవాబు తాసిఫ్ రామ దాసును టైలులో ఉంచడం, “నరహరి నమ్మక” అను పాటను రామదాసు (నాగయ్య) పాడగా చిత్రీకరించారు. ఈ చిత్రీకరణలో నాగయ్య, లంకానర్సం జగ్గారావు, డాక్టరు శివరామకృష్ణయ్య పాల్గొన్నారు. వీరుగాక ఇంకా ఈ చిత్రంలో గుమ్మడి, పి. వి. సుబ్బారావు, వాగరాజు, రామశర్మ, కి.కే. డాక్టరు గోవిందరాజుల సుద్ధారావు, పి.కన్నాంబ, కి.కే.సి.ఎస్.ఆర్, పసల సూర్యచంద్రారావు, పేకటి,

‘బబ్రువాహన’లో యల్. విజయలక్ష్మి

ప్రహ్లాదయ్య, చదలవాడ కుటుంబరావు, రామప్ప పంతులు, పెన్షన్ రామారావు, వంగర, రాజశ్రీ, టంగుటూరి సూర్యకుమారి, ఋష్యేంద్రమణి, మొదలగువారు నటించారు.

ఈ చిత్రానికి మాటలు— యడవల్లి రక్షి నారాయణ అండ్ సల్లాది సత్యనారాయణ, సంభాషణలు, పర్వవేక్షణ— సముద్రాల రాఘవాచార్య, సంగీతం— నాగయ్య, అశ్వద్ధామ, ఓగిరాల, ఎం.డి. పార్థసారథి, హెచ్.ఆర్. పద్మనాభశాస్త్రి, ఛాయ— కె.ఎస్.ప్రసాద్, రహమాన్, మూర్తి, రాజగోపాల్, జాగీర్దార్, కళ— రామరాజు, తోట, అమ్యయప్పన్, పుష్కం— వెంకట సత్యం.

ఈ చిత్రానికి ఎడిటింగ్ డైరెక్టరు పి.ఎన్. శ్రీనివాసరావు బి.సి., దర్శకుడు— వి.నాగయ్య.

‘వివాహ బంధం’

“పాత్ పాకే పాందా” అను బెంగాలీ చిత్రం ఆధారంగా తెలుగులో నిర్మిస్తున్న “వివాహబంధం”

చిత్రానికి పూర్తి అయింది.

ఈ చిత్రంలో ఇద్దరు విద్యార్థికులు పరస్పరం ప్రేమించుకుని వివాహము చేసుకోవడము, అంతస్సు, దడము పీటితో వారి గార్హస్థ్య జీవితంలో రేగిన కలతలు, ఎదుర్కొనే సమస్యలు ఎంతో నవ్వానగా చిత్రీకరించబడినాయి.

ఈ చిత్రంలో ఎన్.టి.రామారావు, భానుమతి, నాగయ్య, సూర్యకాంతం, హేమలత, పద్మనాభం, వాసంతి, ప్రభాకరరెడ్డి, బాలయ్య, పి.వి. సుబ్బారావు (జానియర్), బొడ్డపాటి, వంగర మొదలగువారు నటించారు.

ఈ చిత్రానికి రచన— అట్లూరి పిచ్చేశ్వరరావు, సంగీతం— ఎం.బి.క్రినివాస్, సంగీత పర్వవేక్షణ— శ్రీమతి పి.భానుమతి, ఛాయ, అప్పయ్య, కళ— రాజేంద్రకుమార్, నిర్మాత—దర్శకుడు— పి.రామ కృష్ణ, (భరణి)

“గ్రామదేవతలు”

మంగధి పిక్చర్సువారి “గ్రామదేవతలు” చిత్రం ఇంతవరకు ఏడున్నర రీళ్లు పూర్తి అయింది. వాలంగు పాటలను, రెండు వద్యాలను రికార్డ్ చేశారు. వాటిలో రెండున్నర పాటలను, రెండు వద్యాలను చిత్రీకరించారు. మిగిలిన వాటిని చిత్రీకరించాలి. మూడు పాటలను రికార్డ్ చేయడానికి వ్రాసే ఉంచినట్లు తెలుస్తుంది.

ఈ చిత్రంలో జగ్గయ్య, చలం, రేలంగి, లంక నట్యం, రాజబాబు, అల్లు రామలింగయ్య, చదల వాడ కుటుంబరావు, వంగరి, ప్రసాద్, రామకోటి, బొడ్డపాటి, భూతిపాళ, రాజమోహన, గిరిజ, ఉషకుమారి, రాగిణి (నూతన నటి హైదరాబాద్) మొదలగువారు నటిస్తున్నారు.

ఈ చిత్రానికి రచన పాలగుమ్మి వద్యరాజు, పాటలు : ఆరుద్ర, కొనరాజు, సంగీతం : పెండ్యాల వాగేశ్వరరావు, ఛాయ : వెంకట్, నృత్యం : చిన్ని సంచత్, కళ : సూరన్న, కూర్పు : సంతేవి, పబ్లిసిటీ : టి.వి. యన్. శర్మ, దర్శకత్వం : సి. యన్. రావు.

‘దొరికితే దొంగలు’

చందమామ ఫిలింస్ వారు తమ చిత్రం “దొరికితే దొంగలు”లో ఒక పాటను ఈ మధ్య భరణి స్టూడియోలో రికార్డు చేశారు.

“మావయ్యా— చిక్కవయ్యా !

చక్కని చుక్కకే చిక్కవయ్యా !”

పై పాటను దాశరథి వ్రాశారు. జానకి అమె బృందం పాడగా రికార్డ్ చేశారు. ఈ పాటను జమున మరికొంతమంది బృందంతో చిత్రీకరిస్తారు. ఇప్పటికి 13 రీళ్లకు పైగా చిత్రం పూర్తి అయింది.

ఈ చిత్రంలో ఎన్.టి.రామారావు, జమున, గుమ్మడి, కాంతారావు, భూతిపాళ, రమణారెడ్డి, నవ్వనారాయణ, వేకేటి, అల్లు రామలింగయ్య, సూర్యకాంతం, జయంతి, రాజశ్రీ, శారద మొదలగు వారు నటిస్తున్నారు.

ఈ చిత్రానికి కథ— కె.వి.ఆర్.ఆచార్య, మాటలు పినిసెట్టి, సంగీతం—ఎన్.రాజేశ్వరరావు, పాటలు— దాశరథి, ఆరుద్ర, సి.వారాయణరెడ్డి, ఛాయ కె.ఎన్. ప్రసాద్ అండ్ రవికాంత్ సగాయత్, కళ—గోడ్ గాంకర్, నృత్యం— హీరాబాద్, దర్శకత్వం— పి. ముద్రపాణ్యం, నిర్మాత— డి.ఎల్. వారాయణ.

“రాజద్రోహి”

.పి.ఎన్.ఆర్.పిక్చర్సువారి “రాజద్రోహి” చిత్రం పూర్తి అయింది. ఈ చిత్రంలో సావిత్రి, ఎన్. వరలక్ష్మి, ఎం.ఎన్.రాజ్, శివాజీ గోషల్, వి.కె. రామస్వామి, రాజగోపాల్, కరుణానిధి మొదలగు వారు నటించారు.

ఈ చిత్రానికి మాటలు— మహారథి, సంగీతం— కె.వి.మహాదేవన్, కూర్పు— చందస్వామి, దర్శకత్వం— సి.వి.నాగరాజన్, నిర్మాత— సింజల సుబ్బా రావు.

‘మంచుమనిషి’ లో జమున, రామారావు.

‘రామదాసు’ చిత్రంలో రామదాసుగా నాగయ్య.

‘శభాష్ సూరి’ లో గీతాంజలి.

‘అబ్బా వాహన’ లో రాజసుబ్బ చన, యన్. టి. రామారావు.

నెట్టు వార్తలు

“డియ్యాల-జంపాల”

అప్పు చేసిన మోసానికి గురైన రవి దారి తెన్ను గానక తనకు తెలియకుండానే ఒక బస్సులో ప్రయాణం చేసి “శ్రీవెలింక” అనే వూరు చేరుకుంటాడు. అదే చేరవలసిన స్థలం గనుక బస్సులో నుండి కిందకు దిగుతాడు. అదే సమయంలో టపా వందుకుంటున్న రవ్వర సుబ్బయ్య (చదలవాడ కుటుంబరావు) రవి చేతిలో నున్న పత్రిక ముఖచిత్రం తన పని చేస్తూన్న పోస్ట్ మ్యాన్ రు కై కుంతం (రమణారెడ్డి) గా తమ్మాయి శరీది (కృష్ణకుమారి) గా గుర్తించి.

“అవును అవుంగా శరీరేణు బొమ్మే ఇది” అని బావ్యంగా తన ఆధిప్త్యాన్ని వెలిబుచ్చు తాడు.

తన వీ అమ్మాయికి తన పౌద్యయాన్ని అంకి తం చేశాడో అదే అమ్మాయి చిత్రాన్ని పత్రికపై చూసి, స్వంతం చేసుకుని, ఆ అమ్మాయి చిరు నామా తెలియని రవికి జీవనాధారం, ఆరాధ్య రేవత చేరువకు తాను చేరుకున్నట్లు గ్రహించి రవ్వర సుబ్బయ్యలో “శ్రీవెలింక” చేరుకుంటాడు.

పై సుబ్బయ్య పాశ్చాత్యుడి రేవులో చిత్రీకరించ బడినది.

నావలో ప్రయాణం చేస్తున్న రవ్వర సుబ్బ య్యతో రవి సంధర్శనకొత్తు తన పేరు చెప్పవలసి వస్తుంది. తాను రవిని అని చెప్పడం ఇష్టం లేని రవి, తన పేరు “గోప” అని మార్చి చెప్పాడు.

అప్పుడే నావ దిగి వస్తున్న కై కుంతం (రమణారెడ్డి), కొడుకు కైలాసం (చలం) చెట్టు చాటున దాగని ఉండటం గమనించి సమయం కాని వని యంలో ఇచ్చట ఎందుకున్నానని అడుగుతాడు. కైలాసం ఏదో అబద్ధమాడి తన సీయురాలు పారా (మీనాకుమారి)ను చేరుకోవడానికి తప్పించుకు పారి పోతాడు. పారిపోతున్న కొడుకు కైలాసాన్ని చూచి—

“ఏంటో ఈ కాలం పిల్లలు ఏటి గట్టున కొలవ గట్టున పీసీమాచోల్లు దగ్గర కావలా వేస్తుంటారు. వ్వు!” అని గొణుక్కుంటూ వెళ్ళిపోతాడు.

పై సన్నివేశాన్ని సద్దాపురం దగ్గర గోదావరి ఒడ్డున శ్రీ వోమూరి గంగాధరం అండ బ్రదర్స్ వారి కొబ్బరి తోటల్లో చిత్రీకరించారు. ఈ విధంగా ఈ చిత్రానికి సంబంధించిన చాలా దృశ్యాలు గోదా వరి ప్రాంతంలో చిత్రీకరించారు. కొన్ని పొటలను కూడా చిత్రీకరించారు. అప్పట్లో మూటంగోలో ఎక్కువగా అనుపమా ఫీలింస్ వారికి శ్రీ వోమూరి గంగాధరం బ్రదర్స్ సహకరించారని తెలుస్తుంది. చక్కని సన్నివేశాలతో చుట్టూ గల ఇతివృత్తాలు గల చిత్రాలను నిర్మించే దర్శకుడు— నిర్మాత అయిన శ్రీ లింక్ ఈ చిత్రాన్ని కూడా త్వరలో పూర్తిచేసి విడుదల చేయనున్నారు.

ఈ చిత్రంలో జగ్గయ్య, చలం, ప్రభాకరరెడ్డి, రమణారెడ్డి, చదలవాడ, కుటుంబరావు, కె. పి

అతడు
తన
జాట్టు
అంటే
గర్విస్తాడు...

THROY-48-TEL

టాటావారి హేర్ ఆయిల్ వాడుటచే అతని జాట్టు

అరోగ్యవంతముగా నిగనిగ లాడుతూ ఉన్నది !

టాటావారి హేర్ ఆయిల్ లు • తలను చల్లవదుస్తాయి • జాట్టును అరోగ్యవంతముగా నుండ
రముగా నుంచును • దుష్ప్రకృత్యాక జాట్టును చెరగ నేయవు • పుష్కలంగా జాట్టును పెంచు
తాయి • సువాసనతో మనోహరముగా నుండును • టాటావారి కోకోనట్ హేర్ ఆయిల్ — శి
సువాసనలతోను టాటావారి కేస్టర్ హేర్ ఆయిల్ — గులాబీ సువాసనలతోను • శి ప్రజాంతో లభిస్తాయి

టాటావారి హేర్ ఆయిల్స్

యన్. తర్వాత కృష్ణకుమారి, వాసంతి, మానాకుమారి మొదలగు వారు పటిష్టులైనారు.

ఈ చిత్రానికి రచన : పినిపెట్టి శ్రీరామమూర్తి సంగీతం : పెండ్యాల వాగ్గేయరాయ, ఛాయ : బాదరి, కళ : తోట, నృత్యం : వెంకటేశ్వరం, మూడియో : పిన్స్, నిర్మాత : దత్తకుమారు : తిలక్.

“నందీవిని రహస్యం”

నందీవిని ప్రాక్షులైన వారు తమ ప్రథమ చిత్రం “నందీవిని రహస్యం” తెలుగులో పూర్తి చేశారు. ఈ చిత్రానికి చూటరు, పాటలు, నిర్మాత : పాట్నూరి.

“పాగినే కనగా చావు కనులు. . . .
తరులు గిరులు పువ్వు మే బావన. . . .”

ఈ పాటను బసవేశ్వర్ పాడగా రికార్డ్ చేశారు. కనుడుతో చిత్రీకరించబడింది.

“వరుగేం ఇటు చూడవే మందరి వరదాణే
విగెగ మెదయు ప్రేమ ఫలమా నేనడంనే”

పై పద్యాన్ని పెద్దింటి రామచంద్ర పాడగా రికార్డ్ చేశారు. దీనిని కూడా కచునితో చిత్రీకరించారు.

“పంటవే దేవా ప్రేమయే మేలవ
కొలనులో కలవను మనపైన దానిరా !”

పై పాటను కుమారి సునీత (కమలా) పాడగా రికార్డ్ చేయబడింది. చిత్రంలో దేవయానితో చిత్రీకరించారు.

“ప్రేమే వెన్నెల ఈ జగతికి
రమ్య రూప మది హాయి. . . .”

ఈ పాటను అప్పారావు, కుమారి సునీత పాడగా రికార్డ్ చేశారు.

నెట్టు వార్తలు

“వీరినూ కుమలం ఉల్లాసం నానగ నెమరి
పాడవే ! కూ ! అంటూ కోయిలా చక్కగా
కోయిలా. . .”

పై పాటను కుమారి సునీత పాడగా రికార్డ్ చేశారు.

“తండ్రి వీవే, కచుని కాపాడూ. . . .”

పై పాటను కుమారి సునీత పాడగా రికార్డ్ చేశారు.

“గురుదేవా, కన్నా నన్నే దివ్యలీలగా. . .
తలే వీ నన్నిధిలో దేవా మోహ మెల్లమాయా ?

పై పాటను బసవేశ్వర్ పాడగా రికార్డ్ చేశారు.

“మనసే రోచిలివి, అడుగుమా పొయిగా. . .”

“మదిలో కోరక ప్రేమిగనే పలుకుదురా”

పై ద్యూయేట్ పాటను బసవేశ్వర్, కుమారి సునీత పాడగా రికార్డ్ చేశారు.

“విదంబరా, విదానందా,
అక్రితి పాదా !. . . .”

పై పాటను అప్పారావు పాడగా రికార్డ్ చేశారు. చిత్రంలో నారదానితో చిత్రీకరించారు.

ఈ చిత్రానికి సంగీతం : రాంద్, దర్శకత్వం : బాలా అండ్ రమణ.

ఈ చిత్రంలో తి: హోజాదేవి, విద్యావతి, రేవతి, అశ్వత్థ మొదలగు వారు నటించారు.

ఈ చిత్రాన్ని దీపికాకి విడుదల చేయనున్నట్లు నిర్మాత శ్రీ. పాట్నూరి తెలియ జేశారు.

“తోటలోపిల్ల-కోటలోరాణి”

మణిపుర యువరాజు విజయుడతో తోటమాలి

కూతురు గారికి వివాహం నిశ్చయమైంది. ఆ విషయం

యం తెలిసిన తోటమాలి ముల్లన్న రాజ్యం నుండి కూతురుతో పారిపోయి ముల్లన్నలు సర్దుతుంటాడు. ఇంతలో గారి స్నేహితురాలు శ్రీమతి వస్తుంది.

“పూ ! త్వరగా బయలు దేరండి. ఎవరైనా వచ్చారంటే కొంచెం మునుగుతుంది.”

“పదవ్యా గారి ! పద !”

“ఎక్కడికి నాన్నా !”

“త్వరగా ఇక్కడించి దాటిపోతే తరువాత ఎక్కడికై వా పోవచ్చు.”

“అక్కడ మాత్రం ఇలాంటి చట్టాలు, అన్యాయాలు ఉండవని నమ్మక మేమిటి ? అకాశంలాంటి ఈ సమాజం అంతలా ఒక దాగే ఉంటుంది. ఈ మాత్రం దానికి పరిశీలనలో పరిపాతామా ?”

“అలాగి ప్రాణానను పోగొట్టుకుంటామా ?”

“మృత్యువును తప్పించుకుందామని ప్రయత్నించటం మూర్ఖత్వం నాన్నా ! ఒక వేళ నాకు మరణమే వ్రాసుంటే ఎక్కడపూ ఏదో రూపంలో అది రాక తప్పదు. ఏ పాపం కాబట్టి, ఏమిట పాపం నిరర్థకంగా చనిపోవడం కంటే సాటి ప్రీతి కోసం తీరదాన్ని బ్యాగం తెయ్యడం మంచిది కాదా నాన్నా.”

“కానీ ఒకరి కోసం నిన్ను పోగొట్టుకొనేంత ఉదారుణ్ణి కాదు. అంతగా నేననుభవిస్తున్న బాధ నీకు తెలియదు. నీ తల్లి చనిపోయినప్పటి మంచి ఉన్న నేనే అయి పోయాను. పోయిన చేతులతో మాన్మా మృత్యువు మందిరంలోకి పంపించ మంటావా ?”

“నేం కొంది పూల కన్నుల నశించి పోతుంటే ఎలా సహిస్తున్నావ్. వాటిని కూడా సువ్వగా పెంచావ్. అలాగే వా విషయంలో గూడా నీ మమకారం తెనుకో నాన్నా ?”

“గూర్ !”

“అక్కా ! ఏమిటి నీ పట్టుదల కన్న తండ్రి కన్నీరు మాఫ్తే నీ మనసు కరుగలేదా ? నా మాటలను వెంటనే బయలుదేరు.”

“శ్రీమతి ! సాటి ప్రీతియే ఉండి నన్ను చెప్పే పలకాడేదేనా ? ఈ వేళ నన్ను తప్పిస్తావ్. ఇలా ఎందరిని తప్పించగలవ్ ? ఈ నాదు వా తండ్రి కన్నీరు చూచి బాధ పడుతున్న పిల్ల నిత్యం ఎండలో తండ్రులు కన్నీరు మున్నీరుగా విడిచిపెట్టారో వూహించలేదా ?”

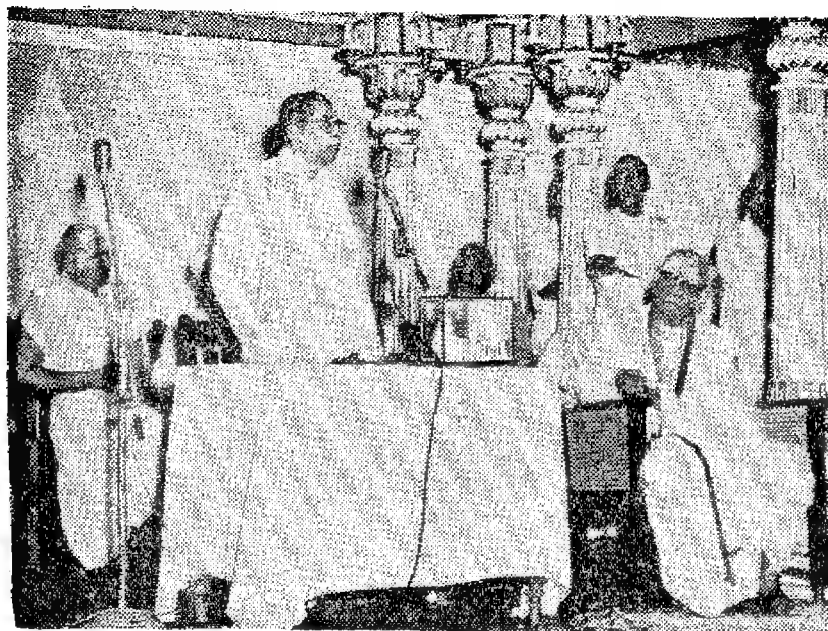
“పూహించి మనం చేయగలిగిందేముంది ? అలాచాన్ని నువ్వు నేనూ అవగలమా ?”

“ప్రయత్నిస్తాను. పవిత్రమైన ఈ పోలాటలో నిలిచి గెలిచేవా నా సాటి సోదరమణులను కాపాడవన్న బాధి దక్కుతుంది. లేదా ఒక పరమార్థం కోసం ప్రాణత్యాగం చేయడంలో గొం అనందమైనా దక్కుతుంది. ఇదే నా నిర్ణయం.”

గౌరవి పెళ్లికూతురుగా అలంకరించి అంచన ప్రాయంగా పెళ్లి జరిగింది. ఇంతలో మహాసేనాని దుర్జయుడు ప్రవేశించి. . .

“ఇంకా చూస్తారేం. కోటకు తీసుకు వెళ్ళండి. పూ ! పద. . .”

“దుర్జయ !”

ప్రత్యేక వ్యాయాసాదిగా, ప్రధాన వ్యాయామూర్తిగా, భక్తాగ్రేసరునిగా పేరు పొందిన శ్రీ టి. ఎం. కృష్ణస్వామి అయ్యర్ గారి ‘శతాభిషేకం’ ఈ మధ్యనే మద్రాసులో జరిగింది ‘తిరుప్పావళి’ శ్రీ అయ్యర్ ని అభినందిస్తూ జరిగిన సభలో ప్రధానోపన్యాసకులు శ్రీ రాజమహర్షి మాట్లాడుతున్న దృశ్యం. శ్రీ కృష్ణస్వామి అయ్యర్ కుడివైపున కూర్చుని ఉన్నారు. ఈ సభకి మద్రాసులోని ప్రముఖులు ఎందరో వచ్చారు. భజనలు జరిగాయి.

సిరిటోన్

ఆరోగ్యాన్ని, బలాన్ని చేకూర్చుకునేందుకు

కోల్పోయిన ఆరోగ్యాన్ని, శక్తిని చేకూర్చుకునేందుకు సిరిటోన్ ఎంతో అవకాశకరమైన పానీయము. చేతితో తాకకుండానే అతి పరిశుద్ధంగా, బాగ్గి మూల్లు, మిగడ పాలు, కోకోలతో అది కయారు చేయబడింది. ఇవేగాకుండా యిందులో చేహనార్థ్యతకూ, శక్తి-అత్యవసరములైన విటమిన్లు, ఐనిజలవణాలుకూడ ఉన్నాయి.

వేడిగానైనా, చల్లగానైనా, సిరిటోన్ ఎప్పటికప్పుడే కలుపుకోవచ్చు. సిస్టలకూ పెద్దలకూ, ఆరోగ్య పంతులకూ అనారోగ్యపంతులకూ, శక్తిహీనతను గుర్యాలించటానికి సిరిటోన్ వరప్రసాపంలాంటిది.

శయారు చేయువారు -
సోత్ ఇండియా రిసర్చ్ ఇన్స్టిట్యూట్ ప్రయివేట్ లిమిటెడ్
విజయవాడ - 7.

POLAR TE 53

సెట్స్ వార్తలు

“ఓ! మహారాణీ వారా?”

“అవును మహారాణీనే. సువిస్మయం మా సేవకు డబ్బు విషయం మరచిపోకు. . . మాతో ఎదురుగా విలబడే అర్హత నీకు లేదు. ముందవతలకు వెళ్ళు..”

“మహారాణీవారూ ఏదో అజ్ఞాపిస్తున్నారు. ఎన్నావా? వారిని దగ్గరుండి తీసుకురా!”

గౌరీ మెల్లగా నాన్న దగ్గరకు వచ్చింది. తండ్రిని ఒక పాఠి చూచి...

“భగవంతుడు తన కిష్టమైన వాళ్ళను త్వరగా తనలో లీనం చేసుకుంటాడని చెప్పావ్ జ్ఞాపకం ఉందా నాన్నా? ఇప్పుడు నేను నా స్వమి వద్దకు వెళ్తున్నాను. విచారించకు నాన్నా?”

మెల్లమై గౌరీ అంటూ విలపిస్తూడు. ప్రక్కనే

కప్పురు మున్నెరుగా విలపిస్తున్న శ్రీమతిని చూచి.

“శ్రీమతి ఏడుస్తున్నావా? నాకు మహారాజా లాంటి భర్త వస్తాడన్నావుగా. . . ఏడవకు నాన్నను మాత్రం కనిపెట్టుకో జాగ్రత్త” అంటూ బయలుదేరింది గౌరీ.

ఈ సన్నివేశం గౌరీ ప్రాజ్ఞానువారి “ఫోటో పిల్ల — కోటలో రాణి” చిత్రం లోనిది. ఈ సన్నివేశంతో కాంతారావు, కె. వి. యస్. శర్మ, రాజశ్రీ, వాణిశ్రీ, పేకేటి, రాజనాథ పాల్గొన్నారు. వీరుగాక ఇంకా ప్రభాకరరెడ్డి, జయంతి, రాజ బాబు, కుటుంబరావు, గీతాంజలి మొదలగువారు నటించినారు.

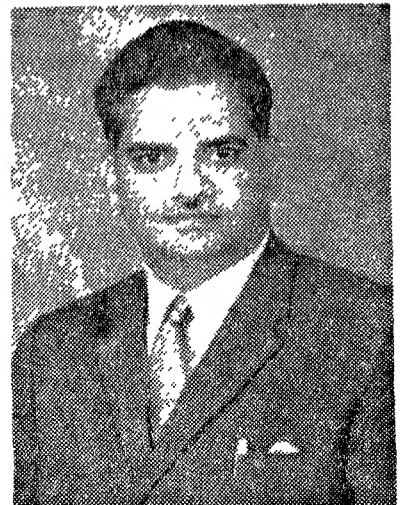
ఈచిత్రానికి మాటలు : పాటలు : వీటూరి : సంగీతం : కోడండపాణి, ఛాయ : హెచ్. ఎస్. వేణు, దర్శకత్వం : జి. విశ్వనాథం, నిర్వహణ : యస్. భావనారాయణ. —సి. ధర్మారావు. ★

చాగుడుమూతలు వెండితెర

నవల

చాగుడుమూతలు చిత్రంలోని మాటలు, పాటలు పొందుపరచి సుభాష్ చంద్రబోస్ 56 పేజీలలో వెండి తెర నవలగా శ్రీ ఆరుద్ర సరసింహ మూర్తి రూపొందించారు. ద్వీపర్ణ ముఖ చిత్రంలో ఆకర్షణీయ చిత్రాధిలో తయారు చేయబడిన ఈ డెబ్బి సైజు చాగుడుమూతలు వెండి తెర నవల ఖరీదు 60 పైసలు మాత్రమే. (తపాలా ఖర్చులు అడనం) ప్రతులు దొరుకు చోటు : విశా లాంధ్ర ప్రచురణాలయం.

యం. యన్. రావుకు వీడ్కోలు

“పుస్తక ప్రపంచం” సంపాదకులు ఎం శేషాచలం లండన్ కంపెనీభాగస్వాములు అయిన శ్రీ ఎం. ఎన్. రావు అమెరికా ప్రభుత్వపు అప్పహాన్సి అనున రింవి, ఆ దేశపుం పర్యటనకు వెళుతున్న నంద ర్పుంలో ప్రముఖ రచయిత శ్రీ ఆరుద్ర, రచయిత్రీ శ్రీమతి రామలక్ష్మి ఆరుద్రలు గతవారంలో స్థానిక దానప్రకాష్ హోటల్లో విందుచేశారు. నగరంలో పలువురు పుస్తక ప్రకాశకులు, రచయితలూ హాజరయ్యారు.

ప్రారంభంలో శ్రీ ఆరుద్ర, శ్రీమతి ఆరుద్రలు ముకుళితహస్తాలతో అతిథులను ఆహ్వానించారు.

శ్రీ ఆరుద్ర స్వాగతం చెబుతూ, అమెరికా వెళు తున్న శ్రీ ఎం. ఎన్. రావు పుస్తక ప్రచురణకి కొత్త వాతావరణాన్ని నెలకొల్పారనీ, వారు ప్రారంభించిన ‘ఇంటింటా గ్రంథాలయం’ ప్రణాళిక చక్కని విజ యాలు సాధించినదనీ చెప్పారు.

శ్రీ రావు తమకు జరిగిన సత్కారానికి కృత జ్ఞత చెప్పతూ తమ ప్రారంభించిన ప్రణాళికకు ఒక అమెరికన్ మిత్రుని సహకారం ఎలా లభిం చిందో వివరిస్తూ, తమ అమెరికా పర్యటనలో కొన్ని కుతూహలమైన విశేషాలు తెలిపికోగం మన్నారు.

రచయితలకు విజ్ఞప్తి

తమ రచనలతో కాక

విడిగా స్టాంపులు పంపే వారి రచనలు తిప్పి పంపడం సాధ్యం కాదు. ఈ విషయంలో ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరిపే అవకాశం కూడా లేదని గుర్తించ ప్రార్థన.

సం||

పుస్తకములు

5 పుస్తకముల పెట్టు రు. 3-50.

- (1) కొక్కుకశాస్త్రం (2) సుహాగ్రాత్
- (3) మంజన పద్ధతులు, (4) 84 అసన ములు, (5) రహస్యఫోటో ఆల్బం. ఒక్కొక్క పుస్తకం రు. 2/-.

సోఫ్టీజి, ప్యాకింగ్ అడనం. ఇంగ్లీషులో వాయండి. ARHANT BOOK DEPOT, 26, ALIGARH (U. P.)

దగ్గు నివారిణి తిరగపెట్టుకుండా దగ్గును యివ్వడే విచార్యాలించండి ఖరీదు రు. 157-15 (బురుల్ రు. 12-13 న. పై చెపుడు పూర్తి కోర్టుద్యారా చెపుడు పూర్తిగా వయసుగును. పూర్తి కోర్టు రు. 147-15. (బురుల్ రు. 17-97 న. పై. కంటిలోని పొర వక్రమైనా, కాకపోయినా, అవరేషన్ లేకుండా రు. 87-97 న. పై. లకు తప్పక నయం చేయబడును.

జాబులు ఇంగ్లీషులో వాయండి. DR. SHERMAN, F. C. S. 181, R.N. Guha Road, Calcutta-28.

పాదాలలో ఆనెలు

పాదాలలో ఆనెలు, కండలు పెరిగి, వేళ్ళు పాతుకుపోయి పాదములు వేలపై బొట్టు లేక రాళ్ళు తగిలిన త్రుళ్ళినవడు వారు పై పూతగా వాడిన వేళ్ళలోని హామాయంచేయ గల సంజీవి. వెల పొమ్మ ఖర్చులలో రు. 4-25 న. పై. కొక్కొక్కము చిల్ల అవలయును గలది. రు. 1-50 దాంపత్య రహస్యములు ... రు. 3-00 తెలుగు హిందీ స్వయంశిక్ష రు. 4-50

పోమ్మ ఖర్చులు ప్రత్యేకము.

ప్రభ అండ్ కో.

3, మలయ పెరుమాళ్ వీధి, మద్రాసు-1.

కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్యునిగారి “మేల్ మాయల్ మందు” నల్లరంగు, ఎర్రరంగు పాడలు, దదులు, గజ్జి, మరయు చెడ్డనీరు వ్యాపించి నందుంచే విర్యకు విసుగు పుట్టించు రోగాములు మొదలగు దీర్ఘకాల చర్మరోగములకు ఉత్తమ నివారిణి

వివరములకు

సిద్ధ దాక్ కో. కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచారి & సన్సు 5/22, శేర్ మాయిల్, (P. O.) N. A. Dt.

‘మంచిమనిషి’లో గీతాంజలి.

వసంత

నిగనిగలాడు నల్లని కేశములకు

రేణి

కేస్టర్ హీర్ ఆయిల్